

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 141

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

58. sējums

2015. gada 5. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārveidumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātne-spējas procedūrām 19

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK ⁽¹⁾ 73

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām (OV L 199, 31.7.2007.) 118

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/847**(2015. gada 20. maijs)****par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Nelikumīgas naudas plūsma caur līdzekļu pārvedumiem var kaitēt finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt Savienības iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšana, teroristu finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir nopietnas problēmas, kas būtu jārisina Savienības līmenī. Līdzekļu pārvedumu sistēmas drošumu, integritāti un stabilitāti un uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku centieni slēpt noziedzīgi iegūto līdzekļu izcelsmi vai veikt līdzekļu pārvedumus noziedzīgām darbībām vai teroristu vajadzībām.
- (2) Ja vien Savienības līmenī netiek pieņemti konkrēti koordinējoši pasākumi, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētāji un terorisma finansētāji, lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, varētu izmantot kapitāla aprites brīvību Savienības integrētajā finanšu telpā. Finanšu darījumu darba grupas (FATF) satvarā notiekošās starptautiskās sadarbības un tās ieteikumu pasaules mēroga īstenošanas mērķis ir novērst nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, veicot līdzekļu pārvedumus.
- (3) Veicamās rīcības mēroga dēļ Savienībai būtu jānodrošina, ka visā Savienībā tiek vienādi īstenoti FATF 2012. gada 16. februārī pieņemtie Starptautiskie standarti par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas

⁽¹⁾ OVC 166, 12.6.2013., 2. lpp.⁽²⁾ OVC 271, 19.9.2013., 31. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 20. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie FATF ieteikumi") un jo īpaši 16. ieteikums par elektroniskajiem līdzekļu pārvedumiem ("FATF 16. ieteikums") un pārskatītā skaidrojošā piezīme par tā īstenošanu, un jo īpaši tas, ka nepastāv diskriminācija vai neatbilstība starp maksājumiem dalībvalstu iekšienē, no vienas puses, un pārrobežu maksājumiem starp dalībvalstīm, no otras puses. Dalībvalstu nekoordinēta rīcība, rīkojoties atsevišķi saistībā ar līdzekļu pārrobežu pārvedumiem, pati par sevi varētu ievērojami ietekmēt maksājumu sistēmu raitu darbību Savienības līmenī un tādējādi varētu kaitēt iekšējam tirgum finanšu pakalpojumu jomā.

- (4) Lai sekmētu starptautiskā līmenī saskaņotas pieejas izveidi un palielinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas efektivitāti, turpmākajās Savienības darbībās būtu jāņem vērā notikumu attīstība starptautiskā līmenī, proti, pārskatītie FATF ieteikumi.
- (5) Šīs regulas īstenošana un izpilde, tostarp FATF 16. ieteikuma īstenošana un izpilde, ir atbilstīgi un efektīvi līdzekļi, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
- (6) Ar šo regulu nav iecerēts uzlikt nevajadzīgu slogu vai izmaksas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai personām, kas izmanto viņu pakalpojumus. Šajā sakarā preventīvajai pieejai vajadzētu būt mērķtiecīgai un samērīgai un tai pilnībā būtu jāatbilst kapitāla brīvai aprītei, kas ir garantēta visā Savienībā.
- (7) Savienības 2008. gada 17. jūlija Pārskatītajā terorisma finansēšanas apkarošanas stratēģijā ("pārskatītā stratēģija") tika norādīts, ka arī turpmāk jāveic pasākumi nolūkā novērst teroristu finansēšanu un kontrolēt to, kā personas, kuras tiek turētas aizdomās par terorismu, izmanto pašas savus finanšu resursus. Atzīts, ka FATF pastāvīgi cenšas uzlabot savus ieteikumus un strādā, lai panāktu vienotu izpratni par to, kā tie būtu jāīsteno. Pārskatītajā stratēģijā norādīts, ka regulāri tiek izvērtēts, kā visi FATF un FATF pielīdzināmu reģionālu struktūru locekļi īsteno pārskatītos FATF ieteikumus, un ka tādēļ ir būtiski, lai dalībvalstīm būtu vienota pieeja attiecībā uz īstenošanu.
- (8) Lai novērstu teroristu finansēšanu, ir pieņemti pasākumi nolūkā iesaldēt konkrētu personu, grupu un vienību līdzekļus un saimnieciskos resursus, tostarp Padomes Regulas (EK) Nr. 2580/2001 ⁽¹⁾, (EK) Nr. 881/2002 ⁽²⁾ un (ES) Nr. 356/2010 ⁽³⁾. Tādā pašā nolūkā ir arī veikti pasākumi, kuru mērķis ir pasargāt finanšu sistēmu no līdzekļu un saimniecisko resursu novirzīšanas teroristu vajadzībām. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾ ir iekļauta virkne šādu pasākumu. Tomēr minētie pasākumi pilnībā nenovērš teroristu vai citu noziedznieku piekļuvi maksājumu sistēmām savu līdzekļu pārvedumu vajadzībām.
- (9) Pilnīga līdzekļu pārvedumu izsekojamība var būt jo īpaši svarīgs un vērtīgs instruments nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, atklāšanai un izmeklēšanai, kā arī ierobežojošo pasākumu īstenošanai, jo īpaši to, kas noteikti ar Regulām (EK) Nr. 2580/2001, (EK) Nr. 881/2002 un (ES) Nr. 356/2010, un pilnā saskaņā ar Savienības regulām, ar ko īsteno šādus pasākumus. Tādēļ, lai nodrošinātu informācijas pārsūtīšanu visā maksājumu ķēdē, ir lietderīgi nodrošināt sistēmu, ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzliek par pienākumu līdzekļu pārvedumiem pievienot informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju.
- (10) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot ierobežojošos pasākumus, kas noteikti ar regulām, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, piemēram, Regulām (EK) Nr. 2580/2001, (EK) Nr. 881/2002 un (ES) Nr. 356/2010, ar kurām var noteikt, ka maksātāju un maksājumu saņēmēju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī starpniekiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāveic attiecīgi pasākumi, lai iesaldētu konkrētus līdzekļus, vai jāievēro īpaši ierobežojumi attiecībā uz konkrētiem līdzekļu pārvedumiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 (2001. gada 27. decembris) par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 881/2002 (2002. gada 27. maijs), ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Al-Qaida tīklu (OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 356/2010 (2010. gada 26. aprīlis), ar kuru nosaka īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām saistībā ar situāciju Somālijā (OV L 105, 27.4.2010., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 73. lpp.).

- (11) Šī regula būtu arī jāpiemēro, neskarot valstu tiesību aktus, ar kuriem transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾. Piemēram, personas dati, ko vāc, lai izpildītu šīs regulas prasības, nebūtu tālāk jāapstrādā veidā, kas neatbilst Direktīvai 95/46/EK. Jo īpaši vajadzētu būt stingri aizliegtai personas datu turpmākai apstrādei komerciāliem mērķiem. Cīņu pret nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Tādēļ, piemērojot šo regulu, personas datu pārsūtīšanu uz trešo valsti, kura nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 25. pantu, būtu jāatļauj saskaņā ar tās 26. pantu. Ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas vairākās jurisdikcijās un kuru filiāles vai meitasuzņēmumi atrodas ārpus Savienības, netiktu kavēti pārsūtīt datus par aizdomīgiem darījumiem tajā pašā organizācijā, ar noteikumu, ka viņi piemēro pietiekamus drošības pasākumus. Turklāt maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un starpniekiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāievieš atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai personas datus aizsargātu pret nejašu zaudējumu, grozījumiem tajos vai to neatļautu izpaušanu, vai piekļuvi tiem.
- (12) Šīs regulas darbības joma neattiecas uz personām, kuras vienīgi pārvērš elektroniskos datus dokumentus papīra formā un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, un uz personām, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošina vienīgi ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.
- (13) Šīs regulas darbības jomā neietilpst līdzekļu pārvedumi, kas atbilst pakalpojumiem, kuri minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK ⁽²⁾ 3. panta a) līdz m) un o) punktā. No šīs regulas darbības jomas ir lietderīgi izslēgt arī tādus līdzekļu pārvedumus, kuriem ir zems nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks. Šādai izslēgšanai būtu jāaptver maksājumu kartes, elektroniskās naudas instrumenti, moblie tālruņi vai citas digitālās vai informācijas tehnoloģiju (IT) priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīces ar līdzīgām iezīmēm, ja tās izmanto tikai, lai iegādātos preces vai pakalpojumus, un ja visiem pārvedumiem pievienots kartes, instrumenta vai ierīces numurs. Tomēr šīs regulas darbības jomā ietilpst maksājumu kartes, elektroniskās naudas instrumenta, mobilā tālruņa vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīču ar līdzīgām iezīmēm izmantošana, lai veiktu līdzekļu pārvedumu no personas personai. Turklāt no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī izņemšana no bankomātiem, nodokļu, naudas sodu vai citu nodevu maksājumi, līdzekļu pārvedumi, kas veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp ar elektroniski apstrādātiem čekiem, vai vekseliem, un līdzekļu pārvedumi, kuros gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā.
- (14) Lai ņemtu vērā valstu maksājumu sistēmu raksturīgās iezīmes un ar noteikumu, ka vienmēr ir iespējams izsekot atpakaļ līdzekļu pārvedumu gaitai līdz pat maksātājam, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt atbrīvojumu no šīs regulas darbības jomas konkrētiem iekšzemes līdzekļu pārvedumiem ar zemu vērtību, tostarp elektroniskiem ziro maksājumiem, kurus izmanto preču vai pakalpojumu iegādei.
- (15) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, lai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju tiktu sniegta un būtu pilnīga.
- (16) Lai nekaitētu maksājumu sistēmu efektivitātei un lai līdzsvarotu risku, ka darījumi tiek veikti neoficiāli tādu pārāk stingru identifikācijas prasību rezultātā, kas vērstas pret iespējamu terorisma risku, ko rada nelieli līdzekļu pārvedumi, pienākums pārbaudīt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir pareiza, gadījumos, kad verifikācija vēl nav notikusi, būtu jānosaka tikai attiecībā uz atsevišķiem līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1 000, izņemot gadījumus, kad pārvedums šķiet saistīts ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā pārsniedzt EUR 1 000, vai gadījumus, kad līdzekļi ir saņemti vai izmaksāti skaidrā naudā vai anonīmā elektroniskā naudā, vai ja pastāv pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.
- (17) Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kuros verifikāciju uzskata par notikušu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam verificēt katram līdzekļu pārvedumam pievienoto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju ar noteikumu, ka ir ievēroti Direktīvā (ES) 2015/849 noteiktie pienākumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

- (18) Ņemot vērā Savienības legislatīvos aktus attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012 ⁽²⁾ un Direktīvu 2007/64/EK, būtu pietiekami paredzēt, ka līdzekļu pārvedumiem Savienībā pievieno tikai vienkāršotu informāciju, piemēram, maksājumu konta numuru(-us) vai unikālo darījuma identifikatoru.
- (19) Lai iestādēm, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu trešās valstīs, dotu iespēju noteikt minētajiem nolūkiem izmantoto līdzekļu izcelsmi, līdzekļu pārvedumiem no Savienības uz valstīm ārpus Savienības būtu jāpievieno pilnīga informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Minētajām iestādēm būtu jāpiešķir piekļuve pilnīgai informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju vienīgi nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
- (20) Dalībvalsts iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu, un dalībvalstu attiecīgajām tiesu un tiesībsardzības iestādēm būtu jāpastiprina savstarpējā sadarbība un sadarbība ar attiecīgām trešo valstu iestādēm, tostarp jaunattīstības valstu iestādēm, lai vēl vairāk uzlabotu pārredzamību un apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi.
- (21) Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem no viena maksātāja vairākiem maksājumu saņēmējiem, kuri jānosūta sērijveida pārvedumā, apvienojot vairākus atsevišķus pārvedumus, no Savienības uz valstīm ārpus Savienības, būtu jāparedz, ka šādiem atsevišķiem pārvedumiem pievieno vienīgi maksātāja maksājumu konta numuru vai unikālo darījuma identifikatoru, kā arī pilnīgu informāciju par maksājuma saņēmēju, ar noteikumu, ka sērijveida pārvedumā ir pilnīga informācija par maksātāju, kuras precizitāte ir verificēta, un pilnīga informācija par maksājuma saņēmēju, kas ir pilnībā izsekojama.
- (22) Lai pārliecinātos, vai pieprasītā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju pievienota līdzekļu pārvedumam, un lai palīdzētu identificēt aizdomīgus darījumus, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāievieš efektīvas procedūras, lai varētu konstatēt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst pilnībā vai daļēji. Minētajām procedūrām būtu jāietver *ex post* pārraudzība vai attiecīgā gadījumā pārraudzība reāllaikā. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji iekļautu pieprasīto informāciju saistībā ar pārvedumiem, veicot elektronisko pārskaitījumu vai ar saistīta paziņojuma palīdzību visā maksājumu ķēdē.
- (23) Ņemot vērā potenciālos draudus, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai var tikt izmantoti anonīmi līdzekļu pārvedumi, ir lietderīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noteikt par pienākumu pieprasīt informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Saskaņā ar FATF izstrādāto uz risku balstīto pieeju ir lietderīgi noteikt augstāka un zemāka riska jomas nolūkā mērķtiecīgāk novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam attiecīgi būtu jāizveido efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, ko piemēro gadījumos, kad līdzekļu pārvedumam nav pievienota vajadzīgā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, lai viņi varētu izlemt, vai minēto pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, un noteikt to, kādus pasākumus veikt turpmāk.
- (24) Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam pastiprināta uzmanība risku izvērtēšanā būtu jāpievērš gadījumos, kad vai nu tiek konstatēts, ka trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju, vai arī šāda informācija ir nepilnīga, un būtu jāziņo par aizdomīgiem darījumiem kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvā (ES) 2015/849 ietverto ziņošanas pienākumu un valsts noteikumiem, ar ko transponē minēto direktīvu.
- (25) Noteikumus par tādiem līdzekļu pārvedumiem, saistībā ar kuriem trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju vai šāda informācija ir nepilnīga, piemēro, neskarot maksājumu pakalpojumu sniedzēju un starpnieku maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumus apturēt un/vai noraidīt tādus līdzekļu pārvedumus, ar ko pārkāpj kādu civiltiesību, administratīvo tiesību vai krimināltiesību normu.
- (26) Ar mērķi palīdzēt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem izveidot efektīvas procedūras, lai atklātu gadījumus, kad tie saņem līdzekļu pārvedumus ar trūkstošu vai nepilnīgu informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, un veiktu turpmākus pasākumus, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (EBI), kas izveidota ar Eiropas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (EAAPI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, un Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾, būtu jāizdod pamatnostādnes.

- (27) Lai cīnā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu varētu nekavējoties rīkoties, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu nekavējoties jāatbild uz informācijas pieprasījumiem par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kurus iesniedz iestādes, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu dalībvalstī, kurā minētie maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību.
- (28) Maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā esošo dienu skaitu, kādā jāsniedz atbilde uz pieprasījumu sniegt informāciju par maksātāju, nosaka darbdienu skaits maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzēja dalībvalstī.
- (29) Tā kā kriminālizmeklēšanas gaitā var nebūt iespējams identificēt prasītos datus vai darījumā iesaistītās personas daudzus mēnešus vai pat gadus pēc līdzekļu sākotnējā pārveduma un lai varētu piekļūt svarīgiem pierādījumiem saistībā ar izmeklēšanu, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji kādu laikposmu uzglabā informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus. Minētajam laikposmam nebūtu jāpārsniedz pieci gadi, un pēc tā beigām visi personas dati būtu jādzēš, ja vien valstu tiesību akti nenosaka citādi. Ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un pēc tam, kad ir veikti izvērtējumi par pasākuma nepieciešamību un proporcionālītāti, dalībvalstīm būtu jāvar atļaut vai pieprasīt datu uzglabāšanu uz papildu laikposmu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, un neskarot valstu krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un juridiskās procedūrās.
- (30) Lai uzlabotu atbilstību šai regulai un saskaņā ar Komisijas 2010. gada 9. decembra paziņojumu "Par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē" būtu jāstiprina kompetento iestāžu pilnvaras pieņemt uzraudzības pasākumus un noteikt sankcijas. Būtu jāparedz administratīvie sodi un pasākumi, un, ņemot vērā, ka ir svarīgi cīnīties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas un pasākumi, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstīm par tiem būtu jāinformē Komisija un EBI, EAAPI un EVTI ("EUI") Apvienotā komiteja.
- (31) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas V nodaļas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Vairākas valstis un teritorijas, kas nav Savienības teritorijas daļa, ar kādu dalībvalsti ir saistītas ar monetāro savienību, tās ir daļa no kādas dalībvalsts valūtas zonas vai ir parakstījušas monetārās konvencijas ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts, un tajās ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri tieši vai netieši piedalās attiecīgās dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās. Lai izvairītos no šīs regulas piemērošanas līdzekļu pārvedumiem starp attiecīgajām dalībvalstīm un minētajām valstīm vai teritorijām, tādējādi būtiski negatīvi iespaidojot šo valstu vai teritoriju ekonomiku, ir lietderīgi paredzēt iespēju šādus līdzekļu pārvedumus uzskatīt par līdzekļu pārvedumiem attiecīgo dalībvalstu iekšienē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (33) Ņemot vērā vairākus grozījumus, kas, ievērojot šo regulu, būtu jāveic Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1781/2006 ⁽¹⁾, minētā regula skaidrības labad būtu jāatceļ.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (35) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants), tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants), tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants) un princips *ne bis in idem*.
- (36) Lai nodrošinātu regulējuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu raitu ieviešanu, ir lietderīgi, lai šīs regulas piemērošanas diena būtu tā pati, kad ir Direktīvas (ES) 2015/849 transponēšanas termiņš.
- (37) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātājiem un maksājuma saņēmējiem ar mērķi novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, ja vismaz viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas iesaistīts līdzekļu pārvedumā, veic uzņēmējdarbību Savienībā.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz jebkurā valūtā veiktiem līdzekļu pārvedumiem, ko nosūta vai saņem maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā.
2. Šī regula neattiecas uz pakalpojumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2007/64/EK 3. panta a) līdz m) un o) apakšpunktā.
3. Šī regula neattiecas uz līdzekļu pārvedumiem, kas veikti ar maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) minēto karti, instrumentu vai ierīci izmanto vienīgi, lai veiktu apmaksu par precēm vai pakalpojumiem;
 - b) minētās kartes, instrumenta vai ierīces numurs ir pievienots visiem ar darījumu saistītajiem pārvedumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju (OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ OVC 32, 4.2.2014., 9. lpp.

Tomēr šo regulu piemēro gadījumos, kad maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm izmanto, lai veiktu līdzekļu pārvedumu no personas personai.

4. Šo regulu nepiemēro personām, kuru vienīgā darbība ir papīra dokumentu pārvēršana elektroniskajos datos un kuras to dara, ievērojot līgumu, kas noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai tādām personām, kuru vienīgā darbība ir nodrošināt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ziņojumu apmaiņas vai citas naudas līdzekļu pārsūtīšanai paredzētas atbalsta sistēmas vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.

Šī regula neattiecas uz līdzekļu pārvedumiem:

- a) kuru veikšanai maksātājam no sava maksājumu konta jāizņem skaidra nauda;
- b) ar ko līdzekļi tiek pārvesti publiskai iestādei kā maksājums par nodokļiem, naudas sodiem vai citām nodevām dalībvalsts iekšienē;
- c) ja gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā;
- d) kas veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp elektroniski apstrādātiem čekiem.

5. Dalībvalsts var izlemt nepiemērot šo regulu tās teritorijā veiktiem līdzekļu pārvedumiem uz maksājuma saņēmēja maksājumu kontu, atļaujot maksājumu tikai par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) uz maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēju attiecas Direktīva (ES) 2015/849;
- b) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot pārvedumam pievienoto unikālo darījuma identifikatoru, ar maksājuma saņēmēja starpniecību spēj izsekot līdzekļu pārvedumam no personas, kurai ar maksājuma saņēmēju ir vienošanās par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu;
- c) līdzekļu pārveduma summa nepārsniedz EUR 1 000.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "teroristu finansēšana" ir teroristu finansēšana, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 5. punktā;
- 2) "nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana" ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas darbības, kas minētas Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 3. un 4. punktā;
- 3) "maksātājs" ir persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kas atļauj veikt līdzekļu pārvedumu no minētā maksājumu konta vai, ja maksājumu konta nav, – kas dod līdzekļu pārveduma rīkojumu;
- 4) "maksājuma saņēmējs" ir persona, kas ir līdzekļu pārveduma iecerētais saņēmējs;
- 5) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kas minētas Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā, fiziskas vai juridiskas personas, kas gūst labumu no atbrīvojuma atbilstīgi tās 26. pantam, un juridiskas personas, kas gūst labumu no atbrīvojuma atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK (⁽¹⁾) 9. pantam, kuras sniedz līdzekļu pārveduma pakalpojumus;
- 6) "starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav ne maksātāja, ne maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja vārdā saņem un pārsūta līdzekļu pārvedumu;
- 7) "maksājumu konts" ir maksājumu konts, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 14) punktā;
- 8) "līdzekļi" ir līdzekļi, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 15) punktā;

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- 9) "līdzekļu pārvedums" ir jebkurš darījums, ko maksātāja uzdevumā vismaz daļēji elektroniski veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai līdzekļus darītu pieejamus maksājuma saņēmējam ar maksājumu pakalpojuma sniedzēja starpniecību, neatkarīgi no tā, vai maksātājs un maksājuma saņēmējs ir viena un tā pati persona, un neatkarīgi no tā, vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir viens un tas pats, tostarp:
- a) kredīta pārvedums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 1) punktā;
 - b) tiešā debeta maksājums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 2) punktā;
 - c) naudas pārvedums, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 13) punktā;
 - d) pārvedums, kas veikts ar maksājumu karti, elektroniskās naudas instrumentu vai mobilo telefonu vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm;
- 10) "sērijveida pārvedums" ir vairāki atsevišķi pārvedumi, kas apvienoti pārsūtīšanas nolūkā;
- 11) "unikālais darījuma identifikators" ir burtu, skaitļu vai simbolu kombinācija, ko nosaka maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar līdzekļu pārvedumam paredzēto maksājumu un norēķinu sistēmu vai ziņojumu apmaiņas sistēmu protokolliem un kas ļauj darījumam izsekot līdz maksātājam un maksājuma saņēmējam;
- 12) "līdzekļu pārvedums no personas personai" ir darījums starp divām fiziskām personām, kas darbojas kā patērētāji tādos nolūkos, kuri nav tirdzniecība, darījumdarbība vai profesionālā darbība.

II NODAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJU PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi

4. pants

Līdzekļu pārvedumiem pievienotā informācija

1. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksātāju:
 - a) maksātāja vārds/nosaukums;
 - b) maksātāja maksājumu konta numurs; un
 - c) maksātāja adrese, oficiāla personas dokumenta numurs, klienta identifikācijas numurs vai dzimšanas datums un vieta.
2. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksājuma saņēmēju:
 - a) maksājuma saņēmēja vārds/nosaukums; un
 - b) maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurs.
3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta b) apakšpunkta, ja pārvedums netiek veikts no maksājumu konta vai uz to, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumam drīzāk pievieno unikālo darījuma identifikatoru, nevis maksājumu konta numuru(-us).
4. Pirms līdzekļu pārveduma veikšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē 1. punktā minētās informācijas pareizību, balstoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota.
5. Šā panta 4. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu, ja:
 - a) maksātāja identitāte ir verificēta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantu un minētajā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu; vai
 - b) uz maksātāju attiecas Direktīvas (ES) 2015/849 14. panta 5. punkts.

6. Neskarot 5. un 6. pantā paredzētos izņēmumus, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neveic nekādus līdzekļu pārvedumus, pirms ir nodrošināta pilnīga atbilstība šim pantam.

5. pants

Līdzekļu pārvedumi Savienībā

1. Atkāpjoties no 4. panta 1. un 2. punkta, ja visi maksājumu pakalpojumi sniedzēji, kas iesaistīti maksājumu ķēdē, veic uzņēmējdarbību Savienībā, līdzekļu pārvedumiem pievieno vismaz gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu konta numuru vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru, neskarot attiecīgā gadījumā informācijas prasības, kas izklāstītas Regulā (ES) Nr. 260/2012.

2. Neatkarīgi no 1. punkta maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs trīs darbdienu laikā pēc maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja informācijas pieprasījuma saņemšanas dara pieejamu šādu informāciju:

- a) tādiem līdzekļu pārvedumiem, kuri pārsniedz EUR 1 000, – neatkarīgi no tā, vai minētie pārvedumi tiek veikti vienā maksājumā vai vairākos maksājumos, kuri šķiet saistīti, – informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju saskaņā ar 4. pantu;
- b) tādiem līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1 000 – vismaz:
 - i) maksātāja un maksājuma saņēmēja vārdu/nosaukumu; un
 - ii) maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurus vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru.

3. Atkāpjoties no 4. panta 4. punkta, attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kas minēti šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē informācija par maksātāju, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- a) pārvedamos līdzekļus saņemis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
- b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

6. pants

Līdzekļu pārvedumi ārpus Savienības

1. Gadījumā, ja no viena maksātāja tiek veikts sērijveida pārvedums maksājuma saņēmējiem, kuru maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, 4. panta 1. punkts neattiecas uz tajā apvienotiem atsevišķiem līdzekļu pārvedumiem ar noteikumu, ka 4. panta 1., 2. un 3. punktā minētā informācija ir pievienota sērijveida pārvedumam, ka minētā informācija ir verificēta saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu un ka atsevišķajiem pārvedumiem pievienots maksātāja maksājumu konta numurs vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālais darījuma identifikators.

2. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta un attiecīgā gadījumā neskarot informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 260/2012, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1 000, pievieno vismaz šādu informāciju:

- a) maksātāja un maksājuma saņēmēja vārdus/nosaukumus; un
- b) maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu konta numurus vai – ja piemēro 4. panta 3. punktu – unikālo darījuma identifikatoru.

Atkāpjoties no 4. panta 4. punkta, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē šajā punktā minētā informācija par maksātāju, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- a) pārvedamos līdzekļus saņemis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
- b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. IEDAĻA

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi

7. pants

Pārliecināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai pārliecinātos, vai līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apstrādes vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar minētās sistēmas konvencijām.
2. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp attiecīgā gadījumā *ex post* pārraudzību vai pārraudzību reāllaikā, lai pārliecinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šādas informācijas:
 - a) līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā minētā informācija;
 - b) līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija;
 - c) sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar minēto sērijveida pārvedumu.
3. Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1 000, – neatkarīgi no tā, vai minētie pārvedumi tiek veikti vienā maksājumā vai vairākos maksājumos, kuri šķiet saistīti, – pirms maksājuma saņēmēja maksājumu konta kredīteshanas vai pirms līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē precizitāti šā panta 2. punktā minētajai informācijai par maksājuma saņēmēju, pamatojoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem, neskarot Direktīvas 2007/64/EK 69. un 70. pantā izklāstītās prasības.
4. Attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kuri nepārsniedz EUR 1 000 un kuri nešķiet saistīti ar citiem līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar attiecīgo pārvedumu pārsniedz EUR 1 000, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē informācijas par maksājuma saņēmēju precizitāte, izņemot gadījumus, kad maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:
 - a) veic līdzekļu izmaksu skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu; vai
 - b) tam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.
5. Šā panta 3. un 4. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu, ja:
 - a) maksājuma saņēmēja identitāte ir verificēta saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantu un minētajā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu; vai
 - b) uz maksājuma saņēmēju attiecas Direktīvas (ES) 2015/849 14. panta 5. punkts.

8. pants

Līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju vai ja tā ir nepilnīga

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, tostarp tādas procedūras, kas pamatojas uz Direktīvas (ES) 2015/849 13. pantā minēto riska pakāpi, lai varētu izlemt, vai līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota pilnīga nepieciešamā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

Ja, saņemot līdzekļu pārvedumu, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. vai 2. punktā, 5. panta 1. punktā vai 6. pantā minētā informācija trūkst vai ir nepilnīga, vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs noraida pārvedumu vai pieprasa vajadzīgo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju pirms vai pēc tam, kad tiek kredītiēts maksājuma saņēmēja maksājumu konts vai līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz pieprasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādos turpmākus līdzekļu pārvedumus no minētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai ierobežo vai pārtrauc darījumu attiecības ar minēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs par minēto informācijas nesniegšanu un par veiktajiem pasākumiem ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu ievērošanas pārraudzību.

9. pants

Izvērtējums un ziņojumu sniegšana

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izvērtējot to, vai līdzekļu pārvedums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 par to ir jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai (FIU), ņem vērā trūkstošo vai nepilnīgo informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju.

3. IEDAĻA

Starptieku maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi

10. pants

Informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju uzglabāšana kopā ar pārvedumu

Starptieki maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka visa saņemta informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kas pievienota līdzekļu pārvedumam, tiek uzglabāta kopā ar pārvedumu.

11. pants

Pārliecināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai noteiktu, vai līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar minētās sistēmas konvencijām.

2. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp attiecīgā gadījumā *ex post* pārraudzību un pārraudzību reāllaikā, lai pārliecinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šāda informācija:

- a) attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā minētā informācija;
- b) attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija;
- c) attiecībā uz sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar minēto sērijveida pārvedumu.

12. pants

Līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starptieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs izveido efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai varētu izlemt, vai līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota nepieciešamā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

Ja, saņemot līdzekļu pārvedumu, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. vai 2. punktā, 5. panta 1. punktā vai 6. pantā minētās informācijas trūkst vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, tas noraida pārvedumu vai pieprasa vajadzīgo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju, pirms vai pēc līdzekļu pārveduma pārsūtīšanas, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz pieprasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādas turpmākus līdzekļu pārvedumus no šā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai ierobežo vai pārtrauc darījumu attiecības ar minēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs par minēto informācijas nesniegšanu un par veiktajiem pasākumiem ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu ievērošanas pārraudzību.

13. pants

Izvērtējums un ziņojumu sniegšana

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izvērtējot to, vai līdzekļu pārvedums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 par to ir jāziņo FIU, ņem vērā trūkstošo informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA, DATU AIZSARDZĪBA UN INFORMĀCIJAS UZGLABĀŠANA

14. pants

Informācijas sniegšana

Maksājumu pakalpojumu sniedzēji atbild pilnībā un nekavējoties, tostarp izmantojot centrālo kontaktpunktu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 45. panta 9. punktu, ja šāds kontaktpunkts ir iecelts, un saskaņā ar procedūras prasībām, kas izklāstītas tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību, vienīgi uz tādu minētās dalībvalsts iestāžu pieprasījumiem, kuras ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu un apkarošanu, saistībā ar šajā regulā pieprasīto informāciju.

15. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo regulu, piemēro Direktīvu 95/46/EK, kā tā ir transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko, ievērojot šo regulu, veic Komisija vai EUI, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo regulu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, komerciāliem mērķiem ir aizliegta.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji informāciju, kas pieprasīta, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 10. pantu, jauniem klientiem sniedz pirms darījuma attiecību iedibināšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas. Minētajā informācijā jo īpaši ietver vispārīgu paziņojumu par maksājumu pakalpojumu sniedzēju juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo regulu, tiem apstrādājot personas datus nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

4. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai tiktu ievērota apstrādāto datu konfidencialitāte.

16. pants

Informācijas uzglabāšana

1. Informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju neglabā ilgāk, nekā tas ir noteikti nepieciešams. Maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji 4.– 7. pantā minēto informāciju uzglabā piecus gadus.
2. Pēc 1. punktā minētā uzglabāšanas laikposma beigām maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai personas dati tiktu dzēsti, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzēji var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu vienīgi pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību un samērīgumu, un ja tās uzskata, ka tās vajadzība ir pamatota, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas uzglabāšanas laikposms nepārsniedz piecus gadus.
3. Gadījumā, ja 2015. gada 25. jūnijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar minētajām notiekošām procedūrām, maksājumu pakalpojumu sniedzējs minēto informāciju vai dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus no 2015. gada 25. jūnija. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda turpmāka uzglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

IV NODAĻA

SANKCIJAS UN PĀRRAUDZĪBA

17. pants

Administratīvie sodi un pasākumi

1. Neskarot tiesības noteikt un piemērot kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un pasākumiem, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpumu gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši un atbilst tiem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 VI nodaļas 4. iedaļu.

Dalībvalstis var nolemt neizstrādāt noteikumus par administratīviem sodiem vai pasākumiem par tiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, kuriem piemēro kriminālsodus atbilstīgi valsts tiesību aktiem. Šai gadījumā dalībvalstis ziņo Komisijai par attiecīgajām krimināltiesību normām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemēro pienākumus, ja tiek pārkāpti šīs regulas noteikumi, ievērojot valsts tiesību aktus, sankcijas vai pasākumus var piemērot vadības struktūras locekļiem un jebkurām citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Līdz 2017. gada 26. jūnijam dalībvalstis par 1. punktā minētajiem noteikumiem ziņo Komisijai un EUI apvienotajai komitejai. Tās nekavējoties ziņo Komisijai un EUI apvienotajai komitejai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.

4. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 58. panta 4. punktu kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju veikšanai. Izmantojot pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētās administratīvās sankcijas vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 18. pantā minētajiem pārkāpumiem, ko savā labā, darbojoties individuāli vai kā minētās juridiskās personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) tiesībām īstenot kontroli juridiskā personā.

6. Dalībvalstis arī nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja šā panta 5. punktā minētas personas neesošas uzraudzības vai kontroles dēļ kādai šai personai pakļautai personai ir bijusi iespēja izdarīt vienu no 18. pantā minētajiem pārkāpumiem minētās juridiskās personas labā.

7. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus saskaņā ar šo regulu īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot administratīvus sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie administratīvie sodi vai pasākumi dod vēlamus rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

18. pants

Īpaši noteikumi

Dalībvalstis nodrošina, ka to administratīvie sodi un pasākumi ietver vismaz tos, kuri izklāstīti Direktīvas (ES) 2015/849 59. panta 2. un 3. punktā, šādu šīs regulas pārkāpumu gadījumā:

- a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot 4., 5. vai 6. pantu, atkārtoti vai sistemātiski neiekļauj pieprasīto informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju;
- b) maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti vai sistemātiski nenodrošina informācijas uzglabāšanu, pārkāpjot 16. pantu, vai būtiski pārkāpj šo prasību;
- c) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav īstenojis efektīvas, uz riska faktoriem balstītas procedūras, pārkāpjot 8. vai 12. pantu;
- d) starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs būtiski pārkāpj 11. vai 12. pantu.

19. pants

Sankciju un pasākumu publicēšana

Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 60. panta 1., 2. un 3. punktu kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās publisko administratīvos sodus un pasākumus, kas noteikti šīs regulas 17. un 18. pantā minētajos gadījumos, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par šo pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja tas nepieciešams un ir samērīgi pēc tam, kad ir veikta katra atsevišķā gadījuma novērtēšana.

20. pants

Kompetento iestāžu piemērotās sankcijas un pasākumi

1. Nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp tos, kas uzskaitīti Direktīvas (ES) 2015/849 60. panta 4. punktā.

2. Attiecībā uz administratīviem sodiem un pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar šo regulu, piemēro Direktīvas (ES) 2015/849 62. pantu.

21. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis ievieš efektīvus mehānismus, lai mudinātu ziņot kompetentajām iestādēm par šīs regulas pārkāpumiem.

Minētie mehānismi ietver vismaz tos, kas minēti Direktīvas (ES) 2015/849 61. panta 2. punktā.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji sadarbībā ar kompetentām iestādēm izveido atbilstošas iekšējas procedūras, lai to darbinieki vai līdzīgā statusā esošas personas varētu ziņot par pārkāpumiem, izmantojot drošu, neatkarīgu, speciālu un anonīmu kanālu, kas ir samērīgs ar attiecīgā maksājumu pakalpojumu sniedzēja būtību un mērogu.

22. pants

Pārraudzība

1. Dalībvalstis pieprasa kompetentajām iestādēm efektīvi pārraudzīt šīs regulas ievērošanu un veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās ievērošanu, un ar efektīvu mehānismu palīdzību mudina ziņot kompetentajām iestādēm par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.

2. Pēc tam, kad dalībvalstis saskaņā ar 17. panta 3. punktu ir paziņojušas Komisijai un EUI apvienotajai komitejai par šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par IV nodaļas piemērošanu, īpašu uzmanību pievēršot pārrobežu lietām.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANAS PILNVARAS

23. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja ("Komiteja"). Minētā Komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VI NODAĻA

ATKĀPES

24. pants

Nolīgumi ar valstīm un teritorijām, kas nav daļa no Savienības teritorijas

1. Komisija var pilnvarot jebkuru dalībvalsti noslēgt ar kādu trešo valsti vai ar teritoriju, kas ir ārpus LES un LESD teritoriālās piemērošanas jomas, kā noteikts LESD 355. pantā ("attiecīgā valsts vai teritorija"), nolīgumus, kuri ietver atkāpes no šīs regulas, lai līdzekļu pārvedumus starp attiecīgo valsti vai teritoriju un attiecīgo dalībvalsti varētu pielīdzināt līdzekļu pārvedumiem minētās dalībvalsts iekšienē.

Šādus nolīgumus var pilnvarot noslēgt tikai tad, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

- a) attiecīgā valsts vai teritorija ar attiecīgo dalībvalsti ir saistīta monetārā savienībā, tā ir daļa no attiecīgās dalībvalsts valūtas teritorijas vai ir parakstījusi monetāro konvenciju ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts;
- b) maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecīgajā valstī vai teritorijā tieši vai netieši piedalās šīs dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās; un
- c) attiecīgā valsts vai teritorija prasa, lai tās jurisdikcijā esošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro tādus pašus noteikumus, kā šajā regulā paredzētie noteikumi.

2. Dalībvalsts, kas vēlas noslēgt 1. punktā minēto nolīgumu, iesniedz pieprasījumu Komisijai un sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama pieprasījuma izvērtēšanai.

3. No šāda pieprasījuma saņemšanas brīža Komisijā līdzekļu pārvedumus starp minēto dalībvalsti un attiecīgo valsti vai teritoriju provizoriski uzskata par līdzekļu pārvedumiem minētās dalībvalsts iekšienē, līdz tiek pieņemts lēmums saskaņā ar šo pantu.

4. Ja divu mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa informācija, kas nepieciešama pieprasījuma izvērtēšanai, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti un precizē, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

5. Viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu pieprasījuma izvērtēšanai, tā par to paziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un pārsūta pieprasījuma kopijas pārējām dalībvalstīm.

6. Trīs mēnešu laikā no šā panta 5. punktā minētās paziņošanas Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktu pieņem lēmumu par to, vai pilnvarot attiecīgo dalībvalsti noslēgt nolīgumu, par kuru iesniegts pieprasījums.

Jebkurā gadījumā pirmajā daļā minēto lēmumu Komisija pieņem 18 mēnešu laikā no pieprasījuma saņemšanas.

7. Līdz 2017. gada 26. martam dalībvalstis, kurām ir atļauts slēgt nolīgumus ar attiecīgām valstīm vai teritorijām, ievērojot Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/43/ES ⁽¹⁾, Komisijas Lēmumu 2010/259/ES ⁽²⁾, Komisijas Lēmumu 2009/853/EK ⁽³⁾ vai Komisijas Lēmumu 2008/982/EK ⁽⁴⁾, sniedz Komisijai atjauninātu informāciju, kas nepieciešama izvērtēšanai saskaņā ar 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktu.

Trīs mēnešu laikā pēc šādas informācijas saņemšanas Komisija pārbauda sniegto informāciju, lai pārliecinātos, ka attiecīgā valsts vai teritorija pieprasa tās jurisdikcijā esošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemērot tādus pašus noteikumus kā tie, kas noteikti saskaņā ar šo regulu. Ja pēc šādas pārbaudes Komisija uzskata, ka 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktā izklāstītais nosacījums vairs netiek izpildīts, tā atceļ attiecīgo Komisijas lēmumu vai Komisijas Īstenošanas lēmumu.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums 2012/43/ES (2012. gada 25. janvāris), ar ko Dānijas Karalistei atļauj noslēgt nolīgumus ar Grenlandi un Fēru salām par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Dāniju un katru no šīm teritorijām uzskatītu par pārskaitījumiem Dānijas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 24, 27.1.2012., 12. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2010/259/ES (2010. gada 4. maijs), ar kuru Francijas Republikai atļauj noslēgt nolīgumu ar Monako Firstisti par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Francijas Republiku un Monako Firstisti uzskatītu par naudas līdzekļu pārskaitījumiem Francijas Republikas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 112, 5.5.2010., 23. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Lēmums 2009/853/EK (2009. gada 26. novembris), ar kuru Francijai atļauj noslēgt nolīgumu attiecīgi ar Senpjēru un Mikelonu, Majotu, Jaunkaledoniju, Francijas Polinēziju un Volisu un Futunas salām par to, lai naudas līdzekļu pārskaitījumus starp Franciju un katru šo teritoriju uzskatītu par pārskaitījumiem Francijas iekšienē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 312, 27.11.2009., 71. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmums 2008/982/EK (2008. gada 8. decembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj slēgt nolīgumus ar Džersijas teritoriālo vienību, Gērnzijas teritoriālo vienību un Menas salu par naudas līdzekļu pārskaitījumiem starp Apvienoto Karalisti un katru no šīm teritorijām, kuri jāuzskata par naudas līdzekļu pārskaitījumiem Apvienotās Karalistes iekšienē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 352, 31.12.2008., 34. lpp.).

25. pants

Pamatnostādnes

Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI izdod pamatnostādnes, kas adresētas kompetentajām iestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 par pasākumiem, kas jāveic saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz 7., 8., 11. un 12. panta īstenošanu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Regulas (EK) Nr. 1781/2006 atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1781/2006 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.

27. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 26. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2015. gada 20. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1781/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	3. pants
3. pants	2. pants
4. pants	4. panta 1. punkts
5. pants	4. pants
6. pants	5. pants
7. pants	7. pants
8. pants	7. pants
9. pants	8. pants
10. pants	9. pants
11. pants	16. pants
12. pants	10. pants
—	11. pants
—	12. pants
—	13. pants
13. pants	—
14. pants	15. pants
15. pants	17. līdz 22. pants
16. pants	23. pants
17. pants	24. pants
18. pants	—
19. pants	—
—	26. pants
20. pants	27. pants

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/848**(2015. gada 20. maijs)****par maksātnespējas procedūrām****(pārstrādāta redakcija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Komisija 2012. gada 12. decembrī pieņēma ziņojumu par Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 ⁽³⁾ piemērošanu. Ziņojumā secināja, ka regula kopumā darbojas labi, bet būtu vēlams uzlabot konkrētu tajā paredzēto noteikumu piemērošanu, lai sekmētu pārrobežu maksātnespējas procedūru efektīvāku pārvaldību. Tā kā minētā regula ir grozīta vairākas reizes un ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.
- (2) Savienība ir noteikusi mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (3) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos produktīvi un efektīvi. Lai sasniegtu minēto mērķi, kas ietilpst tiesu iestāžu sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts Līguma 81. pantā, ir jāpieņem šī regula.
- (4) Uzņēmumu darbībām arvien vairāk ir pārrobežu ietekme, un tāpēc tās arvien vairāk reglamentē Savienības tiesības. Šādu uzņēmumu maksātnespēja ietekmē arī pareizu iekšējā tirgus darbību, un ir vajadzīgs Savienības akts, kas prasa saskaņot pasākumus, kurus veic attiecībā uz maksātnespējīga parādnieka aktīviem.
- (5) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no pušu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu, kaitējot kreditoru kopuma interesēm (labvēlīgākās tiesas izvēle).
- (6) Šajā regulā būtu jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē maksātnespējas procedūru sākšanas un tādu prasību celšanas piekritību, kuras izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām. Šajā regulā būtu jāietver arī noteikumi par to nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemti šādās procedūrās, un noteikumi par tiesībām, kuras piemēro maksātnespējas procedūrās. Turklāt šajā regulā vajadzētu būt noteikumiem par to maksātnespējas procedūru koordināciju, kas attiecas uz vienu parādnieku vai uz vairākiem vienas sabiedrību grupas dalībniekiem.
- (7) Bankrots, procedūras, kas saistītas ar maksātnespējīgo sabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju, tiesas rīkojumi, mierizlīgumi un līdzīgas procedūras un darbības, kuras saistītas ar šādām procedūrām, ir izslēgtas no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽⁴⁾ darbības jomas. Uz minētajām procedūrām būtu jāattiecas šai regulai. Šīs regulas interpretācijā būtu pēc iespējas jāizvairās no robežiem regulējumā starp abiem minētajiem instrumentiem. Tomēr tam vien, ja valsts procedūra nav uzskaitīta šīs regulas A pielikumā, nebūtu jānozīmē to, ka uz šo procedūru attiecas Regula (ES) Nr. 1215/2012.

⁽¹⁾ OVC 271, 19.9.2013., 55. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 5. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 12. marta nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 20. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

- (8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru produktivitāti un efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamajām tiesībām būtu ietverti Savienības aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs.
- (9) Šī regula būtu jāpieņem maksātnespējas procedūrām, kas atbilst tajā minētajiem nosacījumiem, neatkarīgi no tā, vai parādnieks ir fiziska persona vai juridiska persona, komersants vai privātpersona. Minētās maksātnespējas procedūras ir pilnībā uzskaitītas A pielikumā. A pielikumā iekļauto valsts procedūru gadījumā šī regula būtu jāpieņem bez citas dalībvalsts tiesu veiktas turpmākas pārbaudes par to, vai šajā regulā paredzētie nosacījumi ir izpildīti. Šī regula neattiecas uz valsts maksātnespējas procedūrām, kas nav uzskaitītas A pielikumā.
- (10) Šīs regulas darbības joma būtu jāattiecinā arī uz procedūrām, kas veicina ekonomiski dzīvotspējīgu, bet finansiālās grūtībās nonākušas darījumdarbības glābšanu un dod uzņēmējiem otru iespēju. Regulas darbības joma būtu jo īpaši jāattiecinā arī uz procedūrām, ar kurām paredzēts pārstrukturēt parādnieku posmā, kad maksātnespēja ir tikai varbūtēja, un procedūrām, ar kurām parādnieks joprojām pilnībā vai daļēji kontrolē savus aktīvus un darījumus. Tā būtu jāattiecinā arī uz procedūrām, kurās paredzēta parāda dzēšana vai parāda korekcija patērētājiem un pašnodarbinātām personām, piemēram, samazinot summu, kas jāmaksā parādniekam, vai pagarinot parādniekam noteikto atmaksas termiņu. Tā kā minētajās procedūrās ne vienmēr ir nepieciešams iecelt maksātnespējas procesa administratoru, šai regulai uz tām būtu jāattiecas tādā gadījumā, ja tās notiek tiesas kontrolē vai uzraudzībā. Šajā ziņā jēdziens "kontrolē" būtu jāattiecinā arī uz situācijām, kad tiesa iejaucas tikai gadījumā, kad kreditors vai citas ieinteresētās puses iesniedz apelāciju.
- (11) Ar šo regulu būtu jāaptver arī tādas procedūras, ar kurām individuālu kreditoru celtajām prasībām piemēro pagaidu apturēšanu, ja šādas prasības varētu nelabvēlīgi ietekmēt sarunas un traucēt izredzes pārstrukturizēt parādnieka darījumdarbību. Šādām procedūrām nebūtu jākaitē kreditoru kopumam, un tās būtu veicamas pirms pārējām procedūrām, uz kurām attiecas šī regula, ja netiek panākta nekāda vienošanās par pārstrukturēšanas plānu.
- (12) Šī regula būtu jāpieņem tādām procedūrām, kuru sākšanai jābūt publiskai, lai ļautu kreditoriem saņemt informāciju par procedūrām un tie varētu iesniegt prasījumus, tādējādi nodrošinot procedūru kolektīvo būtību, un lai kreditoriem dotu iespēju apstrīdēt tās tiesas piekritību, kura ir sākusi procedūras.
- (13) Tādēļ no šīs regulas darbības jomas regulā būtu jāizslēdz konfidenciālas maksātnespējas procedūras. Kaut gan minētajām procedūrām dažās dalībvalstīs varētu būt nozīmīga loma, to konfidencialais raksturs liedz tādām kreditoram vai tiesai, kas atrodas citā dalībvalstī, uzzināt, ka šādas procedūras ir sāktas, tādējādi apgrūtinot šo procedūru iznākuma atzīšanu visā Savienībā.
- (14) Kolektīvajās procedūrās, uz kurām attiecas šī regula, būtu jāiekļauj visi vai būtiska daļa no tiem kreditoriem, kuriem parādnieks ir parādā visus vai būtisku daļu no parādnieka neatmaksātajiem parādiem, ar noteikumu, ka netiek skarti tādu kreditoru prasījumi, kuri nav iesaistīti šādās procedūrās. Tam būtu jāietver arī tās procedūras, kurās ir iesaistīti vienīgi parādnieka finanšu kreditori. Procedūrām, kurās nav iesaistīti visi parādnieka kreditori, vajadzētu būt tādām procedūrām, kuru mērķis ir glābt parādnieku. Procedūrās, kuru rezultātā tiek pilnīgi pārtraukta parādnieka darbība vai likvidēti parādnieka aktīvi, būtu jāiesaista visi parādnieka kreditori. Turklāt tam, ka dažas maksātnespējas procedūras attiecībā uz fiziskām personām izslēdz konkrētas prasījumu kategorijas, piemēram, prasības par uzturlīdzekļu piedziņu, no parāda dzēšanas iespējas, nebūtu jānozīmē to, ka šādas procedūras nav kolektīvas.
- (15) Šo regulu būtu jāpieņem arī tādām procedūrām, kas atbilstoši dažu dalībvalstu tiesībām ir sāktas un zināmu laiku veiktas īslaicīgi vai pagaidu kārtā līdz brīdim, kad tiesa izdod rīkojumu, ar kuru apstiprina procedūru turpināšanu parastā kārtā. Šādām procedūrām būtu jāatbilst visām pārējām šīs regulas prasībām, pat ja tās tiek sauktas par īslaicīgām.
- (16) Šo regulu būtu jāpieņem procedūrām, kuras pamatojas uz maksātnespēju reglamentējošiem tiesību aktiem. Tomēr procedūras, kuras pamatojas uz vispārīgām sabiedrību tiesībām, kas nav īpaši paredzētas maksātnespējas situācijām, nebūtu jāuzskata par tādām, kuras pamatojas uz maksātnespēju reglamentējošiem tiesību aktiem. Tāpat parāda korekcijas nolūkā veiktām procedūrām nebūtu jāietver tādas konkrētas procedūras, kurās tiek norakstīti ļoti mazus ienākumus gūstošu fizisko personu parādi ar ļoti zemu aktīvu vērtību, ar noteikumu, ka šāda veida procedūrās nekad netiek paredzēti uzkrājumi maksājumiem kreditoriem.

- (17) Šīs regulas darbības jomu būtu jāpaplašina, lai aptvertu tādas procedūras, ko izraisa situācijas, kurās parādnieks saskaras ar nefinansiālām grūtībām, ar noteikumu, ka šīs grūtības patiešām nopietni apdraud parādnieka faktisko vai turpmāko spēju samaksāt parādus paredzētajā termiņā. Ar šāda apdraudējuma noteikšanu saistītais laikposms var būt vairāki mēneši vai pat ilgāk, lai ņemtu vērā gadījumus, kad parādnieks saskaras ar nefinansiālām grūtībām, kas apdraud tā darījumdarbības situāciju kā darbojošos un peļņu nesošu un vidējā termiņā – tā likviditāti. Tā tas varētu būt, piemēram, gadījumā, ja parādnieks ir zaudējis iespēju noslēgt ļoti svarīgu līgumu.
- (18) Šai regulai nebūtu jāskar noteikumi par valsts atbalsta atgūšanu no maksātnespējīgām sabiedrībām saskaņā ar interpretāciju Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā.
- (19) Maksātnespējas procedūras attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām, kredītiestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām un citām sabiedrībām, iestādēm vai uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/24/EK ⁽¹⁾, un kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas, jo uz tiem visiem attiecas īpaši noteikumi un valsts uzraudzības iestādēm ir plašas intervences pilnvaras.
- (20) Maksātnespējas procedūrās ne vienmēr ir jāiesaistās tiesu iestādēm. Tādēļ terminam “tiesa” šajā regulā konkrētos noteikumos būtu jāpiešķir plašāka nozīme, un ar to jāsaprot persona vai iestāde, kura valsts tiesībās ir pilnvarota sākt maksātnespējas procedūras. Lai piemērotu šo regulu, procedūrām (ko veido tiesību aktos noteiktas darbības un formalitātes) būtu ne tikai jāatbilst šīs regulas noteikumiem, bet tām arī vajadzētu būt oficiāli atzītām un būtu jārada juridiskas sekas dalībvalstī, kurā sāktā maksātnespējas procedūra.
- (21) Maksātnespējas procesa administratori ir definēti šajā regulā un uzskaitīti B pielikumā. To maksātnespējas procesa administratoru, kuri ir iecelti bez tiesu iestādes iesaistīšanās, darbībai saskaņā ar valsts tiesībām vajadzētu būt pienācīgi reglamentētai, un viņiem vajadzētu būt pilnvarotiem rīkoties maksātnespējas procedūrās. Valstu normatīvajā regulējumā būtu jāparedz pienācīgi noteikumi, lai risinātu iespējamus interešu konfliktus.
- (22) Ar šo regulu atzīst, ka lielā mērā atšķirīgo materiālo tiesību aktu dēļ ir nepraktiski ieviest maksātnespējas procedūru ar vienotu darbības jomu visā Savienībā. Tās valsts tiesību, kurā sāktas procedūras, bezizņēmuma piemērošana tāpēc bieži varētu radīt sarežģījumus. Tas, piemēram, attiecas uz dalībvalstīs sastopamajiem lielā mērā atšķirīgajiem valstu tiesību aktiem par nodrošinājumiem. Turklāt prioritātes tiesības, ko bauda daži kreditori maksātnespējas procedūrās, dažos gadījumos pilnīgi atšķiras. Nākamajā šīs regulas pārskatīšanā būs jāidentificē turpmāki pasākumi, lai uzlabotu darbinieku prioritātes tiesības Eiropas līmenī. Šajā regulā šādas atšķirības valstu tiesību aktos būtu jāņem vērā divos dažādos veidos. No vienas puses, būtu jāparedz īpaši noteikumi par piemērojamo tiesību īpaši būtisku tiesību un tiesisko attiecību gadījumā (piemēram, lietu tiesības un darba līgumi). No otras puses, reizē ar galvenajām maksātnespējas procedūrām ar vispārēju darbības jomu būtu jāatļauj arī valstu procedūras, kas attiecas tikai uz tiem aktīviem, kuri atrodas procedūru sākšanas valstī.
- (23) Šī regula ļauj sākt galveno maksātnespējas procedūru dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs. Šādai procedūrai ir vispārēja darbības joma, un tās mērķis ir aptvert visus parādnieka aktīvus. Lai aizsargātu dažādas intereses, šī regula ļauj sākt sekundāro maksātnespējas procedūru līdztekus galvenajai maksātnespējas procedūrai. Sekundāro maksātnespējas procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta. Sekundārās maksātnespējas procedūras darbība attiecas tikai uz šajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Obligātas koordinācijas noteikumi galvenajā maksātnespējas procedūrā atbilst vajadzībai pēc vienotības Savienībā.
- (24) Gadījumos, kad galvenā maksātnespējas procedūra attiecībā uz juridisku personu vai sabiedrību ir sāktā dalībvalstī, kurā nav to juridiskā adrese, vajadzētu būt iespējai sākt sekundāro maksātnespējas procedūru juridiskās adreses dalībvalstī ar noteikumu, ka parādnieks šajā valstī veic saimniecisko darbību, izmantojot personālu un aktīvus, saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.
- (25) Šī regula attiecas tikai uz tām procedūrām, kurās parādnieka galveno interešu centrs atrodas Savienībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/24/EK (2001. gada 4. aprīlis) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju (OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.).

- (26) Šajā regulā izklāstītie piekritības noteikumi reglamentē vienīgi starptautisko piekritību, tas nozīmē, ka tie nosaka dalībvalsti, kuras tiesa var sākt maksātnespējas procedūru. Teritoriālā piekritība minētajā dalībvalstī ir jānosaka pēc attiecīgās dalībvalsts tiesībām.
- (27) Pirms maksātnespējas procedūras sākšanas kompetentajai tiesai pēc savas iniciatīvas būtu jāpārbauda, vai parādnieka galveno interešu centrs vai parādnieka uzņēmējdarbības vieta faktiski atrodas tās piekritībā.
- (28) Pārliecinoties, vai trešās personas var noskaidrot parādnieka galveno interešu centru, īpaša uzmanība būtu jāvelta kreditoriem un viņu priekšstatam par to, kur parādnieks pārvalda savas intereses. Tas var nozīmēt, ka galvenā interešu centra pārvietošanas gadījumā kreditori būtu laikus jāinformē par jauno atrašanās vietu, no kuras parādnieks veic savu darbību, piemēram, pievēršot uzmanību tam, ka parādnieks komerciālajā sarakstē norāda jaunu adresi vai publisko jauno atrašanās vietu citos atbilstošos veidos.
- (29) Šajā regulā būtu jāietver virkne aizsardzības pasākumu, lai novērstu labvēlīgākās tiesas izvēli krāpnieciskos vai ļaunprātīgos nolūkos.
- (30) Līdz ar to prezumpcijām, ka juridiskā adrese, galvenā darījumdarbības vieta un pastāvīgā dzīvesvieta ir galveno interešu centrs, vajadzētu būtu atspēkojamām, un attiecīgajai dalībvalsts tiesai būtu rūpīgi jānovērtē, vai parādnieka galveno interešu centrs patiešām atrodas tajā dalībvalstī. Sabiedrības gadījumā vajadzētu būt iespējai atspēkot šo prezumpciju, ja sabiedrības vadība atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kur atrodas juridiskā adrese, un, trešajām personām pārbaudāmā veidā veicot attiecīgo apstākļu visaptverošu novērtējumu, konstatē, ka minētās sabiedrības pārvaldes un uzraudzības, kā arī tās interešu pārvaldīšanas faktiskais centrs atrodas šajā citā dalībvalstī. Tādas fiziskas personas gadījumā, kas neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, vajadzētu būt iespējamam atspēkot šo prezumpciju, piemēram, ja ievērojama daļa no parādnieka aktīviem atrodas ārpus parādnieka patstāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts vai ja var noteikt, ka viņa galvenais iemesls pārcelties bija maksātnespējas pieteikšana pēc jaunās piekritības un ja šāda pieteikšana būtiski kaitētu to kreditoru interesēm, kuru darījumi ar parādnieku ir notikuši pirms pārcelšanās.
- (31) Ar šādu pat mērķi novērst labvēlīgākās tiesas izvēli krāpnieciskos vai ļaunprātīgos nolūkos prezumpcija, ka galveno interešu centrs ir juridiskās adreses vieta, fiziskas personas galvenā darījumdarbības vieta vai fiziskas personas pastāvīgā dzīvesvieta, attiecībā uz sabiedrību, juridisku personu vai fizisku personu, kas veic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, nebūtu jāpiemēro gadījumā, kad parādnieks ir pārvietojis savu juridisko adresi vai galveno darījumdarbības vietu uz citu dalībvalsti trīs mēnešu laikā pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru, vai attiecībā uz fizisku personu, kas neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, nebūtu jāpiemēro gadījumā, kad parādnieks ir pārvietojis savu pastāvīgo dzīvesvietu uz citu dalībvalsti sešu mēnešu laikposmā pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru.
- (32) Visos gadījumos, kad lietas apstākļi rada šaubas par piekritību tiesai, tiesai būtu parādniekam jāprasa sniegt papildu pierādījumus savu apgalvojumu pamatošanai un – gadījumos, kad to pieļauj maksātnespējas procedūrā piemērojamās tiesības, – sniegt parādnieka kreditoriem iespēju paust viedokli par piekritības jautājumu.
- (33) Gadījumā, ja tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procedūru, konstatē, ka parādnieka galveno interešu centrs neatrodas tās teritorijā, tai nebūtu jāsāk galvenā maksātnespējas procedūra.
- (34) Turklāt jebkuram parādnieka kreditoram vajadzētu būt efektīvam tiesību aizsardzības līdzeklim pret lēmumu sākt maksātnespējas procedūru. Lēmuma sākt maksātnespējas procedūru apstrīdēšanu sekas būtu jāreglamentē valsts tiesībām.
- (35) Tās dalībvalsts, kuras teritorijā sāk maksātnespējas procedūras, tiesu piekritībā vajadzētu būt arī tādu prasību izskatīšanai, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām. Šādām prasībām būtu jāietver apstrīdēšanas prasības, kas izvirzītas atbildētājiem citās dalībvalstīs, un prasības attiecībā uz saistībām, kas rodas maksātnespējas procedūras laikā, piemēram, priekšapmaksa par procedūras izmaksām. Turpretim prasības par saistību izpildi saskaņā ar līgumu, ko parādnieks noslēdzis pirms procedūras sākšanas, neizriet tieši no procedūras. Ja šāda prasība ir saistīta ar citu prasību, kas pamatojas uz vispārējām civiltiesībām vai komerc-tiesībām, maksātnespējas procesa administratoram vajadzētu būt iespējai celt abas minētās prasības atbildētāja

domicila tiesās, ja viņš uzskata, ka ir lietderīgāk celt šīs prasības minētajās tiesās. Tas varētu būt, piemēram, gadījumā, ja maksātnespējas procesa administrators vēlas apvienot prasību par direktora atbildību, pamatojoties uz maksātnespējas tiesībām, ar prasību, kas pamatojas uz sabiedrību tiesībām vai vispārējām deliktu tiesībām.

- (36) Tiesai, kuras piekritībā ir sākt galveno maksātnespējas procedūru, būtu jāļauj norīkot pagaidu un aizsargpasākumus no brīža, kad tiek prasīts sākt procedūru. Nodrošināšanas pasākumi gan pirms, gan pēc maksātnespējas procedūras sākšanas ir būtiski, lai nodrošinātu maksātnespējas procedūras efektivitāti. Šajā ziņā šai regulai būtu jāparedz dažādas iespējas. No vienas puses, tiesai, kuras kompetencē ir galvenā maksātnespējas procedūra, jābūt iespējai norīkot pagaidu un aizsargpasākumus, kas attiecas uz citās dalībvalstīs esošiem aktīviem. No otras puses, maksātnespējas procesa administratoram, kas uz laiku iecelts pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas, jābūt iespējai dalībvalstīs, kurās atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, pieprasīt nodrošināšanas pasākumus, kas ir iespējami saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesībām.
- (37) Pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas tiesības prasīt sākt maksātnespējas procedūru dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, būtu piešķiramas vienīgi vietējiem kreditoriem un publiskām iestādēm vai vienīgi lietās, kurās galveno maksātnespējas procedūru nevar sākt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. Šā ierobežojuma iemesls ir tāds, ka pēc iespējas ir jāierobežo lietas, kurās teritoriālās maksātnespējas procedūras prasa pirms galvenās maksātnespējas procedūras.
- (38) Pēc galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas šī regula neierobežo tiesības prasīt maksātnespējas procedūru kādā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta. Maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesībām, var lūgt sākt sekundāro maksātnespējas procedūru.
- (39) Ar šo regulu būtu jāparedz noteikumi par to, kā noteikt parādnieka aktīvu atrašanās vietu, kas būtu jāpiemēro, lai noskaidrotu, kuri aktīvi attiecas uz galveno vai sekundāro procedūru vai uz situācijām, kurās iesaistītas trešo personu lietu tiesības. Šajā regulā jo īpaši būtu jāprecizē tas, ka vienota spēka Eiropas patenti, Kopienas preču zīmes vai citas līdzīgas tiesības, piemēram, Kopienas augu šķirņu aizsardzība vai Kopienas dizainparaugi, būtu jāiekļauj vienīgi galvenajā maksātnespējas procedūrā.
- (40) Sekundārā maksātnespējas procedūra, papildus vietējo interešu aizsardzībai, var kalpot dažādiem mērķiem. Tā var notikt, ja maksātnespējīgā parādnieka manta ir pārāk sarežģīta, lai to pārvaldītu kā vienu veselu, vai arī ja attiecīgo tiesību sistēmu atšķirības ir tik būtiskas, ka procedūras sākšanas dalībvalsts tiesību piemērošana var radīt sarežģījumus citās dalībvalstīs, kurās atrodas aktīvi. Šajā nolūkā maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā var prasīt sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, ja maksātnespējīgā parādnieka mantas efektīva pārvaldīšana to prasa.
- (41) Sekundārās maksātnespējas procedūras var arī kavēt maksātnespējīgā parādnieka mantas efektīvu pārvaldi. Tāpēc šajā regulā ir izklāstītas divas konkrētas situācijas, kad tiesai, kurā iesniegta prasība sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, pēc pieprasījuma, ko izteic maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā, vajadzētu spēt atlikt vai atteikties šādas procedūras sākšanu.
- (42) Pirmkārt, maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā ar šo regulu tiek dota iespēja sniegt vietējiem kreditoriem garantiju, ka attieksme pret tiem būs tāda pati kā gadījumā, ja tiktu sākta sekundārā maksātnespējas procedūra. Minētajai garantijai ir jāatbilst vairākiem nosacījumiem, kas izklāstīti šajā regulā, jo īpaši tam, ka tā tiks apstiprināta ar vietējo kreditoru kvalificētu balsu vairākumu. Ja ir sniegta šāda garantija, tiesai, kurā iesniegts pieteikums sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, būtu jāspēj minēto pieteikumu noraidīt, ja tā ir pārliecinājusies, ka šī garantija pienācīgi aizsargā vietējo kreditoru intereses. Izvērtējot šīs intereses, tiesai būtu jāņem vērā tas, ka garantija ir apstiprināta ar vietējo kreditoru kvalificētu balsu vairākumu.
- (43) Minētās vietējiem kreditoriem sniegtās garantijas vajadzībām aktīviem un tiesībām, kas atrodas dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, būtu jāveido maksātnespējīgā parādnieka mantas apakš kategorija un, sadalot tos vai no to realizācijas gūtos ieņēmumus, maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā būtu jāievēro prioritātes tiesības, kas vietējiem kreditoriem būtu, ja minētajā dalībvalstī būtu sākta sekundārā maksātnespējas procedūra.

- (44) Garantijas apstiprināšanai attiecīgi būtu jāpiemēro valsts tiesības. Proti, – ja saskaņā ar valsts tiesībām balsošanas noteikumi pārstrukturēšanas plāna pieņemšanai paredz iepriekšēju kreditoru prasījumu apstiprināšanu, šie prasījumi būtu jāuzskata par apstiprinātiem, lai varētu balsot par garantiju. Ja saskaņā ar valsts tiesībām pastāv dažādas procedūras pārstrukturēšanas plānu pieņemšanai, dalībvalstīm būtu jāizraugās konkrētā procedūra, kas būtu piemērota attiecīgajos apstākļos.
- (45) Otrkārt, ar šo regulu būtu jāparedz iespēja, ka tiesa uz laiku aptur sekundāro maksātnespējas procedūru sākšanu, ja galvenajā maksātnespējas procedūrā ir noteikta individuālas izpildes procedūras pagaidu apturēšana, lai saglabātu šādas galvenās maksātnespējas procedūras apturēšanas efektivitāti. Tiesai būtu jāvar noteikt pagaidu apturēšanu, ja tā ir pārliecināta, ka ir veikti atbilstoši pasākumi, lai aizsargātu vietējo kreditoru vispārējās intereses. Tādā gadījumā par sarunām būtu jāinformē visi kreditori, kurus varētu ietekmēt sarunu par pārstrukturēšanas plānu iznākums, un tiem būtu jāļauj tajās piedalīties.
- (46) Lai nodrošinātu vietējo interešu efektīvu aizsardzību, maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā nevajadzētu būt iespējai ļaunprātīgi realizēt vai pārvietot tajā dalībvalstī esošos aktīvus, kurā atrodas uzņēmējdarbības vieta, jo īpaši ar mērķi novērst iespēju, ka šīs intereses tiks efektīvi apmierinātas, ja vēlāk tiks sāktas sekundārās maksātnespējas procedūras.
- (47) Nekam šajā regulā nebūtu jāliedz tiesām tajā dalībvalstī, kurā ir sāktas sekundārās maksātnespējas procedūras, piemērot sankcijas parādnieku direktoriem par jebkuriem viņu pienākumu pārkāpumiem ar noteikumu, ka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām minēto tiesu piekriībā ir skatīt šādus strīdus.
- (48) Galvenā maksātnespējas procedūra un sekundārā maksātnespējas procedūra var veicināt maksātnespējīgā parādnieka mantas efektīvu pārvaldi vai efektīvu kopējo aktīvu realizāciju, ja pareizi tiek koordinētas visās vienlaicīgi veiktās procedūrās iesaistīto dalībnieku darbības. Pareiza sadarbība nozīmē, ka dažādie maksātnespējas procesa administratori un iesaistītās tiesas cieši sadarbojas savā starpā, jo īpaši, apmainoties ar pietiekamu daudzumu informācijas. Lai nodrošinātu galvenās maksātnespējas procedūras noteicošo lomu, maksātnespējas procesa administratoram šajā procedūrā būtu jādod vairākas iespējas iesaistīties sekundārajās maksātnespējas procedūrās, kas tiek izskatītas vienlaicīgi. Jo īpaši maksātnespējas procesa administratoram vajadzētu būt iespējai ierosināt pārstrukturēšanas plānu vai mierizlīgumu vai iesniegt pieteikumu apturēt aktīvu realizācijas sekundārajā maksātnespējas procedūrā. Sadarbojoties maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām būtu jāņem vērā paraugprakse attiecībā uz sadarbību pārrobežu maksātnespējas gadījumos, kas paredzēta principos un pamatnostādņēs par saziņu un sadarbību, ko pieņēmušas Eiropas un starptautiskās organizācijas, kuras darbojas maksātnespējas tiesību jomā, un jo īpaši attiecīgie Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautisko tirdzniecības tiesību komisijas (UNCITRAL) sagatavotie norādījumi.
- (49) Šādas sadarbības aspektā maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām būtu jāvar noslēgt nolīgumus un protokolus, lai veicinātu pārrobežu sadarbību vairāku maksātnespējas procedūru gadījumā dažādās dalībvalstīs saistībā ar to pašu parādnieku vai tās pašas sabiedrību grupas dalībniekiem, ja tas atbilst katrai no šīm procedūrām piemērojamiem noteikumiem. Šādi nolīgumi un protokoli var būt atšķirīgi pēc veida (rakstiski vai mutiski) un darbības jomas (no vispārīgiem līdz konkrētiem), un tos var slēgt dažādas puses. Vienkārši vispārīgi nolīgumi var uzsvērt ciešas sadarbības nepieciešamību starp pusēm, nerisīnot konkrētus jautājumus, savukārt sīkāk izstrādāti, konkrēti nolīgumi var noteikt principu sistēmu, kura reglamentē vairākas maksātnespējas procedūras, un tos var būt apstiprinājušas iesaistītās tiesas, ja to nosaka valsts tiesības. Tie var atspoguļot pušu vienošanos veikt konkrētus pasākumus vai darbības vai arī atturēties no to veikšanas.
- (50) Tāpat dažādu dalībvalstu tiesas var sadarboties, koordinējot maksātnespējas procesa administratoru iecelšanu. Šajā ziņā tās var iecelt vienu maksātnespējas procesa administratoru vairākām maksātnespējas procedūrām saistībā ar to pašu parādnieku vai sabiedrību grupas dažādiem dalībniekiem ar noteikumu, ka tas atbilst katrai no šīm procedūrām piemērojamiem noteikumiem, jo īpaši jebkādam prasībām par maksātnespējas procesa administratora kvalifikāciju un licencēšanu.
- (51) Ar šo regulu būtu jānodrošina efektīva maksātnespējas procedūru pārvaldība attiecībā uz dažādām sabiedrībām, kas veido vienu sabiedrību grupu.

- (52) Ja ir sāktas maksātnespējas procedūras attiecībā uz vairākām vienas grupas sabiedrībām, minētajās procedūrās iesaistīto dalībnieku darbības būtu pareizi jākoordinē. Dažādiem iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām, tāpat kā maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām, kas iesaistīti galvenajās un sekundārajās maksātnespējas procedūrās attiecībā uz vienu un to pašu parādnieku, vajadzētu būt līdzīgam pienākumam sadarboties un sazināties savā starpā. Sadarbībai starp maksātnespējas procesa administratoriem nevajadzētu būt pretrunā kreditoru interesēm katrā no procedūrām, un šāda sadarbība būtu jāvērs uz to, lai rastu risinājumu, kas pastiprinātu sinerģiju visā grupā.
- (53) Noteikumu par sabiedrību grupas maksātnespējas procedūru ieviešanai nebūtu jāierobežo iespēja tiesai sākt maksātnespējas procedūras attiecībā uz vairākām sabiedrībām, kas pieder vienai un tai pašai grupai, vienas tiesas piekritībā, ja tiesa uzskata, ka minēto sabiedrību galveno interešu centrs atrodas šajā vienā dalībvalstī. Šādā gadījumā tiesai arī vajadzētu būt iespējai nepieciešamības gadījumā iecelt vienu maksātnespējas procesa administratoru visās attiecīgajās procedūrās ar noteikumu, ka tas nav pretrunā ar tām piemērojamiem noteikumiem.
- (54) Nolūkā turpināt uzlabot sabiedrību grupas dalībnieku maksātnespējas procedūru koordināciju un nodrošināt saskaņotu grupas pārstrukturēšanu ar šo regulu būtu jāievieš procesuāli noteikumi par sabiedrību grupas dalībnieku maksātnespējas procedūru koordināciju. Ar šādu koordināciju būtu jācenšas nodrošināt efektīvu koordinēšanu, vienlaikus ievērojot to, ka katrs grupas dalībnieks ir atsevišķs tiesību subjekts.
- (55) Attiecībā uz sabiedrību grupas dalībnieku sāktā maksātnespējas procedūrā ieceltam maksātnespējas procesa administratoram vajadzētu spēt pieteikt grupas koordinācijas procedūras sākšanu. Tomēr šim maksātnespējas procesa administratoram pirms šāda pieteikuma iesniegšanas būtu jāsaņem nepieciešamais pilnvarojums, ja tas tiek prasīts maksātnespējai piemērojamajās tiesībās. Pieteikumā būtu jānorāda koordinācijas būtiskie elementi, jo īpaši koordinācijas plāna izklāsts, priekšlikums par koordinatora kandidatūru un aplēsto koordinācijas izmaksu izklāsts.
- (56) Lai nodrošinātu grupas koordinācijas procedūras brīvprātīgo raksturu, iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem vajadzētu spēt noteiktā laikposmā izteikt iebildumus pret savu dalību procedūrā. Lai ļautu iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem pieņemt informētu lēmumu par dalību grupas koordinācijas procedūrā, viņi agrīnā posmā būtu jāinformē par būtiskajiem koordinācijas elementiem. Tomēr ikvienam maksātnespējas procesa administratoram, kurš sākumā ir iebildis pret iekļaušanu grupas koordinācijas procedūrā, vajadzētu būt iespējai vēlāk izteikt lūgumu tajā piedalīties. Šādā gadījumā koordinatoram būtu jāpieņem lēmums par lūguma pieņemamību. Visiem maksātnespējas procesa administratoriem, tostarp tam maksātnespējas procesa administratoram, kas izteicis šādu lūgumu, būtu jāsaņem informācija par koordinatora lēmumu, un viņiem vajadzētu būt iespējai apstrīdēt minēto lēmumu tiesā, kas ir sākusi grupas koordinācijas procedūru.
- (57) Grupas koordinācijas procedūrā vienmēr būtu jātiecas veicināt grupas dalībnieku maksātnespējas efektīvu pārvaldību un panākt kopumā pozitīvu ietekmi uz kreditoriem. Tāpēc ar šo regulu būtu jānodrošina tas, ka tiesa, kurā iesniegts pieteikums par grupas koordinācijas procedūru, pirms grupas koordinācijas procedūras sākšanas izvērtē minētos kritērijus.
- (58) Tāpat grupas koordinācijas procedūras priekšrocībām nevajadzētu būt mazākām par šīs procedūras izmaksām. Tāpēc ir jānodrošina, ka koordinācijas izmaksas un minēto izmaksu daļa, ko apmaksās katrs grupas dalībnieks, ir atbilstošas, samērīgas un saprātīgas, un tās nosaka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā sāka grupas koordinācijas procedūra. Iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem vajadzētu būt iespējai kontrolēt minētās izmaksas no procedūras paša sākuma. Ja valsts tiesībās tas tiek prasīts, izmaksu kontrolēšana no paša sākuma varētu nozīmēt, ka maksātnespējas procesa administratoram ir jāsaņem tiesas vai kreditoru komitejas apstiprinājums.
- (59) Ja koordinators uzskata, ka viņa pienākumu izpildei ir vajadzīgas ievērojami lielākas izmaksas salīdzinājumā ar tām, kas sākotnēji paredzētas izmaksu aplēsē, un katrā ziņā tad, ja izmaksas pārsniedz 10 % no iepriekš aplēstajām izmaksām, atļauja koordinatoram pārsniegt šīs izmaksas būtu jāsniedz tiesai, kas sākusi grupas koordinācijas procedūru. Pirms lēmuma pieņemšanas tiesai, kas sākusi grupas koordinācijas procedūru, būtu jādod iespēja iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem izteikties tiesā, lai viņiem dotu iespēju paziņot savus apsvērumus par koordinatora lūguma atbilstību.

- (60) Attiecībā uz sabiedrību grupas dalībniekiem, kas nepiedalās grupas koordinācijas procedūrās, šajā regulā būtu arī jāparedz alternatīvs mehānisms, kā panākt grupas koordinētu pārstrukturēšanu. Procedūrā, kas attiecas uz sabiedrību grupas dalībnieku, ieceltajam maksātnespējas procesa administratoram vajadzētu būt tiesībām lūgt apturēt jebkuru pasākumu, kas saistīts ar aktīvu realizāciju procedūrā, kura sāka attiecībā uz citiem grupas dalībniekiem, uz kuriem neattiecas grupas koordinācijas procedūra. Šādu apturēšanu būtu jāvar lūgt tikai tad, ja attiecīgās grupas dalībniekiem tiek iesniegts pārstrukturēšanas plāns, ja šis plāns ir izdevīgs kreditoriem procedūrā, attiecībā uz kuru ir lūgta apturēšana, un ja apturēšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu pareizu plāna īstenošanu.
- (61) Šai regulai nebūtu jāliedz dalībvalstīm ieviest valsts noteikumus, kuri papildinātu tādus noteikumus par sadarbību, saziņu un koordināciju attiecībā uz sabiedrību grupas dalībnieku maksātnespēju, kas izklāstīti šajā regulā, ar noteikumu, ka šādu valsts noteikumu piemērošanas joma tiek attiecināta tikai uz piekritību valstī un ka to piemērošana neietekmētu šajā regulā noteikto noteikumu efektivitāti.
- (62) Ar šo regulu paredzētos noteikumus par sadarbību, saziņu un koordināciju saistībā ar sabiedrību grupas dalībnieku maksātnespēju piemēro tikai tiktāl, ciktāl procedūra attiecībā uz dažādiem tās pašas sabiedrību grupas dalībniekiem ir sāka vairāk nekā vienā dalībvalstī.
- (63) Jebkuram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, vajadzētu būt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Savienībā attiecībā uz parādnieka aktīviem. Tam vajadzētu arī attiekties uz nodokļu iestādēm un sociālās apdrošināšanas iestādēm. Šai regulai nebūtu jāliedz maksātnespējas procesa administratoram konkrētu kreditoru grupu, piemēram, darbinieku, vārdā iesniegt prasījumus, ja to paredz valsts tiesības. Tomēr, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, būtu jākoordinē līdzekļu sadalīšana. Katram kreditoram būtu jāspēj paturēt maksātnespējas procedūru laikā saņemto, taču jābūt tiesīgam piedalīties kopējo aktīvu sadalīšanā citās procedūrās tikai tad, ja kreditoriem ar līdzīgu statusu ir apmierināta tāda pati prasījumu daļa.
- (64) Ir svarīgi, ka kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, būtu informēti par maksātnespējas procedūru sākšanu attiecībā uz to parādnieku aktīviem. Lai nodrošinātu ātru informācijas nodošanu kreditoriem, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007⁽¹⁾, nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad šajā regulā ir paredzēts pienākums informēt kreditorus. Visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās pieejamo standarta veidlapu izmantošanai būtu jāatvieglo kreditoru darbs, izvirzot prasījumus citā dalībvalstī sāktajās procedūrās. Sekām, ko rada nepilnīgu standarta veidlapu iesniegšana, vajadzētu būt jautājumam, ko reglamentē valsts tiesības.
- (65) Šai regulai būtu jāparedz tūlītēja to nolēmumu atzīšana attiecībā uz maksātnespējas procedūras sākšanu, izpildi un slēgšanu, kas ietilpst tās darbības jomā, kā arī tādu nolēmumu atzīšana, ko izdara tiesā saistībā ar šādām maksātnespējas procedūrām. Automātiska atzīšana tādēļ nozīmē, ka procedūras sekas, kas paredzētas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesībās, attiecas arī uz visām citām dalībvalstīm. Dalībvalstu tiesu nolēmumu atzīšana balstās uz savstarpējas uzticēšanās principu. Šajā ziņā pēc iespējas būtu jāsamazina iemesli nolēmumu neatzīšanai. Uz šāda pamata arī būtu jāizšķir strīdi, ja divu dalībvalstu tiesas uzskata, ka to kompetencē ir sākt galveno maksātnespējas procedūru. Pirmās tiesas lēmums sākt procedūru būtu jāatzīst citās dalībvalstīs, taču šīm dalībvalstīm nedodot pilnvaras pārbaudīt minēto tiesas lēmumu.
- (66) Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem būtu jānosaka vienoti kolīziju tiesību noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus. Ja nav norādīts citādi, būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesības, kura sāk procedūru (*lex concursus*). Šim kolīziju tiesību noteikumam vajadzētu būt spēkā gan galvenajā maksātnespējas procedūrā, gan vietējās procedūrās. *Lex concursus* nosaka visas maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām. Tas reglamentē visus maksātnespējas procedūras sākšanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus.
- (67) Maksātnespējas procedūru automātiska atzīšana, kurām parasti piemēro procedūras sākšanas valsts tiesības, var būt pretrunā ar noteikumiem, saskaņā ar kuriem darījumus veic citās dalībvalstīs. Lai aizsargātu tiesisko palāvību un darījumu drošību dalībvalstīs, kas nav procedūras sākšanas valsts, būtu jāparedz vairāki izņēmumi no vispārējā noteikuma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

- (68) Ir vajadzība pēc īpašas norādes, kas neparedz procedūras sākšanas valsts tiesību piemērošanu lietu tiesību gadījumā, jo šādas tiesības ir visai būtiskas kredīta piešķiršanai. Šādu lietu tiesību pamats, likumīgums un apjoms parasti būtu jānosaka saskaņā ar *lex situs*, un to neskar maksātnespējas procedūras sākšana. Lietu tiesību īpašniekam būtu jāspēj arī turpmāk aizstāvēt savas tiesības uz ķīlas nodalīšanu vai atsevišķu nokārtošanu. Ja uz aktīviem attiecas lietu tiesības saskaņā ar *lex situs* vienā dalībvalstī, bet galveno maksātnespējas procedūru veic citā dalībvalstī, maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā būtu jābūt iespējai pieprasīt sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanu pēc piekritības vietā, kurā lietu tiesības rodas, ja tajā parādniekam ir uzņēmējdarbības vieta. Ja sekundārā maksātnespējas procedūra nav sākta, jebkāds pārpalikums no to aktīvu pārdošanas, uz kuriem attiecas lietu tiesības, būtu jāmaksā maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā.
- (69) Šajā regulā paredz vairākus noteikumus tam, kā tiesa nosaka procedūru sākšanas apturēšanu vai procedūru izpildes apturēšanu. Šādi apturēšanai nebūtu jāietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības.
- (70) Ja prasījumu ieskaits nav atļauts saskaņā ar procedūras sākšanas valsts tiesībām, kreditoram tomēr ir tiesības uz ieskaitu, ja tas ir iespējams saskaņā ar maksātnespējīgā parādnieka prasījumam piemērojamajām tiesībām. Šādā veidā ieskaits kalpotu par zināma veida garantiju, kuras pamatā ir tiesību normas, uz kurām attiecīgais kreditors var paļauties prasījuma rašanās laikā.
- (71) Ir vajadzīga arī īpaša aizsardzība maksājumu sistēmu un finanšu tirgu gadījumā, piemēram, attiecībā uz pozīciju slēgšanas nolīgumiem un ieskaita nolīgumiem, kas sastopami šādās sistēmās, kā arī uz vērtspapīru tirdzniecību un šādiem darījumiem paredzētajām garantijām, ko jo īpaši nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK ⁽¹⁾. Šādiem darījumiem var piemērot vienīgi tās tiesības, ko piemēro attiecīgajai sistēmai vai tirgum. Minēto tiesību mērķis ir novērst iespēju mainīt darījumu maksājumu un norēķinu mehānismu, kas paredzēti maksājumu un ieskaita sistēmās vai regulētos finanšu tirgos dalībvalstīs, darījumu partnera maksātnespējas gadījumā. Direktīva 98/26/EK ietver speciālas normas, kam ir prioritāte pār šajā regulā paredzētajiem vispārējiem noteikumiem.
- (72) Lai aizsargātu darbiniekus un darbvietas, maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz darba tiesisko attiecību turpināšanu vai izbeigšanu un visu šādu darba tiesisko attiecību pušu tiesībām un pienākumiem būtu jānosaka tiesībām, ko piemēro attiecīgajam darba līgumam saskaņā ar vispārīgajiem kolīziju tiesību noteikumiem. Turklāt gadījumos, kad darba līgumu izbeigšanai ir nepieciešams tiesas vai administratīvas iestādes apstiprinājums, dalībvalstij, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, būtu jāpaliek tai, kuras piekritībā ir sniegt šādu apstiprinājumu pat tad, ja minētajā dalībvalstī nav sākta neviena maksātnespējas procedūra. Jebkādi citi maksātnespējas tiesību jautājumi, piemēram, tas, vai darbinieku prasījumi ir aizsargāti ar prioritātes tiesībām, un šādu prioritātes tiesību iespējamais statuss būtu jānosaka ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā ir sāktas maksātnespējas procedūras (galvenās vai sekundārās), izņemot gadījumus, kad ir sniegta garantija izvairīties no sekundārajām maksātnespējas procedūrām saskaņā ar šo regulu.
- (73) Tiesībām, ko piemēro maksātnespējas procedūru sekām attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procedūrās esošām lietām, kuras attiecas uz aktīviem vai tiesībām, kas veido daļu no maksātnespējīgā parādnieka mantas, vajadzētu būt vienīgi tās dalībvalsts tiesībām, kurā minētā lieta tiek izskatīta vai kurā notiek šķīrējtiesa. Tomēr šim noteikumam nebūtu jāskar valsts noteikumi par šķīrējtiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi.
- (74) Lai ņemtu vērā dažu dalībvalstu tiesu sistēmu specifiskos procesuālos noteikumus, būtu jāparedz elastīgums attiecībā uz dažiem šīs regulas noteikumiem. Attiecīgi atsaucēm šajā regulā uz paziņojumu, ko sniedz dalībvalsts tiesu iestāde, būtu jāietver – ja to paredz dalībvalsts procesuālie noteikumi – minētās tiesu iestādes rīkojums sniegt minēto paziņojumu.
- (75) Darījumdarbības apsvērumu dēļ lēmuma par procedūras sākšanu satura būtība pēc maksātnespējas procesa administratora lūguma būtu jāpublicē citā dalībvalstī, kas nav tās tiesas dalībvalsts, kura pieņēmusi minēto lēmumu. Ja attiecīgajā dalībvalstī atrodas uzņēmējdarbības vieta, šādi publikācijai vajadzētu būt obligātai. Tomēr publikācijai nekādā ziņā nevajadzētu būt par priekšnoteikumu ārvalstu procedūru atzīšanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

- (76) Lai uzlabotu attiecīgo kreditoru un tiesu informēšanu un novērstu paralēlu maksātnespējas procedūru sākšanu, dalībvalstīm pārrobežu maksātnespējas gadījumos vajadzētu būt pienākamam publicēt attiecīgo informāciju publiski pieejamā elektroniskā reģistrā. Lai kreditoriem un tiesām, kuru domicils vai atrašanās vieta ir citās dalībvalstīs, atvieglotu piekļuvi minētajai informācijai, šajā regulā būtu jāparedz šādu maksātnespējas reģistru savstarpēja savienojamība, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties publicēt atbilstošo informāciju vairākos reģistros un vajadzētu būt iespējai savstarpēji savienot vairāk nekā vienu reģistru katrā dalībvalstī.
- (77) Ar šo regulu būtu jānosaka minimālais informācijas apjoms, ko publicē maksātnespējas reģistros. Dalībvalstīm nebūtu jāliedz pievienot papildinformāciju. Ja parādnieks ir fiziska persona, reģistros tai būtu tikai jānorāda reģistrācijas numurs tad, ja tā veic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālu darbību. Minētais reģistrācijas numurs būtu jāsaprot kā parādnieka neatkarīgas darījumdarbības vai profesionālās darbības reģistrācijas numurs, kas iekļauts komercreģistrā, ja tāds pastāv.
- (78) Kreditoriem ir būtiski nozīmīga informācija par noteiktiem maksātnespējas procedūras aspektiem, piemēram, par termiņu prasījumu iesniegšanai vai lēmumu apstrīdēšanai. Tomēr ar šo regulu nebūtu jāliek dalībvalstīm aprēķināt šos termiņus katrā atsevišķā gadījumā. Dalībvalstīm būtu jāvar pildīt savi pienākumi, pievienojot hipersaites Eiropas e-tiesiskuma portālā, kurā jāsniedz pašsaprotama informācija par kritērijiem šo termiņu aprēķinam.
- (79) Lai nodrošinātu pietiekamu aizsardzību informācijai saistībā ar fiziskām personām, kuras neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt piekļuvi minētajai informācijai, pamatojoties uz papildus meklēšanas kritērijiem, piemēram, parādnieka personas identifikācijas numuru, adresi, dzimšanas datumu vai kompetentās tiesas rajonu, vai arī nodrošināt piekļuvi ar nosacījumu, ka tiek iesniegts pieprasījums kompetentai iestādei vai pierādot likumīgu interesi.
- (80) Dalībvalstīm būtu jāvar neiekļaut savos maksātnespējas reģistros informāciju par fiziskām personām, kuras neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību. Šādā gadījumā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kreditoriem tiek sniegta attiecīgā informācija ar individuālu paziņojumu un ka procedūra neietekmē to kreditoru, kas nav saņēmuši informāciju, prasījumus.
- (81) Ir iespējams, ka dažas attiecīgās personas nezina, ka ir sāktas maksātnespējas procedūras, un labticīgi rīkojas pretrunā jaunajiem apstākļiem. Lai aizsargātu šādas personas, kas, nezinot, ka ir sāktas ārvalstu procedūras, veic maksājumu parādniekam, nevis ārvalsts maksātnespējas procesa administratoram, būtu jāparedz noteikums, ka ar šādiem maksājumiem var atlīdzināt parādu.
- (82) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (83) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Jo īpaši šīs regulas mērķis ir veicināt 8., 17. un 47. panta piemērošanu, attiecīgi personas datu aizsardzību, tiesības uz īpašumu un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- (84) Attiecībā uz personas datu apstrādi šīs regulas aspektā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽³⁾.
- (85) Šī regula neskar Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamos noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

- (86) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, izveidojot tiesisko regulējumu pienācīgai pārrobežu maksātspējas procesu administrācijai, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (87) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (88) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (89) Notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza savu atzinumu 2013. gada 27. martā ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro publiskām kolektīvām procedūrām, tostarp pagaidu procedūrām, kuras pamatojas uz maksātspēju reglamentējošiem tiesību aktiem un kurās glābšanas, parāda korekcijas, reorganizācijas vai likvidācijas nolūkā:

- a) parādniekam pilnīgi vai daļēji ir atsavināti aktīvi un ir iecelts maksātspējas procesa administrators;
- b) parādnieka aktīvus un darījumus kontrolē vai uzrauga tiesa; vai
- c) individuālas izpildes procedūras pagaidu atlikšana tiek nodrošināta ar tiesu vai notiek likuma kārtā, lai ļautu veikt sarunas starp parādnieku un tā kreditoriem, ar noteikumu, ka šīs procedūras, kurās atlikšana tiek nodrošināta, paredz piemērotus pasākumus, lai aizsargātu kreditoru kopumu un, ja netiek panākta vienošanās, tiek veiktas pirms vienas no procedūrām, kas minētas a) vai b) punktā.

Ja šajā punktā minētās procedūras var sākt situācijās, kad maksātspēja ir tikai varbūtēja, tad to mērķis ir izvairīties no parādnieka maksātspējas vai parādnieka darījumdarbības pārtraukšanas.

Šajā punktā minētās procedūras ir uzskaitītas A pielikumā.

2. Šo regulu nepiemēro tām 1. punktā minētajām procedūrām, kuras attiecas uz:

- a) apdrošināšanas sabiedrībām;
- b) kredītiestādēm;
- c) ieguldījumu brokeru sabiedrībām un citām sabiedrībām, iestādēm un uzņēmumiem, ciktāl uz tām attiecas Direktīva 2001/24/EK; vai
- d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "kolektīvas procedūras" ir tādas procedūras, kurās iesaistīti visi parādnieka kreditori vai ievērojama to daļa, ar noteikumu, ka otrajā gadījumā procedūras neietekmē tajās neiesaistīto kreditoru prasījumus;

⁽¹⁾ OVC 358, 7.12.2013., 15. lpp.

- 2) “kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi” ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU), kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK ⁽¹⁾, un alternatīvo ieguldījumu fondi (AIF), kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES ⁽²⁾;
- 3) “parādnieks, kura manta ir paša valdījumā” ir parādnieks, pret kuru ir sāta tāda maksātnespējas procedūra, kas nav obligāti saistīta ar maksātnespējas procesa administratora iecelšanu vai parādnieka aktīvu pārvaldīšanas tiesību un pienākumu pilnīgu nodošanu maksātnespējas procesa administratoram un kurā tādēļ parādnieks saglabā pilnīgu vai vismaz daļēju kontroli pār saviem aktīviem un darījumiem;
- 4) “maksātnespējas procedūras” ir A pielikumā uzskaitītās procedūras;
- 5) “maksātnespējas procesa administrators” ir jebkura persona vai struktūra, kuras pienākumos, tostarp pagaidu kārtā, ietilpst:
- i) pārbaudīt un atzīt prasījumus, kas iesniegti maksātnespējas procedūrā;
 - ii) pārstāvēt kreditoru kolektīvās intereses;
 - iii) pārvaldīt vai nu pilnībā, vai daļēji parādniekam atsavinātos aktīvus;
 - iv) likvidēt iii) apakšpunktā minētos aktīvus; vai
 - v) uzraudzīt parādnieka darījumu pārvaldīšanu.
- Šā punkta pirmajā daļā minētās personas un struktūras ir uzskaitītas B pielikumā;
- 6) “tiesa”:
- i) šīs regulas 1. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, 4. panta 2. punktā, 5. un 6. pantā, 21. panta 3. punktā, 24. panta 2. punkta j) apakšpunktā, 36., 39. un 61.–77. pantā ir dalībvalsts tiesu iestāde;
 - ii) pārējos pantos ir tiesu iestāde vai cita kompetenta iestāde kādā dalībvalstī, kas ir pilnvarota sākt maksātnespējas procedūras, apstiprināt to sākšanu vai pieņemt lēmumus šādās procedūrās;
- 7) “nolēmums, ar ko sāk maksātnespējas procedūru” ir:
- i) jebkādas tiesas lēmums sākt maksātnespējas procedūru vai apstiprināt šādas procedūras sākšanu; un
 - ii) tiesas lēmums iecelt maksātnespējas procesa administratoru;
- 8) “procedūras sākšanas laiks” ir laiks, kurā nolēmums par maksātnespējas procedūras sākšanu stājas spēkā neatkarīgi no tā, vai nolēmums ir vai nav galīgs;
- 9) “dalībvalsts, kurā atrodas aktīvi” ir:
- i) attiecībā uz to sabiedrību reģistrētajām akcijām, kuras nav minētas ii) apakšpunktā, – dalībvalsts, kuras teritorijā ir akcijas emitējušās sabiedrības juridiskā adrese;
 - ii) attiecībā uz finanšu instrumentiem, uz kuriem īpašumtiesības apliecinātas ar ierakstiem reģistrā vai kontā, ko tur starpnieks vai kas tiek turēts tā vārdā (“vērtspapīri grāmatojuma formā”), – dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgais reģistrs vai konts, kurā izdarīti ieraksti;
 - iii) attiecībā uz naudas līdzekļiem, ko glabā kredītiestādes kontos, – dalībvalsts, kas norādīta konta IBAN, vai attiecībā uz naudas līdzekļiem, ko glabā tādas kredītiestādes kontos, kurai nav IBAN, – dalībvalsts, kurā kredītiestādei, kas tur kontu, ir tās galvenā vadība, vai – gadījumā, ja kontu tur filiāle, aģentūra vai cita uzņēmējdarbības vieta, – dalībvalsts, kurā atrodas filiāle, aģentūra vai cita uzņēmējdarbības vieta;
 - iv) attiecībā uz tādu īpašumu un īpašumtiesībām, kas ir reģistrētas publiskā reģistrā, izņemot i) apakšpunktā minētās, – dalībvalsts, kuras iestādē tiek uzturēts reģistrs;
 - v) attiecībā uz Eiropas patentiem – dalībvalsts, kurai piešķirts Eiropas patents;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

- vi) attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām – dalībvalsts, kuras teritorijā minēto tiesību īpašniekam ir pastāvīgā dzīvesvieta vai juridiskā adrese;
 - vii) attiecībā uz ķermenisku īpašumu, kas nav i) – iv) apakšpunktā minētais, – dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas īpašums;
 - viii) attiecībā uz tādiem prasījumiem pret trešajām personām, kas neattiecas uz iii) apakšpunktā minētajiem aktīviem, – dalībvalsts, kuras teritorijā trešai personai, kam prasījumi jāizpilda, ir galveno interešu centrs, kā noteikts saskaņā ar 3. panta 1. punktu;
- 10) “uzņēmējdarbības vieta” ir jebkura darbības vieta, kur parādnieks veic vai ir veicis trīs mēnešu laikposmā pirms pieteikuma sākt galveno maksātnespējas procedūru pastāvīgu saimniecisko darbību, izmantojot personālu un aktīvus;
- 11) “vietējais kreditors” ir kreditors, kura prasījumi pret parādnieku radās tādas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanas dēļ vai saistībā ar to, kas atrodas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs;
- 12) “ārvalstu kreditors” ir kreditors, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas nav procedūras sākšanas valsts, tostarp dalībvalstu nodokļu iestādes un sociālā nodrošinājuma iestādes;
- 13) “sabiedrību grupa” ir mātesuzņēmums un visi tā meitasuzņēmumi;
- 14) “mātesuzņēmums” ir uzņēmums, kurš kontrolē, vai nu tieši, vai netieši, vienu vai vairākus meitasuzņēmumus. Par mātesuzņēmumu tiek uzskatīts uzņēmums, kurš sagatavo konsolidētos finanšu pārskatus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES ⁽¹⁾.

3. pants

Starptautiskā piekritība

1. Sākt maksātnespējas procedūru (“galvenā maksātnespējas procedūra”) ir tās dalībvalsts tiesas piekritībā, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. Galveno interešu centrs ir vieta, kur parādnieks regulāri pārvalda savas intereses un ko trešās personas var noskaidrot.

Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā par galveno interešu centru uzskata juridisko adresi, ja nav pierādījumu par pretējo. Minēto prezumpciju piemēro tikai tad, ja juridiskā adrese nav pārcelta uz citu dalībvalsti trīs mēnešu laikā pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru.

Gadījumā, ja fiziska persona veic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, par galveno interešu centru uzskata šīs fiziskās personas galveno darījumdarbības vietu, ja nav pierādījumu par pretējo. Minēto prezumpciju piemēro tikai tad, ja fiziskās personas galvenā darījumdarbības vieta nav pārcelta uz citu dalībvalsti trīs mēnešu laikā pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru.

Jebkuras citas fiziskas personas gadījumā par galveno interešu centru uzskata minētās fiziskās personas pastāvīgo dzīvesvietu, ja nav pierādījumu par pretējo. Šo prezumpciju piemēro tikai tad, ja pastāvīgā dzīvesvieta nav pārcelta uz citu dalībvalsti sešu mēnešu laikā pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai tad, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam ir uzņēmējdarbības vieta. Šīs procedūras sekas attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

3. Ja maksātnespējas procedūras ir sāktas saskaņā ar 1. punktu, jebkuras procedūras, kas pēc tam sāktas saskaņā ar 2. punktu, ir sekundāras maksātnespējas procedūras.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

4. Šā panta 2. punktā minētās teritoriālās maksātnespējas procedūras var sākt pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas saskaņā ar 1. punktu tikai tad, ja:

- a) maksātnespējas procedūras saskaņā ar 1. punktu nevar sākt tās dalībvalsts tiesībās paredzētu nosacījumu dēļ, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs; vai
- b) teritoriālās maksātnespējas procedūras sākt pieprasa:
 - i) kreditors, kura prasījums izriet no tādas uzņēmējdarbības vietas uzturēšanas vai saistībā ar to, kura atrodas tās dalībvalsts teritorijā, kurā tiek pieprasīta teritoriālās procedūras sākšana; vai
 - ii) tāda publiska iestāde, kurai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kuras teritorijā atrodas uzņēmējdarbības vieta, ir tiesības pieprasīt maksātnespējas procedūras sākšanu.

Ja galvenā maksātnespējas procedūra ir sāкта, teritoriālās maksātnespējas procedūras kļūst par sekundārām maksātnespējas procedūrām.

4. pants

Piekritības pārbaude

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procedūru, pēc savas iniciatīvas pārbauda, vai tas ir tās piekritībā saskaņā ar 3. pantu. Nolēmumā, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, norāda pamatojumu, uz kuru balstās piekritība minētajai tiesai, un jo īpaši to, vai piekritība balstās uz 3. panta 1. vai 2. punktu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja maksātnespējas procedūra ir sāкта saskaņā ar valsts tiesībām bez tiesas lēmuma, dalībvalsts var uzticēt maksātnespējas procesa administratoram, kas iecelts šādā procedūrā, pārbaudīt, vai dalībvalstij, kurā ir iesniegts pieteikums sākt procedūru, ir piekritība saskaņā ar 3. pantu. Ja tas ir attiecīgās dalībvalsts piekritībā, maksātnespējas procesa administrators lēmumā, ar ko sāk procedūru, norāda pamatojumu, uz kuru balstās piekritība, un jo īpaši to, vai piekritība balstās uz 3. panta 1. vai 2. punktu.

5. pants

Lēmuma sākt galveno maksātnespējas procedūru pārskatīšana tiesā

1. Parādnieks vai jebkurš kreditors var apstrīdēt tiesā lēmumu sākt galveno maksātnespējas procedūru, pamatojoties uz starptautisko piekritību.

2. Lēmumu, ar ko sāk galveno maksātnespējas procedūru, var apstrīdēt citas puses, nevis 1. punktā minētās, vai pamatojot to ar citiem iemesliem, nevis starptautiskās piekritības neesamību, ja valsts tiesības to paredz.

6. pants

Piekritība prasībām, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām

1. Dalībvalsts, kuras teritorijā saskaņā ar 3. pantu ir sāktas maksātnespējas procedūras, tiesu piekritībā ir izskatīt prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām, piemēram, apstrīdēšanas prasībām.

2. Ja 1. punktā minētās prasības ir saistītas ar prasībām civillietās un komercietās pret to pašu atbildētāju, maksātnespējas procesa administrators var celt abas prasības tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas atbildētāja domicils, vai gadījumā, ja prasība ir celta pret vairākiem atbildētājiem, – tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas kāda atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka šīm tiesām ir piekritība saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1215/2012.

Šā punkta pirmo daļu piemēro parādniekam, kura manta ir paša valdījumā, ar noteikumu, ka valsts tiesībās parādniekam, kura manta ir paša valdījumā, ir atļauts celt prasības maksātnespējīgā parādnieka mantas vārdā.

3. Piemērojot 2. punktu, prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu nolēmumu risku, ko rada atsevišķas tiesvedības.

7. pants

Piemērojamās tiesības

1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesības, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta ("procedūras sākšanas valsts").
2. Procedūras sākšanas valsts tiesības paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Tie jo īpaši nosaka:
 - a) pret kuriem parādniekiem var veikt maksātnespējas procedūru, ņemot vērā to statusu;
 - b) aktīvus, kas veido daļu no maksātnespējīgā parādnieka mantas, un rīcību ar aktīviem, kurus ieguvis parādnieks vai kuri pārgājuši parādnieka īpašumā pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;
 - c) attiecīgās parādnieka un maksātnespējas procesa administratora pilnvaras;
 - d) nosacījumus, saskaņā ar kuriem var izmantot ieskaitu;
 - e) maksātnespējas procedūras ietekmi uz spēkā esošajiem līgumiem, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse;
 - f) maksātnespējas procedūras ietekmi uz procedūrām, ko sākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;
 - g) prasījumus, kas jāizvirza pret maksātnespējīgā parādnieka mantu, un darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;
 - h) noteikumus, kas reglamentē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;
 - i) noteikumus, kas reglamentē ieņēmumu sadali no aktīvu pārdošanas, prasījumu hierarhiju un to kreditoru tiesības, kuru prasības ir daļēji apmierinātas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, izmantojot lietu tiesības vai ieskaitu;
 - j) maksātnespējas procedūras izbeigšanas nosacījumus un sekas, jo īpaši izbeidzot to ar mierizlīgumu;
 - k) kreditoru tiesības pēc maksātnespējas procedūru izbeigšanas;
 - l) to, kurš sedz maksātnespējas procedūrā radušās izmaksas un izdevumus;
 - m) noteikumus par kreditoru kopumam kaitējošu juridisku aktu spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošiem vai neizpildāmību.

8. pants

Trešo personu lietu tiesības

1. Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz ķermeniskiem vai bezķermeniskiem, kustamiem vai nekustamiem aktīviem – gan neatvietojamiem aktīviem, gan atvietojamu aktīvu kopumiem, kas laiku pa laikam mainās –, kas pieder parādniekam un atrodas citas dalībvalsts teritorijā procedūras sākšanas laikā.
2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības citas starpā nozīmē:
 - a) tiesības rīkoties ar aktīviem un tos pārdot un saņemt maksājumus no ieņēmumiem par šādiem aktīviem, jo īpaši ar aizturējuma tiesībām vai hipotēku;
 - b) ekskluzīvas tiesības par prasījuma izpildi, jo īpaši tiesības, ko garantē aizturējuma tiesības attiecībā uz prasījumu vai prasījuma nodošanu ar garantiju;
 - c) tiesības atprasīt aktīvus un/vai pieprasīt kompensāciju visiem, kuru īpašumā vai lietošanā tie ir pretēji šādi pilnvarotas personas vēlmēm;
 - d) lietu tiesības attiecībā uz peļņas gūšanu, izmantojot aktīvus.
3. Tiesības, kas reģistrētas publiskā reģistrā un ir izmantojamas pret trešajām personām, pamatojoties uz kurām var iegūt lietu tiesības 1. punkta nozīmē, uzskata par lietu tiesībām.

4. Šā panta 1. punkts pieļauj prasību celšanu par spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošu vai neizpildāmību, kā minēts 7. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

9. pants

Ieskaits

1. Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru tiesības pieprasīt veikt to prasījumu ieskaitu pret parādnieka prasījumiem, ja šādu ieskaitu atļauj tiesības, kas piemērojamas maksātnespējīgā parādnieka prasījumam.

2. Šā panta 1. punkts pieļauj prasību celšanu par spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošu vai neizpildāmību, kā minēts 7. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

10. pants

Īpašuma tiesību paturēšana

1. Maksātnespējas procedūras sākšana pret aktīva pircēju neietekmē pārdevēju tiesības, kas pamatojas uz īpašuma tiesību paturēšanu, ja maksātnespējas procedūras sākšanas laikā aktīvi atrodas citas dalībvalsts teritorijā, nevis procedūras sākšanas valstī.

2. Maksātnespējas procedūras sākšana pret aktīva pārdevēju pēc aktīva piegādes nav par pamatu pārdošanas anulēšanai vai pārtraukšanai un nekavē pircēju iegūt īpašuma tiesības, ja procedūras sākšanas laikā pārdotais aktīvs atrodas dalībvalsts teritorijā, kura nav procedūras sākšanas valsts.

3. Šā panta 1. un 2. punkts pieļauj prasību celšanu par spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošiem vai neizpildāmību, kā minēts 7. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

11. pants

Līgumi par nekustamo īpašumu

1. Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz līgumu, kas nodod tiesības iegūt vai izmantot nekustamo īpašumu, reglamentē tās dalībvalsts tiesības, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums.

2. Tiesai, kurā sākta galvenā maksātnespējas procedūra, ir piekritība, lai apstiprinātu šajā pantā minēto līgumu izbeigšanu vai grozīšanu, ja:

a) dalībvalsts tiesībās, kuras piemēro šiem līgumiem, tiek prasīts, lai šādu līgumu izbeigtu vai grozītu vienīgi ar tās tiesas apstiprinājumu, kura ir sākusi maksātnespējas procedūru, un

b) šajā dalībvalstī nav sākta neviena maksātnespējas procedūra.

12. pants

Maksājumu sistēmas un finanšu tirgi

1. Neskarot 8. pantu, maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz maksājumu un norēķinu sistēmu vai finanšu tirgu dalībnieku tiesībām un pienākumiem reglamentē vienīgi tās dalībvalsts tiesības, kas piemērojami attiecīgajai sistēmai vai tirgum.

2. Šā panta 1. punkts pieļauj prasību celšanu par spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošiem vai neizpildāmību, ko var veikt, lai atliktu maksājumus vai darījumus saskaņā ar tiesībām, kas piemērojamas attiecīgajai maksājumu sistēmai vai finanšu tirgum.

*13. pants***Darba līgumi**

1. Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz darba līgumiem un attiecībām reglamentē vienīgi tās dalībvalsts tiesības, kas piemērojamas darba līgumam.

2. Tās dalībvalsts tiesām, kurā var tikt sāktas sekundārās maksātnespējas procedūras, joprojām ir piekritība, lai apstiprinātu šajā pantā minēto līgumu izbeigšanu vai grozīšanu pat tad, ja šajā dalībvalstī nav sākta neviena maksātnespējas procedūra.

Šā punkta pirmā daļa attiecas arī uz iestādi, kas saskaņā ar valsts tiesībām ir kompetenta apstiprināt šajā pantā minēto līgumu izbeigšanu vai grozīšanu.

*14. pants***Sekas attiecībā uz reģistrējamām tiesībām**

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz parādnieka tiesībām uz nekustamo īpašumu, kuģi vai lidaparātu, kas ir jāreģistrē publiskā reģistrā, nosaka tās dalībvalsts tiesības, kuras pārraudzībā tiek uzturēts reģistrs.

*15. pants***Vienota spēka Eiropas patenti un Kopienas preču zīmes**

Šīs regulas piemērošanas nolūkā vienota spēka Eiropas patenti, Kopienas preču zīmi vai citas līdzīgas tiesības, kas noteiktas ar Savienības tiesībām, var iekļaut tikai procedūrās, kas minētas 3. panta 1. punktā.

*16. pants***Akti, kas kaitē kreditoriem**

Šīs regulas 7. panta 2. punkta m) apakšpunktu nepiemēro, ja persona, kas guvusi labumu no akta, kas kaitē visiem kreditoriem, sniedz pierādījumu, ka:

- a) uz minēto aktu attiecas tādas dalībvalsts tiesības, kas nav procedūras sākšanas valsts; un
- b) dalībvalsts tiesības nekādā veidā neļauj apstrīdēt minēto aktu attiecīgajā lietā.

*17. pants***Trešo personu aizsardzība**

Ja ar aktu, kas noslēgts pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, parādnieks par atlīdzību pārdod:

- a) nekustamu aktīvu;
- b) kuģi vai lidaparātu, kas ir jāreģistrē publiskajā reģistrā; vai
- c) vērtspapīrus, kuru pastāvēšanai tiek prasīta reģistrācija tiesību aktos noteiktajā reģistrā,

minētā akta spēkā esību reglamentē tās valsts tiesības, kuras teritorijā nekustamais aktīvs atrodas vai kuras pārraudzībā tiek uzturēts reģistrs.

*18. pants***Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procedūrās esošām lietām**

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procedūrās esošām lietām, kuras attiecas uz aktīviem vai tiesībām, kas veido daļu no maksātnespējīgā parādnieka mantas, reglamentē vienīgi tās dalībvalsts tiesības, kurā notiek minētā tiesvedība vai kur atrodas šķīrējtiesa.

II NODAĻA

MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRU ATZĪŠANA

19. pants

Princips

1. Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko pieņem dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.

Pirmajā daļā paredzēto noteikumu piemēro arī, ja, ņemot vērā parādnieka statusu, maksātnespējas procedūras pret minēto parādnieku nevar ierosināt citās dalībvalstīs.

2. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras atzīšana neliedz sākt 3. panta 2. punktā minēto procedūru citas dalībvalsts tiesā. Pēdējā minētā procedūra ir sekundāra maksātnespējas procedūra III nodaļas nozīmē.

20. pants

Atzīšanas sekas

1. Nolēmumam, ar ko sāk 3. panta 1. punktā minēto maksātnespējas procedūru, bez turpmākām formalitātēm ir tādas pašas sekas visās citās dalībvalstīs kā saskaņā ar tiesībām procedūras sākšanas valstī, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi un ciktāl šajā citā dalībvalstī nav sāktā neviena 3. panta 2. punktā minētā procedūra.

2. Šīs regulas 3. panta 2. punktā minētās procedūras sekas nav apstrīdamas citās dalībvalstīs. Visi kreditora tiesību ierobežojumi, jo īpaši maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, rada ietekmi vis-à-vis aktīviem, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tikai tiem kreditoriem, kuri ir devuši savu piekrišanu.

21. pants

Maksātnespējas procesa administratora pilnvaras

1. Tādas tiesas ieceltais maksātnespējas procesa administrators, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 1. punktu, var īstenot citā dalībvalstī visas viņam uzticētās pilnvaras, kas viņam piešķirtas tiesībās valstī, kurā ir sāktā procedūra, ja vien tur nav sāktas citas maksātnespējas procedūras un tur nav veikti pretēji nodrošināšanas pasākumi pēc pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru šajā valstī. Saskaņā ar 8. un 10. pantu maksātnespējas procesa administrators jo īpaši var pārvietot parādnieka aktīvus no tās dalībvalsts teritorijas, kurā tie atrodas.

2. Tādas tiesas ieceltais maksātnespējas procesa administrators, kam ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, citā dalībvalstī var tiesas vai ārpustiesas ceļā pieprasīt, lai kustamo īpašumu izvestu no procedūras sākšanas valsts teritorijas uz šīs citas dalībvalsts teritoriju pēc maksātnespējas procedūras sākšanas. Maksātnespējas procesa administrators kreditoru interesēs var arī iesniegt pārsūdzības prasību.

3. Īstenojot savas pilnvaras, maksātnespējas procesa administrators ievēro tās dalībvalsts tiesības, kuras teritorijā tas paredz rīkoties, cita starpā, attiecībā uz aktīvu pārdošanas procedūrām. Šajās pilnvarās var neietilpt piespiedu pasākumi, ja vien tos nenorīko šīs dalībvalsts tiesa, vai tiesības lemt par tiesvedību vai strīdiem.

22. pants

Maksātnespējas procesa administratora statusa pierādīšana

Maksātnespējas procesa administratora statusu pierāda ar apliecinātu lēmuma oriģināla kopiju par viņa iecelšanu vai ar kādu citu apliecinājumu, ko izdevusi tiesa, kurai ir piekritība.

Var pieprasīt tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kuras teritorijā viņš paredz rīkoties. Nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

23. pants

Sūtīšana atpakaļ un ieskaitīšana

1. Kreditors, kurš pēc 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšanas ar jebkādiem līdzekļiem, cita starpā, piespiedu līdzekļiem, saņem pilnīgu vai daļēju prasības apmierinājumu no aktīviem, kas pieder parādniekam un kuri atrodas citas dalībvalsts teritorijā, saņemto atdod atpakaļ maksātnespējas procesa administratoram saskaņā ar 8. un 10. pantu.
2. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret kreditoriem, kreditors, kurš maksātnespējas procedūras laikā ir saņēmis dividendes par savu prasījumu, piedalās aktīvu sadalē citās procedūrās tikai tad, ja līdzīga ranga vai kategorijas kreditori šajās citās procedūrās ir saņēmuši līdzvērtīgas dividendes.

24. pants

Maksātnespējas reģistru izveide

1. Dalībvalstis izveido un uztur savā teritorijā vienu vai vairākus reģistrus, kuros tiek publicēta informācija saistībā ar maksātnespējas procedūrām ("maksātnespējas reģistri"). Minēto informāciju publicē pēc iespējas drīz pēc šādu procedūru sākšanas.
2. Informācija, kas minēta 1. punktā, ir publiski pieejama, ievērojot 27. pantā minētos nosacījumus, un ietver šādu informāciju ("obligātā informācija"):
 - a) datums, kurā sāka maksātnespējas procedūra;
 - b) tiesa, kas sākusi maksātnespējas procedūru, un lietas identifikācijas numurs, ja tāds ir;
 - c) A pielikumā minētais sāktās maksātnespējas procedūras veids un attiecīgā gadījumā – jebkurš attiecīgs šādas procedūras apakšveids, kas sākts saskaņā ar valsts tiesībām;
 - d) vai piekritība procedūru sākšanai balstās uz 3. panta 1. punktu, 3. panta 2. punktu vai 3. panta 4. punktu;
 - e) ja parādnieks ir sabiedrība vai juridiska persona – parādnieka nosaukums, reģistrācijas numurs, juridiskā adrese vai, ja tās atšķiras, pasta adrese;
 - f) ja parādnieks ir fiziska persona, kura vai nu veic, vai neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, – parādnieka vārds, reģistrācijas numurs, ja tāds ir, un pasta adrese vai, ja adrese ir aizsargāta, parādnieka dzimšanas vieta un datums;
 - g) procedūrā ieceltā maksātnespējas procesa administratora, ja tāds ir, vārds, pasta adrese vai e-pasta adrese;
 - h) prasījumu iesniegšanas termiņš, ja tāds ir, vai atsauce uz kritērijiem minētā termiņa aprēķināšanai;
 - i) galvenās maksātnespējas procedūras beigu datums, ja tāds ir;
 - j) tiesa, kurai – un attiecīgā gadījumā termiņš, kurā – saskaņā ar 5. pantu ir iesniedzama sūdzība, ar ko apstrīd lēmumu sākt maksātnespējas procedūru, vai atsauce uz kritērijiem minētā termiņa aprēķināšanai.
3. Šā panta 2. punkts neliedz dalībvalstīm savos maksātnespējas reģistros iekļaut dokumentus vai papildu informāciju, piemēram, direktoru diskvalifikāciju saistībā ar maksātnespēju.
4. Dalībvalstīm nav pienākuma maksātnespējas reģistros iekļaut šā panta 1. punktā minēto informāciju, kas attiecas uz fiziskām personām, kuras neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, nedz arī darīt šādu informāciju publiski pieejamu, izmantojot šo reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, ar noteikumu, ka saskaņā ar 54. pantu tiek informēti zināmie ārvalstu kreditori par elementiem, kas minēti šā panta 2. punkta j) apakšpunktā.

Ja dalībvalsts izmanto pirmajā daļā minēto iespēju, maksātnespējas procedūras neskar to ārvalstu kreditoru prasījumus, kas nav saņēmuši pirmajā daļā minēto informāciju.

5. Informācijas publicēšana reģistros saskaņā ar šo regulu nerada nekādas citas juridiskās sekas kā vien tās, kas noteiktas valsts tiesībās un 55. panta 6. punktā.

25. pants

Maksātnespējas reģistru savstarpējā savienojamība

1. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido decentralizētu sistēmu maksātnespējas reģistru savstarpējai savienojamībai. Minētā sistēma sastāv no maksātnespējas reģistriem un Eiropas e-tiesiskuma portāla, kas ir centrāls elektroniskās piekļuves punkts sistēmas informācijai. Sistēma nodrošina meklēšanas pakalpojumu visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās, lai padarītu pieejamu obligāto informāciju un jebkurus citus maksātnespējas reģistros ievietotos dokumentus vai obligāto informāciju, kuru dalībvalstis ir izvēlējušās darīt pieejamu ar Eiropas e-tiesiskuma portāla palīdzību.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem saskaņā ar 87. pantā minēto procedūru līdz 2019. gada 26. jūnijam pieņem sekojošo:
 - a) tehnisko specifikāciju, kurā noteiktas saziņas un informācijas apmaiņas elektroniskā veidā metodes, pamatojoties uz izveidoto maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas saskarnes specifikāciju;
 - b) tehniskos pasākumus, kas attiecībā uz informācijas paziņošanu un izplatīšanu maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā nodrošina informācijas tehnoloģijas drošības minimuma standartus;
 - c) minimuma kritērijus attiecībā uz Eiropas e-tiesiskuma portāla sniegtajiem meklēšanas pakalpojumiem, pamatojoties uz 24. pantā minēto informāciju;
 - d) minimuma kritērijus attiecībā uz šādu meklēšanas darbību rezultātu uzrādīšanu, pamatojoties uz 24. pantā minēto informāciju;
 - e) savstarpējās savienojamības sistēmas sniegto pakalpojumu pieejamības līdzekļus un tehniskos nosacījumus; un
 - f) glosāriju, kurā iekļauts īss paskaidrojums par A pielikumā uzskaitītajām maksātnespējas procedūrām valstīs.

26. pants

Maksātnespējas reģistru izveides un savstarpējās savienojamības izveides izmaksas

1. Maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas izveidi, uzturēšanu un turpmāku attīstību finansē no Savienības vispārējā budžeta līdzekļiem.
2. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas rodas, izveidojot un pielāgojot savus valsts maksātnespējas reģistrus, lai tie būtu savienojami ar Eiropas e-tiesiskuma portālu, kā arī sedz izmaksas, kas rodas, pārvaldot, lietojot un uzturot minētos reģistrus. Tas neskar iespēju saskaņā ar Savienības finanšu programmām pieteikt finansējumu minēto pasākumu atbalstīšanai.

27. pants

Nosacījumi informācijas piekļuvei, izmantojot savstarpējās savienojamības sistēmu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 24. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā norādītā obligātā informācija ir pieejama bez maksas, izmantojot savstarpēji savienotu maksātnespējas reģistru sistēmu.
2. Ar šo regulu dalībvalstīm netiek liegts noteikt saprātīgu maksu par piekļuvi 24. panta 3. punktā norādītajiem dokumentiem vai papildu informācijai, izmantojot savstarpēji savienotu maksātnespējas reģistru sistēmu.
3. Attiecībā uz piekļuvi obligātajai informācijai par fiziskām personām, kuras neveic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, un par fiziskām personām, kuras veic neatkarīgu darījumdarbību vai profesionālo darbību, gadījumos, kad maksātnespējas process neattiecas uz minēto darbību, dalībvalstis saistībā ar parādnieku var piemērot tādas papildu meklēšanas kritērijus, kas papildina 25. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos minimuma kritērijus.

4. Dalībvalstis var prasīt, lai piekļuve 3. punktā minētajai informācijai būtu saistīta ar nosacījumu, ka jāiesniedz lūgums kompetentajai iestādei. Dalībvalstis var piekļuvi saistīt ar nosacījumu, ka tiek pārbaudīts, vai pastāv likumīgas intereses piekļūt šādai informācijai. Personai, kas lūdz piekļuvi, ir iespēja lūgumu sniegt informāciju iesniegt elektroniski ar Eiropas e-tiesiskuma portāla palīdzību, izmantojot standarta veidlapu. Ja tiek prasītas likumīgas intereses, personai, kas lūdz piekļuvi, ir atļauts lūgumu pamatot ar attiecīgo dokumentu elektroniskām kopijām. Personai, kas lūdz piekļuvi, kompetentā iestāde sniedz atbildi trīs darbdienu laikā.

Personai, kas lūdz piekļuvi, nav pienākuma nodrošināt tulkojumus dokumentiem, kuri pamato tās lūgumu, nedz arī segt jebkādas tulkošanas izdevumus, kas varētu rasties kompetentajai iestādei.

28. pants

Publicēšana citā dalībvalstī

1. Maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, lūdz, lai paziņojumu par nolēmumu, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, un vajadzības gadījumā arī lēmumu par maksātnespējas procesa administratora iecelšanu publicē jebkurā citā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, saskaņā ar minētajā dalībvalstī noteiktajām publicēšanas procedūrām. Šādā publikācijā attiecīgajos gadījumos norāda iecelto maksātnespējas procesa administratoru un to, vai piemērotie piekritības noteikumi ir saskaņā ar 3. panta 1. vai 2. punktu.

2. Maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, var lūgt, lai 1. punktā minēto informāciju publicē jebkurā citā dalībvalstī, kurā to par nepieciešamu uzskata maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, saskaņā ar minētajā dalībvalstī noteiktajām publicēšanas procedūrām.

29. pants

Reģistrācija citas dalībvalsts publiskajos reģistros

1. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā atrodas parādnieka uzņēmējdarbības vieta, un ja minētā uzņēmējdarbības vieta ir reģistrēta minētās dalībvalsts publiskajā reģistrā, vai tās dalībvalsts tiesībām, kurā atrodas parādniekam piederošs nekustamais īpašums, 28. pantā minētā informācija par maksātnespējas procedūru sākšanu ir jāpublicē zemesgrāmatā, uzņēmumu reģistrā vai kādā citā publiskā reģistrā, tad maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu minēto reģistrāciju.

2. Maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, var lūgt veikt minēto reģistrāciju jebkurā citā dalībvalstī ar noteikumu, ka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā reģistrs tiek uzturēts, šāda reģistrācija ir atļauta.

30. pants

Izmaksas

Šīs regulas 28. un 29. pantā noteiktās publicēšanas un reģistrēšanas izmaksas uzskata par izmaksām, kas radušās maksātnespējas procedūras laikā.

31. pants

Saistību izpilde parādniekam

1. Ja dalībvalstī ir izpildīta kāda saistība par labu parādniekam, uz kuru attiecas maksātnespējas procedūra, kas sāka citā dalībvalstī, un kurai vajadzētu būt izpildītai par labu šīs procedūras maksātnespējas procesa administratoram, uzskata, ka persona, kas izpildījusi saistību, ir atbrīvota no pienākuma to pildīt, ja tā nav zinājusi par procedūras sākšanu.

2. Ja šādas saistības izpilda pirms 28. pantā paredzētās publikācijas, uzskata, ka persona, kas izpilda saistības, nav zinājusi pat maksātnespējas procedūras sākšanu, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja saistība ir izpildīta pēc šādas publikācijas, uzskata, ka persona, kas izpildījusi saistību, ir zinājusi par procedūras sākšanu, ja nav pierādījumu par pretējo.

*32. pants***Citu nolēmumu atzīšana un izpilde**

1. Nolēmumus, ko pieņēmusi tiesa, kuras nolēmums par procedūras sākšanu ir atzīts saskaņā ar 19. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. Šādus nolēmumus izpilda saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 39. līdz 44. pantu un 47. līdz 57. pantu.

Pirmo daļu piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos pieņēmusi cita tiesa.

Pirmo daļu piemēro arī nolēmumiem attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti pēc pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru vai saistībā ar to.

2. Citu tādu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kuri nav minēti šā panta 1. punktā, reglamentē Regula (ES) Nr. 1215/2012 ar noteikumu, ka minētā regula ir piemērojama.

*33. pants***Sabiedriskā kārtība**

Ikviens dalībvalsts var atteikties atzīt citā dalībvalstī sāktas maksātnespējas procedūras vai izpildīt nolēmumus, kas pieņemti saistībā ar šādām procedūrām, ja šādas atzīšanas vai izpildīšanas sekas būtu nepārprotami pretrunā šīs valsts sabiedriskajai kārtībai, jo īpaši tās pamatprincipiem vai indivīda konstitucionālajām tiesībām un brīvībām.

III NODAĻA

SEKUNDĀRĀS MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRAS*34. pants***Procedūru sākšana**

Ja tiesa kādā dalībvalstī ir sākusi galveno maksātnespējas procedūru, kas ir atzīta citā dalībvalstī, šīs citas dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, var sākt sekundārās maksātnespējas procedūras saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem noteikumiem. Ja galvenajā maksātnespējas procedūrā bija nepieciešams, ka parādnieks ir maksātnespējīgs, parādnieka maksātnespēju atkārtoti neizskata dalībvalstī, kurā var sākt sekundārās maksātnespējas procedūras. Sekundārās maksātnespējas procedūras sekas attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas dalībvalstī, kurā šīs procedūras ir sāktas.

*35. pants***Piemērojamās tiesības**

Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, sekundārai maksātnespējas procedūrai piemēro tās dalībvalsts tiesības, kuras teritorijā sāk sekundāro maksātnespējas procedūru.

*36. pants***Tiesības sniegt garantiju, lai izvairītos no sekundārās maksātnespējas procedūras**

1. Lai izvairītos no sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanas, maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā var sniegt vienpusēju garantiju ("garantija") attiecībā uz aktīviem, kas atrodas dalībvalstī, kurā varētu sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, proti, ka, sadalot minētos aktīvus vai no aktīvu realizācijas gūtos ieņēmumus, viņš ievēros valsts tiesībās noteiktās sadales un prioritātes tiesības, kuras kreditoriem būtu, ja būtu sāktā sekundārā maksātnespējas procedūra minētajā dalībvalstī. Garantija precizē faktiskos pieņēmumus, uz kuriem tā ir pamatota, jo īpaši attiecībā uz attiecīgajā dalībvalstī esošo aktīvu vērtību un pieejamajām iespējām realizēt šādus aktīvus.

2. Ja saskaņā ar šo pantu ir sniegta garantija, tiesības, kuras ir piemērojamas no 1. punktā minēto aktīvu realizācijas gūto ieņēmumu sadalei, kreditoru prasījumu hierarhijai un kreditoru tiesībām attiecībā uz 1. punktā minētajiem aktīviem, ir tās dalībvalsts tiesības, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra. Atbilstošais brīdis, lai noteiktu 1. punktā minētos aktīvus, ir brīdis, kad tiek izdota garantija.
3. Garantiju izveido tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra, vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, – oficiālajā vai vienā no oficiālajām tās vietas valodām, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra.
4. Garantiju izveido rakstiski. Tai piemēro jebkādas citas tās valsts formas prasības un apstiprināšanas prasības attiecībā uz sadali, ja tādas ir, kurā sāta galvenā maksātnespējas procedūra.
5. Garantiju apstiprina zināmie vietējie kreditori. Noteikumus par kvalificētu balsu vairākumu un balsošanu, ko piemēro pārstrukturēšanas plānu pieņemšanai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra, piemēro arī garantijas apstiprināšanai. Kreditoriem vajag būt iespējai piedalīties balsošanā, izmantojot attālinātas saziņas līdzekļus, ja tas ir atļauts valsts tiesībās. Maksātnespējas procesa administrators informē zināmos vietējos kreditorus par garantiju, noteikumiem un procedūrām tās apstiprināšanai, kā arī par garantijas apstiprināšanu vai noraidīšanu.
6. Garantija, kas ir sniegta un apstiprināta saskaņā ar šo pantu, ir saistoša attiecībā uz mantu. Ja sekundārā maksātnespējas procedūra ir sāta saskaņā ar 37. un 38. pantu, maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā nodod maksātnespējas procesa administratoram sekundārajā maksātnespējas procedūrā visus aktīvus, ko viņš ir pārvietojis no minētās dalībvalsts teritorijas pēc tam, kad ir sniegta garantija, vai, ja minētie aktīvi jau ir realizēti, – ieņēmumus no tiem.
7. Ja maksātnespējas procesa administrators ir sniedzis garantiju, viņš informē vietējos kreditorus par paredzēto sadali, pirms tiek sadalīti 1. punktā minētie aktīvi un ieņēmumi. Ja minētā informācija neatbilst garantijas noteikumiem vai piemērojamajām tiesībām, jebkurš vietējais kreditors var apstrīdēt šādu sadali tās dalībvalsts tiesās, kurā ir sāta galvenā maksātnespējas procedūra, lai panāktu, ka sadale tiek veikta atbilstoši garantijas noteikumiem un piemērojamajām tiesībām. Šādā gadījumā sadale netiek veikta līdz brīdim, kamēr tiesa nav pieņēmusi lēmumu par celto prasību.
8. Vietējie kreditori var vērsties tās dalībvalsts tiesās, kurā ir sāta galvenā maksātnespējas procedūra, lai maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā pieprasītu veikt piemērotus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību garantijas noteikumiem, un kas pieejami saskaņā ar tās valsts tiesībām, kurā sāta galvenā procedūra.
9. Vietējie kreditori var arī vērsties tās dalībvalsts tiesās, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra, lai pieprasītu tiesai veikt pagaidu vai aizsardzības pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka maksātnespējas procesa administrators ievēro garantijas noteikumus.
10. Maksātnespējas procesa administrators ir atbildīgs par kaitējumu, ko viņš ir nodarījis vietējiem kreditoriem šajā pantā izklāstīto pienākumu un prasību neievērošanas dēļ.
11. Šajā pantā iestāde, kas izveidota tajā dalībvalstī, kurā varētu būt sāta sekundārā maksātnespējas procedūra, un kam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/94/EK ⁽¹⁾ ir pienākums garantēt to, ka tiek apmierināti darba ņēmēju parāda prasījumi, kas izriet no darba līgumiem vai darba tiesiskajām attiecībām, tiek uzskatīta par "vietēju kreditoru", ja tas ir paredzēts valsts tiesībās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV L 283, 28.10.2008., 36. lpp.).

37. pants

Tiesības pieprasīt sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanu

1. Sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanu var pieprasīt:
 - a) maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā;
 - b) jebkura cita persona vai iestāde, kas ir pilnvarota pieprasīt maksātnespējas procedūras sākšanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kuras teritorijā tiek pieprasīta sekundārās maksātnespējas procedūras sākšana.
2. Ja garantija ir kļuvusi saistoša saskaņā ar 36. pantu, pieteikumu par sekundārās procedūras sākšanu iesniedz 30 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts paziņojums par garantijas apstiprināšanu.

38. pants

Lēmums sākt sekundāro maksātnespējas procedūru

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, nekavējoties informē maksātnespējas procesa administratoru vai parādnieku, kura manta ir paša valdījumā, galvenajā maksātnespējas procedūrā, un sniedz viņam iespēju paust savu viedokli par pieteikumu.
2. Ja maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā ir sniedzis garantiju saskaņā ar 36. pantu, šā panta 1. punktā minētā tiesa pēc maksātnespējas procesa administratora pieteikuma nesāk sekundāro maksātnespējas procedūru, ja tā ir pārliecināta, ka garantija pietiekami aizsargā vietējo kreditoru intereses.
3. Ja ir noteikta individuālas izpildes procedūras pagaidu atlikšana, lai ļautu parādniekam risināt sarunas ar kreditoriem, tiesa pēc maksātnespējas procesa administratora vai parādnieka, kura manta ir paša valdījumā, pieteikuma var atlikt sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanu uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, ar noteikumu, ka ir veikti atbilstoši pasākumi, lai aizsargātu vietējo kreditoru intereses.

Šā panta 1. punktā minētā tiesa var noteikt aizsardzības pasākumus, lai aizsargātu vietējo kreditoru intereses, pieprasot maksātnespējas procesa administratoram vai parādniekam, kura manta ir paša valdījumā, nepārvietot vai neatsavināt nekādus aktīvus dalībvalstī, kurā atrodas tā uzņēmējdarbības vieta, ja vien tas netiek darīts parastā darījumdarbības gaitā. Tiesa var arī noteikt citus pasākumus, lai aizsargātu vietējo kreditoru intereses atlikšanas laikā, ja vien tas nav pretrunā ar valsts civilprocesa noteikumiem.

Tiesa atceļ sekundārās maksātnespējas procedūras sākšanas atlikšanu pēc savas iniciatīvas vai jebkura kreditora pieteikuma, ja atlikšanas laikā pirmajā daļā minēto sarunu laikā ir noslēgta vienošanās.

Tiesa var atcelt sekundārās procedūras sākšanas atlikšanu pēc savas iniciatīvas vai jebkura kreditora lūguma, ja atlikšanas turpināšana negatīvi ietekmē kreditora tiesības, jo īpaši, ja sarunas ir pārtrauktas vai ir kļuvušas acīmredzams, ka tās netiks pabeigtas, vai arī maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, ir pārkāpis aizliegumu atsavināt savus aktīvus vai tos pārvietot no tās dalībvalsts teritorijas, kurā atrodas uzņēmējdarbības vieta.

4. Pēc maksātnespējas procesa administratora galvenajā maksātnespējas procedūrā pieteikuma 1. punktā minētā tiesa var sākt maksātnespējas procedūras veidu, kas uzskaitīts A pielikumā un kas nav sākotnēji pieteiktais procedūras veids, ar noteikumu, ka ir izpildīti nosacījumi šā cita procedūras veida sākšanai saskaņā ar valsts tiesībām un ka šī procedūra ir vispiemērotākā attiecībā uz vietējo kreditoru interesēm un galvenās un sekundārās maksātnespējas procedūras saskaņotību. Piemēro 34. panta otro teikumu.

39. pants

Lēmuma sākt sekundāro maksātnespējas procedūru pārskatīšana tiesā

Maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā lēmumu sākt sekundāro maksātnespējas procedūru var apstrīdēt tās dalībvalsts tiesās, kurā ir sāktā sekundārā maksātnespējas procedūra, pamatojoties uz to, ka tiesa neievēro 38. panta nosacījumus un prasības.

40. pants

Izmaksu un izdevumu avansa maksājums

Ja tiesības dalībvalstī, kurā pieprasa sekundārās maksātnespējas procedūras sāksanu, prasa, lai parādnieka aktīvi būtu pietiekami, lai pilnībā vai daļēji segtu procedūras izmaksas un izdevumus, tiesa, saņemot šādu pieprasījumu, var prasīt pieteikuma iesniedzējam veikt izmaksu avansa maksājumu vai sniegt atbilstīgu nodrošinājumu.

41. pants

Sadarbība un saziņa starp maksātnespējas procesa administratoriem

1. Maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā un maksātnespējas procesa administrators vai administratori sekundārajās maksātnespējas procedūrās saistībā ar to pašu parādnieku sadarbojas savā starpā, ciktāl šāda sadarbība nav pretrunā attiecīgajām procedūrām piemērojamiem noteikumiem. Šāda sadarbība var notikt jebkāda veidā, tostarp slēdzot nolīgumus vai protokolus.
2. Īstenojot 1. punktā minēto sadarbību, maksātnespējas procesa administratori:
 - a) pēc iespējas drīz paziņo viens otram informāciju, kas varētu attiekties uz citām procedūrām, jo īpaši par progresu prasījumu iesniegšanā un pārbaudē un visiem pasākumiem, kas vērsti uz parādnieka glābšanu vai pārstrukturēšanu vai procedūras pārtraukšanu, ar noteikumu, ka ir veikti piemēroti pasākumi, lai aizsargātu konfidenciālu informāciju;
 - b) izpēta parādnieka pārstrukturēšanas iespējas un, ja šādas iespējas pastāv, koordinē pārstrukturēšanas plāna izstrādi un īstenošanu;
 - c) koordinē parādnieka aktīvu un darījumu realizācijas vai izmantošanas pārvaldību; maksātnespējas procesa administrators sekundārajā maksātnespējas procedūrā, tiklīdz iespējams, ļauj maksātnespējas procesa administratoram galvenajā maksātnespējas procedūrā sniegt priekšlikumus par aktīvu realizāciju vai izmantošanu sekundārajā maksātnespējas procedūrā.
3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro *mutatis mutandis* situācijās, kad galvenajās vai sekundārajās maksātnespējas procedūrās vai jebkurā no teritoriālajām maksātnespējas procedūrām saistībā ar to pašu parādnieku, kuras sāktas vienlaikus, parādnieka aktīvi paliek tā valdījumā.

42. pants

Sadarbība un saziņa starp tiesām

1. Lai atvieglotu galveno, teritoriālo un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju attiecībā uz to pašu parādnieku, tiesa, kas izskata pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru vai kas sākusi šādu procedūru, sadarbojas ar jebkuru citu tiesu, kas izskata pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru vai kas sākusi šādu procedūru, ja vien šāda sadarbība nav pretrunā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem. Šajā nolūkā tiesas vajadzības gadījumā var iecelt neatkarīgu personu vai struktūru, kas darbojas saskaņā ar tiesas norādījumiem, ar noteikumu, ka tas nav pretrunā ar tām piemērojamiem noteikumiem.
2. Īstenojot 1. punktā minēto sadarbību, tiesas vai jebkura cita iecelta persona vai struktūra, kas darbojas to vārdā, kā minēts 1. punktā, var savā starpā sazināties tieši vai lūgt informāciju vai atbalstu tieši viena no otras ar noteikumu, ka šādā saziņā tiek ievērotas pušu procesuālās tiesības attiecībā uz procedūrām un informācijas konfidencialitāte.
3. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību var īstenot jebkāda veidā, ko tiesa uzskata par piemērotu. Tā jo īpaši var attiekties uz:
 - a) maksātnespējas procesa administratoru iecelšanas koordinēšanu;
 - b) informācijas sniegšanu tādā veidā, kādā tiesa to uzskata par piemērotu;
 - c) parādnieka aktīvu un darījumu pārvaldības un uzraudzības koordinēšanu;
 - d) tiesas sēžu koordinēšanu;
 - e) protokolu apstiprināšanas koordinēšanu, ja tas ir nepieciešams.

43. pants

Sadarbība un saziņa starp maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām

1. Lai atvieglotu galveno, teritoriālo un sekundāro maksātnespējas procedūru koordināciju, kas sāktas attiecībā uz to pašu parādnieku:
 - a) maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā sadarbojas un sazinās ar tiesu, kas izskata pieteikumu sākt sekundāro maksātnespējas procedūru vai kas sākusī šādu procedūru;
 - b) maksātnespējas procesa administrators teritoriālajā vai sekundārajā maksātnespējas procedūrā sadarbojas un sazinās ar tiesu, kas izskata pieteikumu sākt galveno maksātnespējas procedūru vai kas sākusī šādu procedūru, un
 - c) maksātnespējas procesa administrators teritoriālajā vai sekundārajā maksātnespējas procedūrā sadarbojas un sazinās ar tiesu, kas izskata pieteikumu sākt citu teritoriālo vai sekundāro maksātnespējas procedūru vai kas sākusī šādu procedūru,
- tiktāl, ciktāl šāda sadarbība un saziņa nav pretrunā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem un nerada interešu konfliktu.
2. Sadarbība, kas minēta 1. punktā, var tikt īstenota jebkādā piemērotā veidā, piemēram, 42. panta 3. punktā minētajos veidos.

44. pants

Sadarbības un saziņas izmaksas

No prasībām, kas noteiktas 42. un 43. pantā, nevar izrietēt, ka tiesas savstarpēji piemērotu maksu par sadarbību un saziņu.

45. pants

Kreditora tiesību izmantošana

1. Kreditori var iesniegt prasījumus galvenajā maksātnespējas procedūrā un sekundārajās maksātnespējas procedūrās.
2. Galvenās maksātnespējas procedūras un sekundāro maksātnespējas procedūru maksātnespējas procesa administratori iesniedz citās procedūrās tos prasījumus, kas jau ir iesniegti procedūrā, kurā viņi ir iecelti, ar noteikumu, ka tas ir lietderīgi kreditoriem pēdējās minētās procedūrās, un uz ko attiecas kreditoru tiesības iebilst vai atsaukt prasības pieteikumu, ja tā paredz piemērojamās tiesības.
3. Galvenās vai sekundārās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administrators ir pilnvarots piedalīties citās procedūrās ar tādu pašu pamatojumu kā kreditors, jo īpaši apmeklējot kreditoru sanāksmes.

46. pants

Aktīvu realizācijas procesa apturēšana

1. Tiesa, kas sāka sekundāro maksātnespējas procedūru, pilnībā vai daļēji aptur aktīvu realizācijas procesu, saņemot pieprasījumu no galvenās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administratora. Tādā gadījumā var lūgt galvenās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administratoram veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu sekundārās maksātnespējas procedūras kreditoru intereses un atsevišķu kreditoru kategoriju intereses. Šādu maksātnespējas procesa administratora pieprasījumu var noraidīt tikai, ja tas nepārprotami nav galvenās maksātnespējas procedūras kreditoru interesēs. Šādu aktīvu realizācijas procesa apturēšanu var paredzēt ne ilgāk kā uz trim mēnešiem. To var turpināt vai pagarināt uz līdzīgu termiņu.

2. Šā panta 1. punktā minētā tiesa izbeidz aktīvu realizācijas procesa pārtraukumu:
 - a) pēc galvenās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administratora pieprasījuma,
 - b) pēc savas ierosmes, pēc kreditora pieprasījuma vai pēc sekundārās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administratora pieprasījuma, ja pasākums vairs nav pamatots, jo īpaši ņemot vērā galvenās maksātnespējas procedūras vai sekundārās maksātnespējas procedūras kreditoru intereses.

47. pants

Maksātnespējas procesa administratora pilnvaras ierosināt pārstrukturēšanas plānus

1. Ja tās dalībvalsts tiesības, kurā ir sākta sekundārā maksātnespējas procedūra, ļauj šādu procedūru izbeigt bez likvidācijas ar pārstrukturēšanas plānu, mierizlīgumu vai tam pielīdzināmu pasākumu, maksātnespējas procesa administrators galvenajā maksātnespējas procedūrā ir pilnvarots ierosināt šādu pasākumu saskaņā ar minētās dalībvalsts procedūru.
2. Kreditoru tiesību ierobežojumi, kas izriet no 1. punktā minētā pasākuma un ko ierosina sekundārajā maksātnespējas procedūrā, piemēram, maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, bez visu ieinteresēto kreditoru piekrišanas neietekmē parādnieka aktīvus, uz kuriem minētās procedūras neattiecas.

48. pants

Maksātnespējas procedūras izbeigšanas ietekme

1. Neskarot 49. pantu, maksātnespējas procedūras izbeigšana nav šķērslis citu maksātnespējas procedūru turpināšanai attiecībā uz to pašu parādnieku, kas tajā brīdī vēl nav izbeigtas.
2. Ja maksātnespējas procedūra attiecībā uz juridisku personu vai sabiedrību dalībvalstī, kur ir minētās personas vai sabiedrības juridiskā adrese, ietvertu juridiskās personas vai sabiedrības darbības izbeigšanu, minētā juridiskā persona vai sabiedrība nebeidz pastāvēt, kamēr nav izbeigtas visas pārējās maksātnespējas procedūras attiecībā uz to pašu parādnieku vai kamēr maksātnespējas procesa administrators vai administratori šādā procedūrā nav devuši piekrišanu darbības izbeigšanai.

49. pants

Aktīvu pārpalikums sekundārajā maksātnespējas procedūrā

Ja, realizējot aktīvus sekundārajās maksātnespējas procedūrās, ir iespējams izpildīt visus prasījumus, ko atļauj šīs procedūras, šajās procedūrās ieceltais maksātnespējas procesa administrators nekavējoties nodod visus pārpalikušos aktīvus galvenās maksātnespējas procedūras maksātnespējas procesa administratoram.

50. pants

Sekojoša galvenās maksātnespējas procedūras sākšana

Ja 3. panta 1. punktā minētās procedūras tiek sāktas pēc 3. panta 2. punktā minētajām procedūrām citā dalībvalstī, agrāk sāktajām procedūrām piemēro 41. pantu, 45., 46., 47. pantu un 49. pantu, ciktāl to ļauj šo procedūru norise.

51. pants

Sekundārās maksātnespējas procedūras pārveide

1. Pēc maksātnespējas procesa administratora galvenajā maksātnespējas procedūrā pieteikuma tās dalībvalsts tiesa, kurā ir sākta sekundārā maksātnespējas procedūra, var dot rīkojumu pārveidot sekundāro maksātnespējas procedūru citā maksātnespējas procedūras veidā, kas minēts sarakstā A pielikumā, ar noteikumu, ka ir izpildīti nosacījumi minētā procedūras veida sākšanai saskaņā ar valsts tiesībām un ka minētais procedūras veids ir vispiemērotākais saistībā ar vietējo kreditoru interesēm un galvenās un sekundārās maksātnespējas procedūras saskaņotību.

2. Izskatot 1. punktā minēto pieteikumu, tiesa abās procedūrās iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem var lūgt informāciju.

52. pants

Nodrošināšanas pasākumi

Ja dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ieceļ pagaidu administratoru, lai nodrošinātu parādnieka aktīvu saglabāšanu, šis pagaidu administrators ir pilnvarots pieprasīt visus pasākumus, lai nodrošinātu un saglabātu visus parādnieka aktīvus, kas atrodas citā dalībvalstī, ko nosaka šīs dalībvalsts tiesības, uz laiku starp pieprasījumu sākt maksātnespējas procedūru un nolēmumu par procedūras sākšanu.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA KREDITORIEM UN TO PRASĪJUMU IESNIEGŠANA

53. pants

Tiesības iesniegt prasījumus

Visi ārvalstu kreditori var iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā jebkādā saziņas veidā, kas ir pieļaujams saskaņā ar procedūras sākšanas valsts tiesībām. Tam vien, lai iesniegtu prasījumus, advokāta vai cita tiesību speciālista pārstāvība nav obligāta.

54. pants

Pienākums informēt kreditorus

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir sāta maksātnespējas procedūra, šīs valsts tiesa, kurai ir piekritība, vai minētās tiesas ieceltais maksātnespējas procesa administrators nekavējoties informē zināmos ārvalstu kreditorus.

2. Šā panta 1. punktā minētā informācija, ko sniedz ar individuālu paziņojumu, cita starpā ietver termiņus, līgumsodus, kas noteikti attiecībā uz šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas ir pilnvarota pieņemt prasījumu un jebkādu citu noteikto pasākumus. Šādā paziņojumā arī norāda, vai kreditoriem, kuru prasījumi ir prioritāri vai nodrošināti ar lietu tiesībām, ir jāiesniedz prasījumi. Paziņojumā ietver arī prasījumu iesniegšanai paredzētās standarta veidlapas kopiju, kas minēta 55. pantā, vai informāciju par to, kur minētā veidlapa ir pieejama.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz, izmantojot standarta paziņojuma veidlapu, kas jāizveido saskaņā ar 88. pantu. Veidlapu publicē Eiropas e-tiesiskuma portālā, un veidlapas nosaukums ir "Paziņojums par maksātnespējas procedūru" visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās. To nosūta tās valsts oficiālajā valodā, kas sākusi procedūru, vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, – oficiālajā vai vienā no oficiālajām tās vietas valodām, kurā ir sāta maksātnespējas procedūra, vai citā valodā, kuru valsts ir norādījusi kā tai pieņemamu saskaņā ar 55. panta 5. punktu, ja var uzskatīt, ka minētā valoda ārvalstu kreditoriem ir vieglāk saprotama.

4. Maksātnespējas procedūrā, kas attiecas uz fizisku personu, kura neveic darījumdarbību vai profesionālo darbību, šajā pantā minētās standarta veidlapas izmantošana nav obligāta, ja kreditoriem nav jāiesniedz savi prasījumi, lai procedūrā tiktu ņemti vērā viņu prasījumi.

55. pants

Prasījumu iesniegšanas procedūra

1. Ikviens ārvalstu kreditors var iesniegt savu prasījumu, izmantojot prasījuma standarta veidlapu, kas jāizveido saskaņā ar 88. pantu. Veidlapas nosaukums ir "Prasījumu iesniegšana" visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

2. Prasījuma standarta veidlapa, kas minēta 1. punktā, ietver šādu informāciju:
- a) šā panta 1. punktā minētā ārvalstu kreditora vārds vai nosaukums, pasta adrese, e-pasta adrese, ja tāda ir, personas identifikācijas numurs, ja tāds ir, un bankas rekvizīti;
 - b) prasījuma summa, norādot pamatsummu un attiecīgā gadījumā – procentus, un datums, kad tas radies, kā arī datums, kad tas bija jāsamaksā, ja tie atšķiras;
 - c) ja tiek prasīti procenti – procentu likme; tas, vai procentiem ir likumisks vai līgumisks raksturs, laikposms, par kuru tiek prasīti procenti un kapitalizētā procentu summa;
 - d) ja tiek prasītas izmaksas, kas radušās, izvirzot prasību pirms procedūras sākšanas, – minēto izmaksu summa un sīkāka informācija;
 - e) prasījuma būtība;
 - f) vai tiek prasīts prioritāra kreditora statuss un šāda prasījuma pamats;
 - g) vai prasījums ir nodrošināts ar lietu tiesībām vai paturētas īpašuma tiesības attiecībā uz prasījumu un, ja tā, kādus aktīvus aptver viņa garantija; nodrošinājuma sniegšanas datums un reģistrācijas numurs gadījumos, kad nodrošinājums ir reģistrēts; un
 - h) vai tiek prasīts ieskaits un, ja tiek prasīts, tad savstarpējo prasījumu summas dienā, kad tika sākta maksātnespējas procedūra, diena, kurā tie radās, un summa bez prasītā ieskaīta.

Prasījuma standarta veidlapai pievieno jebkādu pamatojuma dokumentu kopijas.

3. Prasījuma standarta veidlapā norāda, ka informācijas sniegšana par 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem kreditora bankas rekvizītiem un personas identifikācijas numuru nav obligāta.

4. Ja kreditors iesniedz prasījumu, izmantojot citus līdzekļus un nevis 1. punktā minēto standarta veidlapu, prasījums ietver 2. punktā minēto informāciju.

5. Prasījumus var iesniegt jebkurā Savienības iestāžu oficiālajā valodā. Tiesa, maksātnespējas procesa administrators vai parādnieks, kura manta ir paša valdījumā, var lūgt kreditoram nodrošināt tulkojumu procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, – oficiālajā vai vienā no oficiālajām tās vietas valodām, kurā ir sākta maksātnespējas procedūra, vai citā valodā, kuru dalībvalsts ir norādījusi kā tai pieņemamu. Katra dalībvalsts norāda, vai prasījumu iesniegšanas nolūkos tā akceptē kādu no Savienības iestāžu oficiālajām valodām, kura nav šīs valsts oficiālā valoda.

6. Prasījumus iesniedz termiņā, kas paredzēts tās valsts tiesībās, kurā sāktas procedūras. Attiecībā uz ārvalstu kreditoru šis termiņš nav mazāks par 30 dienām pēc maksātnespējas procedūras sākšanas publicēšanas procedūras sākšanas valsts maksātnespējas reģistrā. Ja dalībvalsts pamatojas uz 24. panta 4. punktu, šis termiņš nav mazāks par 30 dienām pēc kreditora informēšanas saskaņā ar 54. pantu.

7. Ja tiesai, maksātnespējas procesa administratoram vai parādniekam, kura manta ir paša valdījumā, ir šaubas saistībā ar prasījumu, kas iesniegts saskaņā ar šo pantu, viņš dod kreditoram iespēju nodrošināt papildu pierādījumus par to, ka prasījums pastāv, un par prasījuma apjomu.

V NODAĻA

SABIEDRĪBU GRUPAS DALĪBNIEKU MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRA

1. IEDAĻA

Sadarbība un saziņa

56. pants

Sadarbība un saziņa starp maksātnespējas procesa administratoriem

1. Ja maksātnespējas procedūra attiecas uz diviem vai vairākiem sabiedrību grupas dalībniekiem, maksātnespējas procesa administrators, kas iecelts procedūrā attiecībā uz vienu no grupas dalībniekiem, sadarbojas ar ikvienu maksātnespējas procesa administratoru, kas iecelts procedūrā attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku, ciktāl šāda sadarbība ir

lietderīga, lai veicinātu minēto procedūru efektīvu pārvaldību, nav pretrunā šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem un nerada interešu konfliktu. Minētā sadarbība var notikt jebkādā veidā, tostarp slēdzot nolīgumus vai protokolus.

2. Īstenojot 1. punktā izklāstīto sadarbību, maksātnespējas procesa administratori:

- a) pēc iespējas drīz sniedz viens otram informāciju, kas varētu attiekties uz citām procedūrām, ar noteikumu, ka ir veikti piemēroti pasākumi, lai aizsargātu konfidenciālu informāciju;
- b) apsver, vai pastāv iespēja koordinēt to grupas dalībnieku darījumu pārvaldību un uzraudzību, attiecībā uz kuriem sāka maksātnespējas procedūra, un, ja pastāv, koordinē šādu pārvaldību un uzraudzību;
- c) apsver, vai pastāv iespēja pārstrukturēt grupas dalībniekus, attiecībā uz kuriem sāka maksātnespējas procedūra, un, ja pastāv, veic koordinēšanu attiecībā uz priekšlikumu saskaņotam pārstrukturēšanas plānam un tā apspriešanu.

Piemērojot šā punkta b) un c) apakšpunktu, visi vai daži no 1. punktā minētajiem maksātnespējas procesa administratoriem var vienoties par papildu pilnvaru piešķiršanu maksātnespējas procesa administratoram, kas iecelts vienā no procedūrām, ja šāda vienošanās ir atļauta saskaņā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem. Viņi var vienoties arī par konkrētu uzdevumu sadali savā starpā, ja šāda uzdevumu sadale ir atļauta saskaņā ar katrai procedūrai piemērojamiem noteikumiem.

57. pants

Sadarbība un saziņa starp tiesām

1. Ja maksātnespēja procedūra attiecas uz diviem vai vairākiem sabiedrību grupas dalībniekiem, tiesa, kas ir sākusi šādu procedūru, sadarbojas ar ikvienu citu tiesu, kura izskata pieteikumu sākt procedūru attiecībā uz citu tās pašas grupas dalībnieku vai kura ir sākusi šādu procedūru, ciktāl šāda sadarbība ir lietderīga, lai veicinātu procedūru efektīvu pārvaldību, nav pretrunā šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem un nerada interešu konfliktu. Šajā nolūkā tiesas vajadzības gadījumā var iecelt neatkarīgu personu vai struktūru, kas darbojas saskaņā ar tiesas norādījumiem, ar noteikumu, ka tas nav pretrunā ar tām piemērojamiem noteikumiem.

2. Īstenojot 1. punktā minēto sadarbību, tiesas vai jebkura cita iecelta persona vai struktūra, kas darbojas to vārdā, kā minēts 1. punktā, var savā starpā sazināties tieši vai lūgt informāciju vai atbalstu tieši viena no otras ar noteikumu, ka šādā saziņā tiek ievērotas pušu procesuālās tiesības attiecībā uz procedūrām un informācijas konfidencialitāte.

3. Šā panta 1. punktā minēto sadarbību var īstenot jebkādā veidā, ko tiesa uzskata par piemērotu. Tas var jo īpaši notikt:

- a) koordinējot maksātnespējas procesa administratoru iecelšanu;
- b) sniedzot informāciju tādā veidā, kādā tiesa to uzskata par piemērotu;
- c) koordinējot grupas dalībnieku aktīvu un darījumu pārvaldību un uzraudzību;
- d) koordinējot tiesas sēdes;
- e) koordinējot protokolu apstiprināšanu, ja tas ir nepieciešams.

58. pants

Sadarbība un saziņa starp maksātnespējas procesa administratoriem un tiesām

Maksātnespējas procesa administrators, kas iecelts maksātnespējas procedūrā attiecībā uz sabiedrību grupas dalībnieku:

- a) sadarbojas un sazinās ar tiesu, kura izskata pieteikumu sākt procedūru attiecībā uz citu tās pašas sabiedrību grupas dalībnieku vai kura ir sākusi šādu procedūru, un
- b) var lūgt minētajai tiesai informāciju par procedūru attiecībā uz citu grupas dalībnieku vai lūgt atbalstu attiecībā uz procedūru, kurā viņš ir iecelts,

ciktāl šāda sadarbība un saziņa ir lietderīga, lai veicinātu procedūras efektīvu pārvaldību, nerada interešu konfliktu un nav pretrunā šādām procedūrām piemērojamiem noteikumiem.

59. pants

Sadarbības un saziņas izmaksas procedūrā attiecībā uz sabiedrību grupas dalībniekiem

Šīs regulas 56.–60. pantā paredzētās sadarbības un saziņas izmaksas, kas radušās maksātnespējas procesa administratoram vai tiesai, uzskata par izmaksām un izdevumiem, kas radušies attiecīgās procedūras laikā.

60. pants

Maksātnespējas procesa administratora pilnvaras procedūrā attiecībā uz sabiedrību grupas dalībniekiem

1. Attiecībā uz sabiedrību grupas dalībnieku sāktā maksātnespējas procedūrā iecelts maksātnespējas procesa administrators, ciktāl tas ir lietderīgi, lai veicinātu procedūras efektīvu pārvaldību, var:

- a) tikt uzklausīts jebkurā procedūrā, kas sāka attiecībā uz jebkuru citu tās pašas grupas dalībnieku;
- b) lūgt apturēt jebkuru pasākumu, kas saistīts ar aktīvu realizāciju procedūrā, kura sāka attiecībā uz jebkuru citu tās pašas grupas dalībnieku, ar noteikumu, ka:
 - i) ir ierosināts pārstrukturēšanas plāns saskaņā ar 56. panta 2. punkta c) apakšpunktu visiem vai dažiem grupas dalībniekiem, attiecībā uz kuriem ir sāka maksātnespējas procedūra, un tas uzrāda pieņemamu panākumu iespējamību;
 - ii) šāda apturēšana ir vajadzīga, lai nodrošinātu pārstrukturēšanas plāna pienācīgu īstenošanu;
 - iii) pārstrukturēšanas plāns būtu izdevīgs kreditoriem procedūrā, attiecībā uz kuru ir lūgta apturēšana, un
 - iv) koordinācija saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu neattiecas ne uz maksātnespējas procedūru, par kuras administratoru ir iecelts šā panta 1. punktā minētais maksātnespējas procesa administrators, ne arī uz procedūru, attiecībā uz kuru tiek prasīta apturēšana;
- c) iesniegt pieteikumu par grupas koordinācijas procedūras sākšanu saskaņā ar 61. pantu.

2. Tiesa, kas sākusi 1. punkta b) apakšpunktā minēto procedūru, pilnīgi vai daļēji aptur jebkuru pasākumu, kas saistīts ar aktīvu realizāciju procedūrā, ja ir pārliecinājusies, ka 1. punkta b) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti.

Pirms lēmuma pieņemšanas par apturēšanu tiesa uzklausa maksātnespējas procesa administratoru, kas iecelts procedūrā, attiecībā uz kuru ir prasīta apturēšana. Šādu apturēšanu var noteikt uz jebkuru laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, ko tiesa uzskata par atbilstīgu un kas nav pretrunā procedūrai piemērojamiem noteikumiem.

Tiesa, kas izdod rīkojumu par apturēšanu, var prasīt 1. punktā minētajam maksātnespējas procesa administratoram veikt piemērotus pasākumus, kas pieejami saskaņā ar valsts tiesībām, lai nodrošinātu kreditoru intereses procedūrā.

Tiesa var pagarināt apturēšanas laiku par tādu papildu laikposmu vai laikposmiem, ko tā uzskata par atbilstīgu un kas nav pretrunā procedūrai piemērojamiem noteikumiem, ar noteikumu, ka 1. punkta b) apakšpunkta ii) līdz iv) punktā minētie nosacījumi vēl aizvien ir izpildīti un kopējais apturēšanas ilgums (sākotnējais laikposms kopā ar jebkādiem minētajiem pagarinājumiem) nepārsniedz sešus mēnešus.

2. IEDAĻA

Koordinācija

1. apakšiedaļa

Procedūra

61. pants

Pieteikums sākt grupas koordinācijas procedūras

1. Maksātnespējas procesa administrators, kas ir iecelts maksātnespējas procedūrā, kura sāka attiecībā grupas dalībnieku, grupas koordinācijas procedūru var pieteikt jebkurā tiesā, kuras piekritībā ir grupas dalībnieka maksātnespējas procedūra.

2. Šā panta 1. punktā minēto pieteikumu sagatavo saskaņā ar tai maksātnespējas procedūrai piemērojamo tiesību nosacījumiem, kurā maksātnespējas procesa administrators ir iecelts.
3. Šā panta 1. punktā minēto pieteikumu papildina ar šādiem elementiem:
 - a) priekšlikums par personu, kas ieceļama par grupas koordinatoru ("koordinators"), dati par tās atbilstību saskaņā ar 71. pantu, dati par tās kvalifikāciju un tās rakstiska piekrišana būt par koordinatoru;
 - b) ierosinātās grupas koordinācijas izklāsts un jo īpaši iemesli, kādēļ 63. panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti;
 - c) to maksātnespējas procesa administratoru saraksts, kas iecelti saistībā ar grupas dalībniekiem, un vajadzības gadījumā arī saraksts ar tiesām un kompetentajām iestādēm, kuras ir iesaistītas grupas dalībnieku maksātnespējas procedūrā;
 - d) izklāsts par ierosinātās grupas koordinācijas izmaksu aplēsēm un aplēses par minēto izmaksu daļu, kas jāsedz katram grupas dalībniekam.

62. pants

Prioritātes noteikums

Neskarot 66. pantu, ja pieteikums par grupas koordinācijas procedūras sākšanu ir iesniegts dažādu dalībvalstu tiesās, jebkura tiesa, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegts pieteikums, atsakās no piekritības par labu minētajai tiesai.

63. pants

Tiesas, kurā iesniegts pieteikums, paziņojums

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums sākt grupas koordinācijas procedūru, maksātnespējas procesa administratoram, kas iecelts saistībā ar grupas dalībniekiem, pēc iespējas drīz sniedz paziņojumu par pieteikumu sākt grupas koordinācijas procedūru un par ierosināto koordinatoru, kā norādīts pieteikumā, kurš minēts 61. panta 3. punkta c) apakšpunktā, ja tā ir pārliecinājusies par to, ka:
 - a) šādas procedūras sākšana ir piemērota, lai veicinātu maksātnespējas procesa attiecībā uz dažādiem grupas biedriem efektīvu administrāciju;
 - b) neviens no jebkura grupas dalībnieka kreditoriem, kas, paredzams, piedalīsies procedūrā, netiks nostādīts nelabvēlīgā finansiālā situācijā, ja šis dalībnieks tiks iekļauts minētajā procedūrā, un
 - c) ierosinātais koordinators atbilst 71. pantā noteiktajām prasībām.
2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā iekļauj elementus, kas minēti 61. panta 3. punkta a)–d) apakšpunktā.
3. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu nosūta ierakstītā vēstulē, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu.
4. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums, iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem dod iespēju paust savu viedokli.

64. pants

Maksātnespējas procesa administratoru iebildumi

1. Maksātnespējas procesa administrators, kas iecelts saistībā ar jebkuru grupas dalībnieku, var iebilst:
 - a) pret maksātnespējas procedūras, saistībā ar kuru viņš ir iecelts par administratoru, iekļaušanu grupas koordinācijas procedūrā; vai
 - b) pret personu, kas ierosināta par koordinatoru.
2. Šā panta 1. punktā minētais maksātnespējas procesa administrators iebildumus saskaņā ar šā panta 1. punktu iesniedz 63. pantā minētajā tiesā 30 dienu laikā pēc tam, kad viņš ir saņēmis paziņojumu par pieteikumu sākt grupas koordinācijas procedūru.

Iebildumus var iesniegt, izmantojot standarta veidlapu, kas izstrādāta saskaņā ar 88. pantu.

3. Pirms pieņemt lēmumu par to, vai piedalīties vai nepiedalīties koordinācijā saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, maksātnespējas procesa administrators iegūst jebkādu apstiprinājumu, kas var tik prasīts saskaņā ar valsts tiesībām, par tādu procedūru sākšanu, saistībā ar kuru viņš ir iecelts.

65. pants

Sekas, kas izriet no iebildumiem pret iekļaušanu grupas koordinācijā

1. Ja kāds maksātnespējas procesa administrators ir iebildis pret to, ka grupas koordinācijas procedūrā iekļauj to procedūru, kurai viņš ir iecelts par administratoru, tad minēto procedūru neiekļauj grupas koordinācijas procedūrā.
2. Regulas 68. pantā minētās tiesas pilnvaras vai no minētās procedūras izrietošās koordinatora pilnvaras nekādi neietekmē minēto dalībnieku, un minētajam dalībniekam no tā nerodas nekādas izmaksas.

66. pants

Grupas koordinācijas procedūrai paredzētās tiesas izvēle

1. Ja vismaz divas trešdaļas maksātnespējas procesa administratoru, kuri ir iecelti grupas dalībnieku maksātnespējas procedūrās, ir vienojušies, ka kādas citas dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība, ir vispiemērotākā tiesa, lai sāktu grupas koordinācijas procedūru, tad minētajai tiesai ir ekskluzīva piekritība.
2. Tiesas izvēli izdara, noslēdzot rakstisku vienošanos vai ar rakstisku apliecinājumu. Vienošanās var notikt līdz tam brīdim, kad grupas koordinācijas procedūra tiek sākota saskaņā ar 68. pantu.
3. Visas citas tiesas, izņemot tiesu, kurā saskaņā ar 1. punktu ir iesniegts pieteikums, atsakās no piekritības par labu minētajai tiesai.
4. Pieteikumu sākt grupas koordinācijas procedūru iesniedz tajā tiesā, par kuru saskaņā ar 61. pantu ir panākta vienošanās.

67. pants

Sekas, kas izriet no iebildumiem pret ierosināto koordinatoru

Ja ir saņemti iebildumi pret ierosināto koordinatoru no kāda maksātnespējas procesa administratora, kurš vienlaikus neiebilst pret to, ka grupas koordinācijas procedūrā tiek iekļauta tā dalībnieka procedūra, kurai viņš ir iecelts par administratoru, tad tiesa var atturēties no minētās personas iecelšanas un lūgt maksātnespējas procesa administratoram, kas cēlis iebildumus, iesniegt jaunu pieteikumu saskaņā ar 61. panta 3. punktu.

68. pants

Lēmums sākt grupas koordinācijas procedūras

1. Pēc tam, kad ir pagājis 64. panta 2. punktā minētais laikposms, tiesa var sākt grupas koordinācijas procedūru, ja tā ir pārliecinājusies, ka 63. panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti. Šādā gadījumā tiesa:
 - a) ieceļ koordinatoru;
 - b) lemj par koordinācijas apmēriem, un
 - c) lemj par izmaksu aplēsi un par to izmaksu daļu, kas jāsedz katram grupas dalībniekam.
2. Par lēmumu sākt grupas koordinācijas procedūru tiek informēti maksātnespējas procesa administratori un koordinators.

69. pants

Maksātnespējas procesa administratoru vēlāk izteikta vēlme piedalīties

1. Pēc tiesas nolēmuma, kas minēts 68. pantā, un saskaņā ar savas valsts tiesībām jebkurš maksātnespējas procesa administrators var lūgt grupas koordinācijas procedūrā iekļaut to maksātnespējas procedūru, kurai tas ir iecelts par administratoru, ja:
 - a) ir bijuši iebildumi pret maksātnespējas procedūras iekļaušanu grupas koordinācijas procedūrā; vai
 - b) maksātnespējas procedūra attiecībā uz grupas dalībnieku ir sākta pēc tam, kad tiesa jau bija sākusi grupas koordinācijas procedūru.
2. Neskarot 4. punktu, koordinators pēc apspriešanās ar iesaistītajiem maksātnespējas procesa administratoriem var piekrist šādam lūgumam, ja:
 - a) viņš, ņemot vērā to stadiju, kādā lūguma saņemšanas brīdī atrodas grupas koordinācijas procedūra, ir pārliecinājies, ka 63. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie kritēriji ir izpildīti; vai
 - b) tam piekrīt visi iesaistītie maksātnespējas procesa administratori saskaņā ar viņu valsts tiesībās paredzētajiem nosacījumiem.
3. Koordinators informē tiesu un iesaistītos maksātnespējas procesa administratorus par savu lēmumu atbilstoši 2. punktam un par tā pamatā esošajiem iemesliem.
4. Jebkurš iesaistītais maksātnespējas procesa administrators vai jebkurš maksātnespējas procesa administrators, kura lūgums par iekļaušanu grupas koordinācijas procedūrā ir noraidīts, var apstrīdēt 2. punktā minēto lēmumu saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta tās dalībvalsts tiesībās, kurā ir sākta grupas koordinācijas procedūra.

70. pants

Ieteikumi un grupas koordinācijas plāns

1. Veicot tiem uzticētās maksātnespējas procedūras, maksātnespējas procesa administratori ņem vērā koordinatora ieteikumus un 72. panta 1. punktā minētā grupas koordinācijas plāna saturu.
 2. Maksātnespējas procesa administratoram nav obligāti pilnībā vai daļēji jāizpilda koordinatora ieteikumi vai grupas koordinācijas plāns.
- Ja viņš nepilda koordinatora ieteikumus vai grupas koordinācijas plānu, viņš sniedz pamatojumu par nepildīšanu tām personām vai struktūrām, kurām viņš ir pārskatatbildīgs saskaņā ar savas valsts tiesībām, un koordinatoram.

2. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

71. pants

Koordinators

1. Koordinators ir persona, kura saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesībām ir tiesīga būt par maksātnespējas procesa administratoru.
2. Koordinators nav viens no tiem maksātnespējas procesa administratoriem, kas ir iecelti rīkoties kāda grupas dalībnieka interesēs, un viņam nedrīkst būt interešu konflikts saistībā ar grupas dalībniekiem, to kreditoriem un ar maksātnespējas procesa administratoriem, kas ir iecelti rīkoties attiecībā uz kādu no grupas dalībniekiem.

72. pants

Koordinatora uzdevumi un tiesības

1. Koordinators:
 - a) identificē un izklāsta ieteikumus saskaņotai maksātnespējas procedūras norisei;
 - b) ierosina grupas koordinācijas plānu, kurā noteikts, aprakstīts un ieteikts visaptverošs pasākumu kopums, kas ir piemērots integrētai pieejai attiecībā uz grupas dalībnieku maksātnespējas risināšanu. Plānā jo īpaši var būt ieteikumi par:

- i) pasākumiem, kas veicami, lai atjaunotu grupas vai kādas tās daļas ekonomisko sniegumu un finansiālo stabilitāti;
 - ii) grupas iekšējo strīdu izšķiršanu attiecībā uz grupas iekšējiem darījumiem un apstrīdēšanas prasībām;
 - iii) nolīgumiem starp maksātnespējīgo grupas dalībnieku maksātnespējas procesa administratoriem.
2. Koordinators var arī:
- a) tikt uzklausīts un piedalīties, jo īpaši, apmeklējot kreditoru sanāksmes, visās procedūrās, kas sāktas attiecībā uz jebkuru grupas dalībnieku;
 - b) būt par mediatoru strīdos, kas rodas starp diviem vai vairākiem grupas dalībnieku maksātnespējas procesa administratoriem;
 - c) iesniegt un skaidrot savu grupas koordinācijas plānu personām vai struktūrām, kurām viņš ir pārskatatbildīgs saskaņā ar savas valsts tiesībām;
 - d) lūgt informāciju no jebkura grupas dalībnieka maksātnespējas procesa administratora, ja šāda informācija ir vai varētu būt noderīga, lai procedūras koordinēšanas nolūkos noteiktu un izklāstītu stratēģiju un pasākumus; un
 - e) lūgt apturēt uz laiku līdz sešiem mēnešiem procedūru, kas sāktas attiecībā uz jebkuru grupas dalībnieku, ar noteikumu, ka šāda apturēšana ir vajadzīga, lai nodrošinātu plāna pienācīgu īstenošanu, un būtu izdevīga kreditoriem procedūrā, attiecībā uz kuru ir lūgta apturēšana; vai lūgt jebkuras esošās apturēšanas atcelšanu. Šādu lūgumu iesniedz tiesā, kura ir sākusi to maksātnespējas procedūru, kuras apturēšana tiek lūgta.
3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais plāns nedrīkst ietvert ieteikumus par jebkādu ieņēmumu vai mantas konsolidāciju.
4. Šajā pantā definētie koordinatora uzdevumi un pienākumi netiek attiecināti uz tādiem grupas dalībniekiem, kas nepiedalās grupas koordinācijas procedūrā.
5. Koordinators pilda savus pienākumus objektīvi un ar pienācīgu rūpību.
6. Ja koordinators uzskata, ka pienākumu izpildei ir vajadzīgas ievērojami lielākas izmaksas salīdzinājumā ar tām, kas paredzētas 61. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētajā izmaksu aplēsē, un jebkurā gadījumā tad, ja izmaksas pārsniedz 10 % no iepriekš aplēstajām izmaksām, koordinators:
- a) nekavējoties informē iesaistītos maksātnespējas procesa administratorus; un
 - b) cenšas panākt iepriekšēju apstiprinājumu tajā tiesā, kas sākusi grupas koordinācijas procedūru.

73. pants

Valodas

1. Koordinators sazinās ar iesaistīta grupas dalībnieka maksātnespējas procesa administratoru valodā, par ko viņi ar maksātnespējas procesa administratoru ir vienojušies, vai, ja tādas vienošanās nav, – Savienības iestāžu un tās tiesas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kura ir sākusi procedūru attiecībā uz minēto grupas dalībnieku.
2. Koordinators sazinās ar jebkuru tiesu minētās tiesas oficiālajā valodā.

74. pants

Maksātnespējas procesa administratoru un koordinatora sadarbība

1. Maksātnespējas procesa administratori, kas iecelti par administratoriem grupas dalībnieku procedūrās, savstarpēji sadarbojas tādā mērā, kādā šāda sadarbība ir saderīga ar noteikumiem, ko piemēro attiecīgajām procedūrām.
2. Maksātnespējas procesa administratori jo īpaši sniedz tādu informāciju, kas koordinatoram ir svarīga viņa uzdevumu veikšanā.

75. pants

Koordinatora iecelšanas atsaukšana

Tiesa koordinatora iecelšanu atsauc pēc viņa paša vēlēšanās vai pēc kāda iesaistītā grupas dalībnieka maksātnespējas procesa administratora lūguma, ja:

- a) koordinatora darbība kaitē kāda iesaistīta grupas dalībnieka kreditoriem; vai
- b) koordinatori nepilda savus šajā nodaļā noteiktos pienākumus.

76. pants

Parādnieks, kura manta ir paša valdījumā

Šīs nodaļas noteikumus, kas piemērojami maksātnespējas procesa administratoram, attiecīgos gadījumos piemēro arī parādniekam, kura manta ir paša valdījumā.

77. pants

Izmaksas un to sadalījums

1. Koordinatora atalgojums ir pienācīgs, samērīgs ar pildītajiem pienākumiem, un tajā ir ņemti vērā saprātīgi izdevumi.
2. Izpildījis savus pienākumus, koordinatori izstrādā galīgo izmaksu pārskatu un nosaka katram dalībniekam maksājamo daļu, kā arī iesniedz šo pārskatu katram iesaistītajam maksātnespējas procesa administratoram un tiesai, kas bija sākusi koordinācijas procedūru.
3. Ja maksātnespējas procesa administratori neceļ iebildumus 30 dienu laikā pēc 2. punktā minētā pārskata saņemšanas, tiek uzskatīts, ka ir panākta vienošanās par izmaksām un katram dalībniekam maksājamo daļu. Pārskatu iesniedz apstiprināšanai tiesā, kas sāka koordinācijas procedūru.
4. Ja ir celti iebildumi, tad tā tiesa, kas sāka grupas koordinācijas procedūru, pēc koordinatora vai kāda iesaistītā grupas dalībnieka lūguma, lemj par izmaksām un par katra dalībnieka maksājamo daļu saskaņā ar šā panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem un ņemot vērā to izmaksu aplēsi, kas minēta 68. panta 1. punktā, un attiecīgajā gadījumā to, kas minēta 72. panta 6. punktā.
5. Jebkurš iesaistītais maksātnespējas procesa administrators var apstrīdēt 4. punktā minēto lēmumu saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā ir sāta grupas koordinācijas procedūra.

VI NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA

78. pants

Datu aizsardzība

1. Uz personas datu apstrādi, ko saskaņā ar šo regulu veic dalībvalstīs, attiecas valsts noteikumi, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, ar noteikumu, ka netiek skartas apstrādes darbības, kas minētas Direktīvas 95/46/EK 3. panta 2. punktā.
2. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

79. pants

Dalībvalstu pienākumi saistībā ar personas datu apstrādi valsts maksātnespējas reģistros

1. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai tās fiziskās vai juridiskās personas, publiskas iestādes, aģentūras vai kādas citas struktūras vārdu vai nosaukumu, kura saskaņā ar valsts tiesībām ir norīkota pildīt par datu apstrādi atbildīgās personas funkcijas saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktu, lai to publicētu Eiropas e-tiesiskuma portālā.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu īstenoti tehniski pasākumi, ar kuriem nodrošina apstrādāto personas datu drošību 24. pantā minētajos valsts maksātnespējas reģistros.
3. Dalībvalstis ir atbildīgas par pārbaūžu veikšanu, lai pārliecinātos, ka par datu apstrādi atbildīgā persona, kas norīkota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktu, nodrošina datu kvalitātes principu ievērošanu, jo īpaši valstu maksātnespējas reģistros glabāto datu precizitāti un atjaunināšanu.
4. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK ir atbildīgas par datu vākšanu un uzglabāšanu valsts datubāzēs un par lēmumiem, kas pieņemti, lai darītu šādus datus pieejamus savstarpēji savienotos reģistros, kurus var aplūkot, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu.
5. Saistībā ar informāciju, kas datu subjektiem būtu sniedzama, lai dotu tiem iespēju īstenot savas tiesības un jo īpaši tiesības uz datu dzēšanu, dalībvalstis informē datu subjektus par piekļuves laikposmu, kas noteikts maksātnespējas reģistros glabātajiem personas datiem.

80. pants

Komisijas pienākumi saistībā ar personas datu apstrādi

1. Komisija pilda par datu apstrādi atbildīgās personas pienākumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta d) punktu atbilstīgi šajā pantā noteiktajiem attiecīgajiem pienākumiem.
2. Komisija nosaka politiku un piemēro tehniskos risinājumus, kas vajadzīgi, lai tā izpildītu savus pienākumus, kas ietilpst par datu apstrādi atbildīgās personas darbības jomā.
3. Komisija īsteno tehniskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu personas datu drošību to pārsūtīšanas laikā, jo īpaši konfidencialitāti un integritāti ikvienā gadījumā, kad datus pārsūta uz Eiropas e-tiesiskuma portālu un no tā.
4. Komisijas pienākumi neietekmē dalībvalstu un citu struktūru atbildību par to uzturēto un savstarpēji savienoto valstu datubāzu saturu un darbību.

81. pants

Informēšanas pienākumi

Neskarot pārējo informāciju, kas sniedzama datu subjektiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. un 12. pantu, Komisija, informācijas publiskošanai izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu, informē datu subjektus par saviem uzdevumiem datu apstrādes jomā un mērķiem, kādiem minētie dati tiks apstrādāti.

82. pants

Personas datu uzglabāšana

Attiecībā uz informāciju, ko iegūst no savstarpēji savienotām valstu datubāzēm, Eiropas e-tiesiskuma portālā netiek uzglabāti nekādi personas dati, kas attiecas uz datu subjektiem. Visus šādus datus uzglabā valstu datubāzēs, ko uztur dalībvalstis vai citas struktūras.

83. pants

Piekļuve personas datiem, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu

Personas dati, ko uzglabā 24. pantā minētajos valstu maksātnespējas reģistros, ir pieejami, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu, tik ilgi, kamēr tie ir pieejami saskaņā ar valsts tiesībām.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

84. pants

Piemērojamība laikā

1. Šīs regulas noteikumus piemēro tikai maksātnespējas procedūrām, kas sāktas pēc 2017. gada 26. jūnija. Darbības, ko parādnieks veicis pirms minētās dienas, turpina reglamentēt tiesības, ko tām piemēroja to veikšanas laikā.
2. Neskarot šīs regulas 91. pantu, Regulu (EK) Nr. 1346/2000 turpina piemērot maksātnespējas procedūrām, kuras ietilpst minētās regulas darbības jomā un kuras sāktas pirms 2017. gada 26. jūnija.

85. pants

Saistība ar konvencijām

1. Ar šo regulu – attiecībā uz regulā minētajiem jautājumiem un attiecībā uz attiecībām starp dalībvalstīm – tiek aizstātas konvencijas, kas noslēgtas starp divām vai vairāk dalībvalstīm, tostarp:
 - a) Beļģijas un Francijas Konvencija par piekritību un nolēmumu, šķirējtiesas lēmumu un autentisku dokumentu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā;
 - b) Beļģijas un Austrijas Konvencija par bankrotu, likvidāciju, mierizlīgumiem un maksājumu apturēšanu (ar 1973. gada 13. jūnija papildprotokolu), kas parakstīta Briselē 1969. gada 16. jūlijā;
 - c) Beļģijas un Nīderlandes Konvencija par teritoriālo piekritību, bankrotu un nolēmumu, šķirējtiesas lēmumu un autentisku dokumentu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Parīzē 1925. gada 28. martā;
 - d) Vācijas un Austrijas Līgums par bankrotu, likvidāciju un mierizlīgumiem, kas parakstīts Vīnē 1979. gada 25. maijā;
 - e) Francijas un Austrijas Konvencija par piekritību, atzīšanu un nolēmumu izpildi attiecībā uz bankrotu, kas parakstīta Vīnē 1979. gada 27. februārī;
 - f) Francijas un Itālijas Konvencija par nolēmumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā;
 - g) Itālijas un Austrijas Konvencija par bankrotu, likvidāciju un mierizlīgumiem, kas parakstīta Romā 1977. gada 12. jūlijā;
 - h) Nīderlandes Karalistes un Vācijas Federatīvās Republikas Konvencija par nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, kā arī citiem izpildāmiem dokumentiem civillietās un komercietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā;
 - i) Apvienotās Karalistes un Beļģijas Karalistes Konvencija, ar ko nosaka savstarpēju nolēmumu izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta Briselē 1934. gada 2. maijā, un tās protokolu;
 - j) Dānijas, Somijas, Norvēģijas, Zviedrijas un Islandes Konvencija par bankrotu, kas parakstīta Kopenhāgenā 1933. gada 7. novembrī;
 - k) Eiropas Konvencija par dažiem starptautiskiem bankrota aspektiem, kas parakstīta Stambulā 1990. gada 5. jūnijā;
 - l) 1959. gada 18. jūnijā Atēnās parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Karalistes Konvencija par spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi;
 - m) 1960. gada 18. martā Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Austrijas Republikas Nolīgums par šķirējtiesas nolēmumu un šķirējtiesas izlīgumu komercietās savstarpēju atzīšanu un izpildi;

- n) 1960. gada 3. decembrī Romā parakstītā Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Konvencija par tiesisko sadarbību civillietās un administratīvās lietās;
 - o) 1971. gada 24. septembrī Belgradā parakstītais Dienvidslāvijas Federatīvās Sociālistiskās Republikas un Beļģijas Karalistes Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un komercietās;
 - p) 1971. gada 18. maijā Parīzē parakstītā Dienvidslāvijas valdības un Francijas valdības Konvencija par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās;
 - q) 1980. gada 22. oktobrī Atēnās parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Grieķiju;
 - r) 1982. gada 23. aprīlī Nikosijā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Kipras Republikas Līgums par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Kipru;
 - s) 1984. gada 10. maijā Parīzē parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības Līgums par juridisko palīdzību civillietās, ģimenes lietās un komercietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Franciju;
 - t) 1985. gada 6. decembrī Prāgā parakstītais Čehoslovākijas Sociālistiskās Republikas un Itālijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās, kurš joprojām ir spēkā starp Čehijas Republiku un Itāliju;
 - u) 1992. gada 11. novembrī Tallinā parakstītais Latvijas Republikas, Igaunijas Republikas un Lietuvas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām;
 - v) 1998. gada 27. novembrī Tallinā parakstītais Igaunijas un Polijas Nolīgums par juridiskās palīdzības piešķiršanu un tiesiskajām attiecībām civillietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās;
 - w) 1993. gada 26. janvārī Varšavā parakstītais Lietuvas Republikas un Polijas Republikas Nolīgums par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās, ģimenes lietās, darbtiesiskajās lietās un krimināllietās;
 - x) 1972. gada 19. oktobrī Bukarestē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Grieķijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās un tās Protokols;
 - y) 1974. gada 5. novembrī Parīzē parakstītā Rumānijas Sociālistiskās Republikas un Francijas Republikas Konvencija par juridisko palīdzību civillietās un komercietās;
 - z) 1976. gada 10. aprīlī Atēnās parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Grieķijas Republikas Nolīgums par juridisko palīdzību civillietās un krimināllietās;
 - aa) 1983. gada 29. aprīlī Nikosijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas un Kipras Republikas Nolīgums par tiesisko sadarbību civillietās un krimināllietās;
 - ab) 1989. gada 18. janvārī Sofijā parakstītais Bulgārijas Tautas Republikas valdības un Francijas Republikas valdības Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību civillietās;
 - ac) 1994. gada 11. jūlijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Čehijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību civillietās;
 - ad) 1999. gada 15. maijā Bukarestē parakstītais Rumānijas un Polijas Republikas Līgums par juridisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām civillietās.
2. Šā panta 1. punktā minētās konvencijas joprojām paliek spēkā attiecībā uz procedūrām, kas sāktas pirms Regulas (EK) Nr. 1346/2000 stāšanās spēkā.
3. Šo regulu nepiemēro:
- a) visās dalībvalstīs, ciktāl tā ir nesavienojama ar saistībām, ko rada konvencija saistībā ar bankrotu, kuru attiecīgā dalībvalsts noslēgusi ar vienu vai vairākām trešām valstīm pirms Regulas (EK) Nr. 1346/2000 stāšanās spēkā;
 - b) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē, ciktāl tā ir nesavienojama ar saistībām, ko rada visi līgumi ar Sadraudzību saistībā ar bankrotu un maksātnespējīgo sabiedrību likvidāciju, kas pastāvējuši Regulas (EK) Nr. 1346/2000 spēkā stāšanās brīdī.

86. pants

Informācija par valsts un Savienības maksātnespējas tiesībām

1. Lai informācija būtu publiski pieejama, dalībvalstis Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK ⁽¹⁾, ietvaros iesniedz savu valsts maksātnespējas tiesību aktu un procedūru īsu aprakstu, jo īpaši attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajiem jautājumiem.
2. Dalībvalstis regulāri atjaunina 1. punktā minēto informāciju.
3. Komisija dara pieejamu sabiedrībai informāciju par šo regulu.

87. pants

Reģistru savstarpējās savienojamības izveide

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību, kā minēts 25. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 89. panta 3. punktā.

88. pants

Standarta veidlapu izveide un vēlāki grozījumi

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem izveido un vajadzības gadījumā groza 27. panta 4. punktā, 54. un 55. pantā un 64. panta 2. punktā minētās veidlapas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 89. panta 2. punktu.

89. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

90. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Vēlākais līdz 2027. gada 27. jūnijam un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.
2. Vēlākais līdz 2022. gada 27. jūnijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par grupas koordinācijas procedūras piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.
3. Vēlākais līdz 2016. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pētījumu par pārrobežu jautājumiem direktoru atbildības un diskvalifikācijas jomā.
4. Ne vēlāk kā 2020. gada 27. jūnijā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pētījumu par jautājumu – labvēlīgākās tiesas izvēle ļaunprātīgos nolūkos.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.).

91. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1346/2000 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas D pielikumā.

92. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 26. jūnija, izņemot:

- a) regulas 86. pantu piemēro no 2016. gada 26. jūnija;
- b) regulas 24. panta 1. punktu piemēro no 2018. gada 26. jūnija; un
- c) regulas 25. pantu piemēro no 2019. gada 26. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2015. gada 20. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

A PIELIKUMS

Regulas 2. panta 4. punktā minētās maksātnespējas procedūras

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonēs bankroto byla,
- Īmonēs bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
 - Bankruptcy or sequestration.
-

B PIELIKUMS

Regulas 2. panta 5. punktā minētie maksātnespējas procesa administratori

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesäinhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.
-

C PIELIKUMS

Atceltā regula ar tās grozījumu secīgo sarakstu

Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000

(OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 603/2005

(OV L 100, 20.4.2005., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 694/2006

(OV L 121, 6.5.2006., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006

(OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 681/2007

(OV L 159, 20.6.2007., 1. lpp.).

Padomes Regula (EK) Nr. 788/2008

(OV L 213, 8.8.2008., 1. lpp.).

Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 210/2010

(OV L 65, 13.3.2010., 1. lpp.).

Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 583/2011

(OV L 160, 18.6.2011., 52. lpp.).

Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013

(OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.).

Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 663/2014

(OV L 179, 19.6.2014., 4. lpp.).

Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un par pielāgojumiem Līgumos, uz kuriem balstās Eiropas Savienība

(OV L 236, 23.9.2003., 33. lpp.).

D PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1346/2000	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. panta a) punkts	2. panta 4. punkts
2. panta b) punkts	2. panta 5. punkts
2. panta c) punkts	—
2. panta d) punkts	2. panta 6. punkts
2. panta e) punkts	2. panta 7. punkts
2. panta f) punkts	2. panta 8. punkts
2. panta g) punkts, ievadvārdi	2. panta 9. punkts, ievadvārdi
2. panta g) punkts, pirmais ievilkums	2. panta 9. punkta vii) apakšpunkts
2. panta g) punkts, otrais ievilkums	2. panta 9. punkta iv) apakšpunkts
2. panta g) punkts, trešais ievilkums	2. panta 9. punkta viii) apakšpunkts
2. panta h) punkts	2. panta 10. punkts
—	2. panta 1.–3. punkts un 11.–13. punkts
—	2. panta 9. punkta i)–iii) apakšpunkts, v), vi) apakšpunkts
3. pants	3. pants
—	4. pants
—	5. pants
—	6. pants
4. pants	7. pants
5. pants	8. pants
6. pants	9. pants
7. pants	10. pants
8. pants	11. panta 1. punkts
—	11. panta 2. punkts
9. pants	12. pants
10. pants	13. panta 1. punkts
—	13. panta 2. punkts
11. pants	14. pants
12. pants	15. pants
13. panta pirmais ievilkums	16. panta a) punkts
13. panta otrais ievilkums	16. panta b) punkts
14. panta pirmais ievilkums	17. panta a) punkts
14. panta otrais ievilkums	17. panta b) punkts

Regula (EK) Nr. 1346/2000	Šī regula
14. panta trešais ievilkums	17. panta c) punkts
15. pants	18. pants
16. pants	19. pants
17. pants	20. pants
18. pants	21. pants
19. pants	22. pants
20. pants	23. pants
—	24. pants
—	25. pants
—	26. pants
—	27. pants
21. panta 1. punkts	28. panta 2. punkts
21. panta 2. punkts	28. panta 1. punkts
22. pants	29. pants
23. pants	30. pants
24. pants	31. pants
25. pants	32. pants
26. pants	33. pants
27. pants	34. pants
28. pants	35. pants
—	36. pants
29. pants	37. panta 1. punkts
—	37. panta 2. punkts
—	38. pants
—	39. pants
30. pants	40. pants
31. pants	41. pants
—	42. pants
—	43. pants
—	44. pants
32. pants	45. pants
33. pants	46. pants
34. panta 1. punkts	47. panta 1. punkts
34. panta 2. punkts	47. panta 2. punkts
34. panta 3. punkts	—
—	48. pants
35. pants	49. pants
36. pants	50. pants
37. pants	51. pants

Regula (EK) Nr. 1346/2000	Šī regula
38. pants	52. pants
39. pants	53. pants
40. pants	54. pants
41. pants	55. pants
42. pants	—
—	56. pants
—	57. pants
—	58. pants
—	59. pants
—	60. pants
—	61. pants
—	62. pants
—	63. pants
—	64. pants
—	65. pants
—	66. pants
—	67. pants
—	68. pants
—	69. pants
—	70. pants
—	71. pants
—	72. pants
—	73. pants
—	74. pants
—	75. pants
—	76. pants
—	77. pants
—	78. pants
—	79. pants
—	80. pants
—	81. pants
—	82. pants
—	83. pants
43. pants	84. panta 1. punkts
—	84. panta 2. punkts
44. pants	85. pants
—	86. pants
45. pants	—
—	87. pants
—	88. pants

Regula (EK) Nr. 1346/2000	Šī regula
—	89. pants
46. pants	90. panta 1. punkts
—	90. panta 2.–4. punkts
—	91. pants
47. pants	92. pants
A pielikums	A pielikums
B pielikums	—
C pielikums	B pielikums
—	C pielikums
—	D pielikums

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2015/849

(2015. gada 20. maijs)

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Nelikumīgas naudas plūsma var kaitēt finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt Savienības iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, terorisma finansēšana un organizētā noziedzība joprojām ir nopietnas problēmas, kas būtu jārisina Savienības līmenī. Papildus krimināltiesiskās pieejas turpmākai pilnveidei Savienības līmenī finanšu sistēmas izmantošanas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai mērķtiecīga un samērīga nepieļaušana ir neaizstājama un var dot papildinošus rezultātus.
- (2) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu drošību, integritāti un stabilitāti, kā arī uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku pūles noslēpt noziedzīgi iegūtu ieņēmumu izcelsmi vai novirzīt likumīgu vai nelikumīgu naudu teroristu mērķiem. Lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāji un terorisma finansētāji varētu mēģināt izmantot kapitāla aprites brīvību un finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko ietver Savienības integrētā finanšu telpa. Tādēļ ir vajadzīgi konkrēti koordinējoši pasākumi Savienības līmenī. Tajā pašā laikā mērķus aizsargāt sabiedrību pret noziedzību un aizsargāt Savienības finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti būtu jāīsteno samērīgi, ņemot vērā nepieciešamību izveidot tādu normatīvo vidi, kurā uzņēmumi var paplašināt savu darbības jomu, neradot nesamērīgas atbildības izmaksas.
- (3) Šī direktīva ir ceturrtā direktīva nolūkā vērsties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas draudiem. Padomes Direktīvā 91/308/EEK ⁽⁴⁾ ir definēta nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem,

⁽¹⁾ OVC 166, 12.6.2013., 2. lpp.

⁽²⁾ OVC 271, 19.9.2013., 31. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 11. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 20. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2015. gada 20. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) (OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.).

kas saistīti ar narkotiku tirdzniecību, un saistības ir noteiktas tikai finanšu sektoram. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/97/EK ⁽¹⁾ tika paplašināta Direktīvas 91/308/EEK darbības joma gan attiecībā uz aptvertajiem noziegumiem, gan attiecībā uz aptvertajām profesijām un darbībām. Finanšu darījumu darba grupa (FATF) 2003. gada jūnijā pārskatīja savus ieteikumus, lai aptvertu teroristu finansēšanu, un noteica sīkāk izstrādātas prasības attiecībā uz klientu identifikāciju un pārbaudi, situācijām, kurās augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks var būt par pamatojumu pastiprinātiem pasākumiem, kā arī situācijām, kurās samazināts risks var būt par pamatojumu mazāk stingrai kontrolei. Minētās izmaiņas tika atspoguļotas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK ⁽²⁾ un Komisijas Direktīvā 2006/70/EK ⁽³⁾.

- (4) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Savienības līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām un vismaz tikpat stingriem kā citām darbībām, ko veic starptautiskos forumos. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā FATF ieteikumus un instrumentus, ko izstrādājušas citas starptautiskās organizācijas, kas cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, attiecīgi Savienības tiesību akti vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo FATF 2012. gada februārī pieņemtajiem Starptautiskajiem standartiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu ("pārskatītie FATF ieteikumi").
- (5) Turklāt finanšu sistēmas ļaunprātīga izmantošana, lai nelikumīgu vai pat likumīgu naudu novirzītu teroristiskiem mērķiem, rada skaidru apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, pienācīgai darbībai, reputācijai un stabilitātei. Tādējādi šajā direktīvā noteikto preventīvo pasākumu lokam būtu jāvērsas pret manipulācijām ar naudu, kas iegūta, izdarot smagus noziegumus, un pret naudas vai īpašuma uzkrāšanu teroristiskiem mērķiem.
- (6) Lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir ļoti riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Lai palielinātu modrību un mazinātu riskus, ko rada šādi skaidras naudas maksājumi, šī direktīva būtu jāattiecinā uz personām, kas tirgojas ar precēm, ciktāl tās veic vai saņem maksājumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt zemākas robežvērtības, papildu vispārīgus ierobežojumus skaidras naudas izmantošanai un turpmākus stingrākus noteikumus.
- (7) Elektroniskās naudas produktus arvien biežāk izmanto, lai aizstātu bankas kontus, kas – papildus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK ⁽⁴⁾ izklāstītajiem pasākumiem – pamato pienākumu novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu attiecināt arī uz minētajiem produktiem. Tomēr dažos pārbaudītos zema riska gadījumos un saskaņā ar stingriem riska mazināšanas nosacījumiem būtu jāļauj dalībvalstīm atbrīvot elektroniskās naudas produktus no dažiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, tādiem kā, piemēram, klienta un faktiskā īpašnieka identifikācija un pārbaude, bet ne no darījumu vai darījumu attiecību pārraudzības. Riska mazināšanas nosacījumiem būtu jāietver prasība, lai atbrīvotie elektroniskās naudas produkti tiktu izmantoti vienīgi preču vai pakalpojumu iegādei un lai elektroniski uzglabātā summa būtu pietiekami zema, lai tādējādi nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu apiešanu. Šādam atbrīvojumam nebūtu jāskar dalībvalstīm piešķirtā rīcības brīvība atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus citiem elektroniskās naudas produktiem, kas rada zemākus riskus, saskaņā ar 15. pantu.
- (8) Attiecībā uz tiem atbildīgajiem subjektiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, īpašumu aģenti attiecīgos gadījumos varētu ietvert īpašuma izīrēšanas aģentus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/97/EK (2001. gada 4. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (OV L 344, 28.12.2001., 76. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Direktīva 2006/70/EK (2006. gada 1. augusts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamās personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (OV L 214, 4.8.2006., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

- (9) Uz juridisko profesiju pārstāvjiem, kā tos definē dalībvalstīs, šī direktīva būtu jāattiecināta tad, kad viņi iesaistās finansiālos vai korporatīvos darījumos, tostarp sniedzot konsultācijas nodokļu jautājumos, kur pastāv visaugstākais risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgā darbībā gūto ieņēmumu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai. Tomēr vajadzētu būt atbrīvojumiem no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesvedības laikā vai arī pirms vai pēc tās, kā arī izvērtējot klienta juridisko stāvokli. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecināts pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad juridiskās profesijas pārstāvis pats piedalās nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju nolūks ir legalizēt nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansēt teroristus vai juridiskās profesijas pārstāvis zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansētu teroristus.
- (10) Tieši salīdzināmiem pakalpojumiem būtu jāpiemēro vienāds režīms, ja tos sniedz jebkurš profesionālis, uz kuru attiecas šī direktīva. Lai nodrošinātu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("harta") garantēto tiesību ievērošanu to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuriem dažās dalībvalstīs ir tiesības aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesvedībā vai izvērtēt klienta juridisko stāvokli, – uz informāciju, ko tie ieguvuši, pildot minētos uzdevumus, nebūtu jāattiecināta ziņošanas pienākums, kas noteikts šajā direktīvā.
- (11) Svarīgi ir nepārprotami uzsvērt, ka šajā direktīvā "nodokļu noziegumi" saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem ir iekļauti "noziedzīgas darbības" plašajā definīcijā saskaņā ar pārskatītajiem FATF ieteikumiem. Tā kā dažādus pārkāpumus nodokļu jomā katrā dalībvalstī var kvalificēt kā "noziedzīgu darbību", kas sodāma, piemērojot šīs direktīvas 3. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētās sankcijas, valstu tiesību aktos dotās nodokļu noziegumu definīcijas var atšķirties. Lai arī dalībvalstu tiesību aktos doto nodokļu noziegumu definīciju saskaņošana nav paredzēta, dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem būtu jāatļauj pēc iespējas plašāka informācijas apmaiņa vai palīdzības sniegšana starp ES finanšu ziņu vākšanas vienībām (FIU).
- (12) Ir jāidentificē ikviena fiziska persona, kura īsteno īpašumtiesības vai kontroli pār juridisku vienību. Lai nodrošinātu efektīvu pārredzamību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiktu aptverts pēc iespējas plašāks juridisko vienību klāsts, kuras to teritorijā ir inkorporētas vai izveidotas ar jebkuru citu mehānismu. Kaut arī, noskaidrojot akciju turējuma vai īpašumtiesību daļas konkrētu procentuālo attiecību, netiek automātiski noskaidrots faktiskais īpašnieks, tam vajadzētu būt vienam no pierādījuma faktoriem, kuri jāņem vērā. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, ka mazāka procentuālā attiecība var būt pazīme, kas liecina par īpašumtiesībām vai kontroli.
- (13) Attiecīgā gadījumā faktisko īpašnieku identifikācija un pārbaude būtu jāattiecināta arī uz juridiskām vienībām, kurām pieder citas juridiskas vienības, un atbildīgajiem subjektiem būtu jānoskaidro fiziskā(-ās) persona(-as), kura(-as) faktiski īsteno kontroli ar īpašumtiesībām vai ar citiem līdzekļiem pār juridisko vienību, kas ir klients. Kontrole ar citiem līdzekļiem var *inter alia* ietvert kontroles kritērijus, ko izmanto, sagatavojot konsolidētos finanšu pārskatus, piemēram, kontroli, izmantojot akcionāru vienošanos, īstenojot dominējošu ietekmi vai pilnvaras iecelt augstāko vadību. Var būt gadījumi, kad nav iespējams identificēt nevienu fizisku personu, kurai faktiski pieder juridiskā vienība vai kura kontrolē to. Šādos izņēmuma gadījumos atbildīgie subjekti pēc tam, kad tie ir izmantojuši visus citus identifikācijas līdzekļus, ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem) var uzskatīt personu(-as), kura(-as) ieņem augstākās vadības amatu(-us).
- (14) Nepieciešamība pēc precīzas un atjauninātas informācijas par faktisko īpašnieku ir būtisks faktors, izsekojot noziedzniekus, kas citādi varētu slēpt savu identitāti, maskējoties aiz korporatīvas struktūras. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai vienības, kas inkorporētas to teritorijā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, papildus pamatinformācijai, tādi kā, piemēram, uzņēmuma nosaukums un adrese un inkorporācijas apliecinājums, un juridiskā piederība, iegūtu un glabātu atbilstīgu, precīzu un aktuālu informāciju par saviem faktiskajiem īpašniekiem. Lai uzlabotu pārredzamību nolūkā cīnīties pret juridisko vienību ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiktu glabāta centrālajā reģistrā, kas neatrodas uzņēmumā, pilnībā ievērojot Savienības tiesību aktus. Dalībvalstīs šajā nolūkā var izmantot centrālu datubāzi, kurā apkopo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, vai darījumdarbības reģistru vai kādu citu centrālo reģistru. Dalībvalstīs var nolemt, ka atbildīgie subjekti ir atbildīgi par datu ievadi reģistrā. Dalībvalstīm būtu jāpārliedz, ka minētā informācija visos gadījumos tiek darīta pieejama kompetentajām iestādēm un FIU un tiek sniegta atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Tāpat dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai citas personas, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses attiecībā uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, teroristu finansēšanu un saistītiem predikatīviem nodarījumiem – tādiem kā, piemēram,

korupcija, nodokļu noziegumi un krāpšana –, tiktu piešķirta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem. Personām, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses, vajadzētu būt piekļuvei informācijai par turēto kapitāla daļu veidu un apjomu, ko veido to aptuvenā vērtība.

- (15) Šajā nolūkā dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāvar atļaut plašāku piekļuvi, nekā to paredz šī direktīva.
- (16) Savlaicīga piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem būtu jānodrošina tā, lai novērstu jebkādu risku, ka tiek izmantota attiecīgā uzņēmuma iekšējā informācija.
- (17) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādiem juridiskās formas veidiem, būtu jāparedz arī prasība pilnvarotajām personām iegūt, glabāt un sniegt atbildīgajiem subjektiem, kas veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un nosūtīt minēto informāciju uz centrālo reģistru vai centrālo datubāzi, un pilnvarotajām personām savs statuss būtu jāizpauž atbildīgajiem subjektiem. Juridiskām vienībām, piemēram, fondiem, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, būtu jāpiemēro līdzvērtīgas prasības.
- (18) Šī direktīva būtu jāpiemēro arī tādām atbildīgo subjektu darbībām, ko veic caur internetu.
- (19) Jaunās tehnoloģijas uzņēmumiem un klientiem nodrošina laika un izmaksu ziņā efektīvus risinājumus, tāpēc tās būtu jāņem vērā, novērtējot risku. Kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt proaktīviem jaunu un inovatīvu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas paņēmieni apkarošanā.
- (20) Savienības pārstāvji Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas pārvaldes struktūrās tiek mudināti īstenot šo direktīvu un publicēt savā tīmekļa vietnē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politikas nostādnes, kurās ir ietvertas sīki izstrādātas procedūras, kas paredzētas šīs direktīvas īstenošanai.
- (21) Bažas rada azartspēļu nozares pakalpojumu izmantošana noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai. Lai mazinātu ar azartspēļu pakalpojumiem saistītos riskus, šajā direktīvā būtu jāparedz pienākums tādiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kas rada augstākus riskus, piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus katram atsevišķam darījumam, kura apmērs ir EUR 2 000 vai vairāk. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu vienādas robežvērtības laimestiem, azartspēļu likmēm, tostarp azartspēļu žetonu iegādei un apmaiņai, vai abiem. Azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir fiziskas telpas, piemēram, kazino un laimētavas, būtu jānodrošina, ka klienta uzticamības pārbaudi, ja to veic pie ieejas telpās, var sasaistīt ar darījumiem, kurus klients veic minētajās telpās. Tomēr pārbaudītos zema riska gadījumos būtu jāatļauj dalībvalstīm atbrīvot dažus azartspēļu pakalpojumus no dažām vai visām prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā. Dalībvalstij atbrīvojuma izmantošana būtu jāapsver tikai stingri ierobežotos un pamatotos gadījumos un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir zems. Šādiem atbrīvojumiem būtu jāpiemēro īpašs riska izvērtējums, kurā ņemta vērā arī piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpe. Tie būtu jā dara zināmi Komisijai. Riska izvērtējumā dalībvalstīm būtu jānorāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos konstatējumus, kas iekļauti Komisijas izdotajos ziņojumos saistībā ar riska izvērtējumu pārvalstiskā līmenī.
- (22) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks nav vienāds visos gadījumos. Tādēļ būtu jāizmanto holistiska, uz riska faktoru balstīta pieeja. Uz riska faktoru balstīta pieeja nav nepamatoti pieļaujošs risinājums dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem. Tā ietver uz pierādījumiem balstītas lēmumu pieņemšanas izmantošanu, lai efektīvāk vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem saskaras Savienība un tie, kas tajā darbojas.
- (23) Uz riska faktoru balstītas pieejas pamatā ir dalībvalstu un Savienības nepieciešamība identificēt, izprast un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ar kuriem tās saskaras. Pārvalstiskas pieejas riska identifikācijai nozīme ir atzīta starptautiskā līmenī, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (EBI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (EAAP), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, būtu jāuzdod ar to Apvienotās komitejas starpniecību sniegt atzinumu par riskiem, kas skar Savienības finanšu sektoru.

- (24) Komisijai ir daudz iespēju pārskatīt konkrētus pārrobežu apdraudējumus, kas varētu ietekmēt iekšējo tirgu un kurus atsevišķas dalībvalstis vienas pašas nevarētu identificēt un efektīvi novērst. Tādēļ tai būtu jāuztic pienākums koordinēt ar pārrobežu darbībām saistīto risku izvērtēšanu. Lai nodrošinātu šā procesa efektivitāti, būtiski ir iesaistīt attiecīgus ekspertus, piemēram, ekspertu grupu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā un FIU pārstāvjus, un vajadzības gadījumā arī citu Savienības līmeņa struktūru pārstāvjus. Svarīgs informācijas avots minētajā procesā ir arī valsts līmeņa riska izvērtējumi un pieredze. Šādam Komisijas veiktam pārrobežu risku izvērtējumam nebūtu jāietver personas datu apstrāde. Datiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt pilnīgi anonīmiem. Valstu un Savienības datu aizsardzības uzraudzības iestādes būtu jāiesaista tikai tad, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska izvērtējums ietekmē personu privātumu un datu aizsardzību.
- (25) Riska izvērtējumu rezultāti vajadzības gadījumā būtu laikus jādara pieejami atbildīgajiem subjektiem, lai tie varētu identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt paši savus riskus.
- (26) Turklāt, lai vēl labāk identificētu, izprastu, pārvaldītu un mazinātu riskus Savienības līmenī, dalībvalstīm būtu savi riska izvērtējumu rezultāti jādara zināmi savā starpā, Komisijai un EBI, EAAP un EVTI ("EUI").
- (27) Piemērojot šo direktīvu, ir lietderīgi ņemt vērā tādu mazāku atbildīgo subjektu iezīmes un vajadzības, uz kuriem attiecas šī direktīva, un nodrošināt režīmu, kas ir atbilstīgs to īpašajām vajadzībām un darbūmdarbības būtībai.
- (28) Lai aizsargātu Savienības finanšu sistēmas un iekšējā tirgus pienācīgu darbību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu, lai apzinātu to trešo valstu jurisdikcijas, kurām ir stratēģiskas nepilnības šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmos ("augsta riska trešās valstis"). Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apdraudējuma mainīgo raksturu, ko veicina tehnoloģiju pastāvīgā attīstība un noziedznieku rīcībā esošie līdzekļi, nepieciešams ātri un nepārtraukti pielāgot tiesisko regulējumu attiecībā uz augsta riska trešām valstīm, lai efektīvi risinātu pastāvošos riskus un novērstu jaunu risku rašanos. Komisijai būtu jāņem vērā informācija, ko saņem no starptautiskām organizācijām un standartu noteikšanas iestādēm nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, piemēram, FATF publiskie paziņojumi, savstarpēja novērtējuma vai sīki izstrādāti novērtējuma ziņojumi vai publicētie turpmāku pasākumu ziņojumi, un vajadzības gadījumā savi izvērtējumi jāpielāgo atbilstoši izmaiņām tajos.
- (29) Dalībvalstīm būtu vismaz jānodrošina, lai atbildīgie subjekti, saskaroties ar fiziskām personām vai juridiskām vienībām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs, ko identificējusi Komisija, piemērotu pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Būtu arī jāaizliedz palaušanās uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību šādās augsta riska trešās valstīs. Valstis, kas nav iekļautas sarakstā, nebūtu automātiski jāuzskata par valstīm, kurām ir efektīvas sistēmas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, un fiziskas personas vai juridiskas vienības, kas veic uzņēmējdarbību šādās valstīs, būtu jāizvērtē, ņemot vērā riska pakāpi.
- (30) Risks savā būtībā ir mainīgs, un mainīgie rādītāji – katrs atsevišķi, vai kopā – var palielināt vai samazināt iespējamo risku, tādējādi ietekmējot preventīvo pasākumu, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumu, attiecīgo līmeni. Tādējādi ir gan tādi apstākļi, kuros būtu jāpiemēro pastiprināta klienta uzticamības pārbaude, gan citi apstākļi, kuros var būt atbilstīga vienkāršota klienta uzticamības pārbaude.
- (31) Būtu jāatzīst, ka konkrētas situācijas rada augstāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku. Lai gan būtu jānosaka visu klientu identitāte un darbūmdarbības profils, ir gadījumi, kad nepieciešama īpaši stingra klienta identifikācijas un pārbaudes procedūra.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (32) Tas jo īpaši attiecas uz attiecībām ar personām, kas ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus publiskus amatus Savienībā vai starptautiskā mērogā, un jo īpaši ar personām, kas ir no valstīm, kur korupcija ir plaši izplatīta. Šādas attiecības finanšu sektoru var īpaši pakļaut nopietnam reputācijas un juridiskam riskam. Starptautiskās pūles apkarot korupciju arī attaisno nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību šādām personām un piemērot atbilstīgus pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz personām, kurām uzticēti vai ir bijuši uzticēti svarīgi publiski amati savā valstī vai ārvalstīs, un attiecībā uz augstākajām amatpersonām starptautiskās organizācijās.
- (33) Politiski redzamām personām izvirzītās prasības pēc savas būtības ir preventīvas, nevis krimināltiesiskas, un tās nebūtu jāinterpretē kā prasības, kas politiski redzamas personas stigmatizē kā personas, kuras ir iesaistītas noziedzīgā darbībā. Atteikšanās no darījumu attiecībām ar personu, pamatojoties vienkārši uz konstatējumu, ka tā ir politiski redzama persona, ir pretrunā šīs direktīvas un pārskatīto FATF ieteikumu burtam un garam.
- (34) Augstākās vadības apstiprinājuma saņemšanai darījumu attiecību veidošanai nenozīmē, ka visos gadījumos nepieciešams saņemt valdes apstiprinājumu. Vajadzētu būt iespējai, ka šādu apstiprinājumu piešķir kāds, kuram ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar tās pakļautību riskam.
- (35) Lai izvairītos no atkārtotām klienta identifikācijas procedūrām, kas noved pie darījumdarbības aizkavēšanas un neefektivitātes, ir lietderīgi, piemērojot atbilstošus aizsardzības pasākumus, pieļaut arī tādu klientu iesaistīšanu atbildīgajos subjektos, kuru identitāte ir noskaidrota citur. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts vēršas pie trešās personas, galīgajai atbildībai par klienta uzticamības pārbaudes piemērošanu būtu jāgulstas uz atbildīgo subjektu, kurā klientu iesaista. Trešai personai vai personai, kas ir iesaistījusi klientu, vajadzētu arī turpmāk būt atbildīgai par šīs direktīvas ievērošanu, tostarp pienākumu ziņot par aizdomīgiem darījumiem un uzglabāt informāciju, ciktāl tai ar klientu ir attiecības, uz kurām attiecas šī direktīva.
- (36) Ja starp atbildīgajiem subjektiem un ārējām personām, uz kurām šī direktīva neattiecas, pastāv aģenta vai apakšuzņēmēja līgumattiecības, tad minētajiem aģentiem vai apakšuzņēmējiem, kas saistīti ar atbildīgajiem subjektiem, pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanu varētu izrietēt tikai no līguma starp pusēm, nevis no šīs direktīvas. Tādēļ atbildībai par šīs direktīvas ievērošanu būtu jāgulstas galvenokārt uz atbildīgo subjektu.
- (37) Visas dalībvalstis ir izveidojušas vai tām būtu jāizveido funkcionāli neatkarīgas un autonomas FIU, lai vāktu un analizētu informāciju, kuru tās saņem, nolūkā noteikt saikni starp aizdomīgiem darījumiem un tiem pamatā esošu noziedzīgu darbību, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Funkcionāli neatkarīgai un autonomai FIU būtu jānozīmē, ka FIU ir pilnvaras un spēja veikt savas funkcijas brīvi, tostarp pieņemt patstāvīgu lēmumu analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. Aizdomīgi darījumi un cita informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu būtu jādara zināmi FIU, kurai būtu jādarbojas kā centrālai valsts vienībai, kas saņem, analizē un nosūta kompetentajām iestādēm savas analīzes rezultātus. Par aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem, būtu jāziņo neatkarīgi no darījuma summas. Paziņotā informācija varētu ietvert arī informāciju, kas balstīta uz robežvērtību.
- (38) Atkāpjoties no vispārējā aizlieguma veikt aizdomīgus darījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu jāvar veikt aizdomīgus darījumus pirms kompetento iestāžu informēšanas gadījumos, kad no šādas veikšanas nav iespējams atturēties vai arī ja tādējādi varētu tikt traucēti centieni saukt pie atbildības labuma guvējus no iespējamām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbībām. Tam tomēr nebūtu jāskar dalībvalstu starptautiskās saistības saskaņā ar attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu apvienību, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citus aktīvus.
- (39) Attiecībā uz dažiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iecelt atbilstīgu pašregulējuma struktūru par iestādi, kura FIU vietā tiek informēta kā pirmā. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību Tiesas judikatūru pirmās instances ziņošanas sistēma pašregulējuma struktūrai ir svarīgs aizsardzības pasākums pamattiesību aizsardzības nodrošināšanai attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas attiecas uz juristiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi un iespējas dienesta noslēpuma, konfidencialitātes un privātuma aizsardzības garantēšanai.
- (40) Ja dalībvalsts nolēm iecelt šādu pašregulējuma struktūru, tā var atļaut vai pieprasīt minētajai struktūrai nepārsūtīt FIU nekādu informāciju, kas iegūta no personām, kuras pārstāv minētā struktūra, ja šāda informācija saņemta no

vai iegūta par kādu no saviem klientiem, nosakot sava klienta juridisko stāvokli vai veicot savu uzdevumu aizstāvēt vai pārstāvēt minēto klientu tiesvedībā vai attiecībā uz tiesvedību, tostarp sniedzot konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šāda informācija ir saņemta vai iegūta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tam.

- (41) Ir bijuši vairāki gadījumi, kad darbinieki, kuri ir ziņojuši par savām aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ir tikuši pakļauti draudiem vai naidīgām darbībām. Lai gan šī direktīva nevar iejaukties dalībvalstu tiesvedības procedūrās, ir būtiski svarīgi risināt šo jautājumu, lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēma darbotos efektīvi. Dalībvalstīm būtu jāapzinās šī problēma un būtu jādara viss iespējama, lai aizsargātu personas, tostarp atbildīgā subjekta darbiniekus un pārstāvjus, no šādiem draudiem vai naidīgām darbībām, un jānodrošina šādām personām pienācīga aizsardzība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz to tiesībām uz savu personas datu aizsardzību un to tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību un pārstāvību tiesā.
- (42) Personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾, kā tā transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko šīs direktīvas nolūkā veic Savienības iestādes un struktūras, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾. Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Šī direktīva neskar to personas datu aizsardzību, kuri tiek apstrādāti, īstenojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI ⁽³⁾, kas ir īstenoti valsts tiesību aktos.
- (43) Tomēr ir svarīgi, lai šīs direktīvas saskaņošana ar pārskatītajiem FATF ieteikumiem notiktu, pilnībā ievērojot Savienības tiesības, jo īpaši Savienības datu aizsardzības tiesības un hartā noteiktās pamattiesības. Daži šīs direktīvas īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un apmaiņu. Šāda personas datu apstrāde būtu pieļaujama, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības un vienīgi šajā direktīvā minētos nolūkos un šajā direktīvā paredzēto darbību veikšanai, tādām kā, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes veikšana, pastāvīga pārraudzība, neparastu un aizdomīgu darījumu izpēte un ziņošana par tiem, juridiskas personas faktiskā īpašnieka vai juridisku veidojumu identificēšana, politiski redzamas personas identificēšana, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un informācijas apmaiņa starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem. Personas datu vākšanai un tālākai apstrādei, ko veic atbildīgais subjekts, būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams, lai ievērotu šīs direktīvas prasības, un personas datus nebūtu jāapstrādā tālāk tādā veidā, kas nav savienojams ar minēto nolūku. Konkrētāk, būtu stingri jāaizliedz personas datu tālāka apstrāde komerciāliem mērķiem.
- (44) Pārskatītie FATF ieteikumi uzskatāmi parāda, ka, lai pilnībā sadarbotos un ātri izpildītu kompetento iestāžu informācijas pieprasījumus nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas gadījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu jāglabā vajadzīgā informācija, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, un darījumu informācija vismaz piecus gadus. Lai izvairītos no atšķirīgu pieeju piemērošanas un lai izpildītu prasības, kas saistītas ar personas datu aizsardzību un juridisko noteiktību, minētais uzglabāšanas termiņš būtu jānosaka uz pieciem gadiem pēc darījumu attiecību vai gadījuma rakstura darījuma beigām. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut vai pieprasīt informācijas turpmāku uzglabāšanu uz laikposmu, kas nepārsniedz papildu piecus gadus, un neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, ko piemēro notiekošām kriminālizmeklēšanām un juridiskām procedūrām, ja tas ir nepieciešams nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos un pēc tās vajadzības un samērīguma izvērtējuma veikšanas. Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai tiktu ieviesti īpaši aizsardzības pasākumi nolūkā nodrošināt datu drošību, un būtu jānosaka, kurām personām, personu kategorijām vai iestādēm vajadzētu būt ekskluzīvai piekļuvei uzglabātajiem datiem.
- (45) Lai nodrošinātu atbilstīgu un efektīvu tiesas spriešanu laikposmā, kamēr šī direktīva tiks transponēta dalībvalstu tiesību sistēmās, un lai nodrošinātu tās netraucētu mijiedarbību ar valstu procesuālajām tiesībām, informācija un dokumenti, kas attiecas uz notiekošām juridiskām procedūrām nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt iespējamus

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus un kuras šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīs vēl nav pabeigtas, būtu jāuzglabā piecus gadus pēc minētās dienas un vajadzētu būt iespējai minēto laikposmu pagarināt vēl par pieciem gadiem.

- (46) Personas datiem, kurus apstrādā šīs direktīvas nolūkos, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi datiem. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ minēto tiesību izņēmumi un ierobežojumi saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 13. pantu un attiecīgā gadījumā – Regulas (EK) Nr. 45/2001 20. pantu var būt pamatoti. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārbaudītu apstrādes likumību, un tiesības uz minētās direktīvas 22. pantā minēto efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde var rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex-officio*). Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai informēt datu subjektu, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.
- (47) Šī direktīva neattiecas ne uz personām, kuras dokumentus papīra formā tikai pārvērs elektroniskos datus un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, ne arī uz personām, kas kredītiestādēm vai finanšu iestādēm tikai piegādā ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.
- (48) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir starptautiskas problēmas, un centieniem ar tām cīnīties vajadzētu būt globāliem. Ja Savienības kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir filiāles un meitasuzņēmumi, kas atrodas trešās valstīs, kurās prasības minētajā jomā nav tik stingras kā dalībvalstī, tad tām, lai izvairītos no ļoti dažādo standartu piemērošanas iestādē vai iestāžu grupā, minētajām filiālēm un meitasuzņēmumiem būtu jāpiemēro Savienības standarti vai jāinformē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ja šādu standartu piemērošana nav iespējama.
- (49) Atbildīgajiem subjektiem, kad iespējams, būtu jāsaņem informācija par savu iesniegto ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem lietderību un turpmākiem pasākumiem. Lai to īstenotu un lai varētu pārbaudīt, cik efektīvas ir to sistēmas cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jāglabā attiecīgā statistika un jāuzlabo tās kvalitāte. Lai vēl vairāk stiprinātu Savienības līmenī vāktu statistikas datu kvalitāti un saskanīgumu, Komisijai būtu jāseko situācijai visā Savienībā attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu un būtu regulāri jāpublicē pārskati.
- (50) Ja dalībvalstis pieprasa elektroniskās naudas emitentiem un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā citās formās, nevis kā filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, tām būtu jāvar pieprasīt, lai šāds centrālais kontaktpunkts, kas darbojas iecelējies iestādes vārdā, nodrošinātu šo uzņēmumu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem. Turklāt tām būtu jānodrošina, lai minētā prasība būtu samērīga un nepārsniegtu to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi – panākt atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem, – tostarp atvieglojot attiecīgu uzraudzību.
- (51) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz valūtas maiņas punktiem, čeku iekasēšanas punktiem, trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem vai azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, personas, kas reāli vada šādu vienību darījumdarbību, un šādu vienību faktiskie īpašnieki ir atbilstīgi un piemēroti. Kritērijiem, kā noteikt, vai persona ir atbilstīga un piemērota, būtu jāatspoguļo vismaz nepieciešamība aizsargāt šādas vienības pret to, ka to vadītāji vai faktiskie īpašnieki tos ļaunprātīgi izmanto noziedzīgiem mērķiem.
- (52) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu tīkla starpniecību, piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu būt pienākamam uzraudzīt, kā atbildīgais subjekts piemēro visas grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procedūras. Tas varētu ietvert apmeklējumus uz vietas uzņēmumos, kuri atrodas citā dalībvalstī. Piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbjas ar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi un būtu jāinformē šī pēdējā par visiem jautājumiem, kuri varētu ietekmēt to izvērtējumu par to, kā uzņēmums pilda uzņēmēja noteikumus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

- (53) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar agentu vai tādu personu tīkla starpniecību, kuras izplata elektronisko naudu saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 3. panta 4. punktu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pienākums joprojām ir nodrošināt, lai uzņēmums atbilstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem, cita starpā vajadzības gadījumā veicot pārbaudes uz vietas un pārraudzību neklātienē un veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu minēto prasību nopietnus pārkāpumus. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar piederības dalībvalsts kompetento iestādi un būtu jāinformē šī pēdējā par visiem jautājumiem, kuri varētu ietekmēt tās izvērtējumu par to, kā atbildīgais subjekts piemēro grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procedūras. Lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu būtiskus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāvar piemērot atbilstīgus un samērīgus pagaidu korektīvus pasākumus, kas līdzīgos apstākļos piemērojami to kompetencē esošajiem atbildīgajiem subjektiem, lai novērstu šādus nopietnus pārkāpumus, vajadzības gadījumā izmantojot piederības dalībvalsts kompetentās iestādes palīdzību vai sadarbojoties ar to.
- (54) Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas transnacionālo būtību, ārkārtīgi svarīga ir koordinācija un sadarbība starp FIU. Lai uzlabotu šādu koordināciju un sadarbību un jo īpaši lai nodrošinātu, ka ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem sasniedz tās dalībvalsts FIU, kurā ziņojums būtu visnoderīgākais, šajā direktīvā ir noteikti sīki izstrādāti noteikumi.
- (55) ES finanšu ziņu vākšanas vienību platformu ("ES FIU platforma") – neformālu grupu, kuras sastāvā ir FIU pārstāvji un kura darbojas kopš 2006. gada, – izmanto, lai sekmētu sadarbību starp FIU un apmainītos viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar sadarbību, tādiem kā, piemēram, efektīva sadarbība starp FIU un starp FIU un trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, pārrobežu gadījumu kopīga analīze un tendences un faktori, kas ir būtiski, izvērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus valsts un pārvalstiskā līmenī.
- (56) Informācijas apmaiņas uzlabošana starp FIU Savienībā ir īpaši svarīga, saskaroties ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas transnacionālo raksturu. Dalībvalstīm būtu jāveicina drošu iekārtu izmantošana informācijas apmaiņai, jo īpaši decentralizēta datortīkla FIU.net ("FIU.net") vai tā pēctecīgā tīkla un FIU.net piedāvāto metožu izmantošana. Sākotnējā informācijas apmaiņa, kas saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un kas tālāk netiek apstrādāta vai izplatīta, starp FIU analīzes nolūkos būtu pieļaujama, ja vien šāda informācijas apmaiņa nav pretrunā valsts tiesību sistēmu pamatprincipiem. Informācijas apmaiņai par gadījumiem, ko FIU identificējušas kā tādas, kas var ietvert nodokļu noziegumus, nebūtu jāskar informācijas apmaiņa nodokļu jomā saskaņā ar Padomes Direktīvu 2011/16/ES ⁽¹⁾ vai saskaņā ar starptautiskiem standartiem par informācijas apmaiņu un administratīvu sadarbību nodokļu jautājumos.
- (57) Lai varētu izsmelši un ātri atbildēt uz FIU pieprasījumiem, atbildīgajiem subjektiem ir jāievieš efektīvas sistēmas, kas tiem, izmantojot drošus un konfidencialus kanālus, nodrošinātu pilnīgu un savlaicīgu piekļuvi informācijai par darījumu attiecībām, ko tie uztur vai ir uzturējuši ar konkrētām personām. Saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem dalībvalstis varētu, piemēram, apsvērt iespēju ieviest banku reģistru vai elektronisko datu izguves sistēmas, kuras FIU nodrošinātu piekļuvi informācijai par banku kontiem, neskarot attiecīgos gadījumos tiesas atļauju. Dalībvalstis varētu apsvērt arī iespēju izveidot mehānismus, kas nodrošina to, ka kompetentajām iestādēm ir ieviestas procedūras, lai identificētu līdzekļus bez iepriekšējas paziņošanas īpašniekam.
- (58) Dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentās iestādes šīs direktīvas nolūkā ātri, konstruktīvi un efektīvi nodrošināt visplašāko pārrobežu sadarbību, neskarot nekādus citus noteikumus vai procedūras, kas piemērojamas tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, lai to FIU brīvi pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma apmainītos ar informāciju ar trešo valstu finanšu ziņu vākšanas vienībām, ievērojot Savienības tiesību aktus un informācijas apmaiņas principus, ko izstrādājušas Egmonta grupas finanšu ziņu vākšanas vienības.
- (59) Cīņas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu nozīmīguma rezultātā dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jānosaka efektīvi, samērīgi un preventīvi administratīvi sodi un pasākumi, kurus piemēro gadījumos, kad netiek ievēroti valsts noteikumi, ar ko transponē šo direktīvu. Dalībvalstīs pašlaik pastāv dažādi administratīvie sodi un pasākumi attiecībā uz galveno preventīvo noteikumu pārkāpumiem. Minētā dažādība varētu kaitēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanā ieguldītajiem

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

centieniem, un pastāv risks, ka Savienības rīcība varētu tikt sadrumstalota. Tādēļ šajā direktīvā būtu jāparedz administratīvo sodu un pasākumu klāsts dalībvalstīs vismaz saistībā ar nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem prasību pārkāpumiem attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, informācijas uzglabāšanu, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un atbildīgo subjektu iekšējo kontroli. Šim sankciju un pasākumu klāstam vajadzētu būt pietiekami plašam, lai ļautu dalībvalstīm un kompetentajām iestādēm ņemt vērā atšķirības starp atbildīgajiem subjektiem, jo īpaši starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem, attiecībā uz to apmēru, iezīmēm un darījumdarbības būtību. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai administratīvo sodu un pasākumu piemērošana saskaņā ar šo direktīvu un kriminālsodu piemērošana saskaņā ar valsts tiesību aktiem nepārkāptu *ne bis in idem* principu.

- (60) Lai izvērtētu to personu atbilstību, kuras ieņem vadošus amatus atbildīgajos subjektos vai citādi tos kontrolē, jebkurai informācijas apmaiņai par kriminālo sodāmību būtu jānotiek saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI ⁽¹⁾ un Padomes Lēmumu 2009/316/TI ⁽²⁾, kas ir transponēti valsts tiesību aktos, un saskaņā ar citiem attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem.
- (61) Finanšu pakalpojumu regulatīvajiem tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un pienācīga noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt EUI, kas ir iestādes ar ļoti specializētām zināšanām, iesniegšanai Komisijai izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, neietverot politikas izvēles.
- (62) Komisijai ar deleģētiem aktiem – ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar 10.–14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 – būtu jāpieņem regulatīvo tehnisko standartu projekti, ko izstrādājušas EUI, ievērojot šo direktīvu.
- (63) Ņemot vērā ļoti būtiskos grozījumus, ko saistībā ar šo direktīvu būtu nepieciešams veikt Direktīvās 2005/60/EK un 2006/70/EK, skaidrības un konsekvences labad tās būtu jāapvieno un jāaizstāj.
- (64) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, finanšu sistēmas aizsardzību, novēršot, atklājot un izmeklējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo atsevišķi pasākumi, ko dalībvalstis pieņemtu savu finanšu sistēmu aizsardzībai, varētu neatbilst iekšējā tirgus darbībai un tiesiskuma un Savienības sabiedriskās kārtības principiem, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (65) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvība, diskriminācijas aizliegums, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību.
- (66) Saskaņā ar hartas 21. pantu, kurā aizliegta diskriminācija uz jebkāda pamata, dalībvalstīm ir jānodrošina, lai šī direktīva attiecībā uz riska izvērtējumiem klienta uzticamības pārbaudes kontekstā tiktu īstenota bez diskriminācijas.
- (67) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽³⁾, dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (68) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (OV L 93, 7.4.2009., 33. lpp.).

⁽³⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 32, 4.2.2014., 9. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

1. Šīs direktīvas mērķis ir nepieļaut to, ka Savienības finanšu sistēma tiek izmantota nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir aizliegta.
3. Šajā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu tiek uzskatīta šāda rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu:
 - a) īpašuma konversija vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā, lai slēptu vai maskētu šā īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;
 - b) īpašuma patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, aprites, tiesību uz to slēpšana vai maskēšana vai īpašuma piederības slēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
 - c) īpašuma iegūšana, valdījums vai lietošana, tā saņemšanas laikā zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
 - d) piedalīšanās kādā no darbībām, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, apvienošanās minēto darbību izdarīšanai, izdarīšanas mēģinājums, palīdzība to veikšanā, pamudināšana uz tām, padomu došana vai izpildes atvieglošana.
4. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas jālegalizē, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.
5. Šajā direktīvā "teroristu finansēšana" nozīmē finanšu līdzekļu nodrošināšanu vai vākšanu jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu, ka tie jāizmanto, vai apzinoties, ka tos izmantos, pilnībā vai daļēji, lai veiktu jebkuru nodarījumu Padomes Pamatlēmuma 2002/475/TI ⁽¹⁾ 1.–4. panta nozīmē.
6. Apzināšanos, nodomu vai motīvu, kas ir 3. un 5. punktā minēto darbību sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem.

2. pants

1. Šo direktīvu piemēro šādiem atbildīgajiem subjektiem:
 - 1) kredītiestādēm;
 - 2) finanšu iestādēm;
 - 3) šādām fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:
 - a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;
 - b) notāriem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, ja tie piedalās – vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot darījumu plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:
 - i) nekustama īpašuma vai saimniecisku vienību pirkšanu un pārdošanu;
 - ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;
 - iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

- iv) to ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu izveidošanai; vadīšanai vai pārvaldīšanai;
- v) trastu, uzņēmumu, fondu vai līdzīgu struktūru izveidošanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;
- c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) vai b) apakšpunktā;
- d) nekustamā īpašumu aģentiem;
- e) citām personām, kas tirgojas ar precēm, tiktāl, ciktāl maksājumi tiek veikti vai saņemti skaidrā naudā EUR 10 000 apmērā vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;
- f) azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem.

2. Izņemot kazino un ņemot vērā pienācīgu risku izvērtējumu, dalībvalstis var nolemt atļaut dažu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem pilnīgi vai daļēji nepiemērot valsts noteikumus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pamatojoties uz pārbaudīto zemo risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no operāciju apjoma.

Citu faktoru starpā, kurus dalībvalstis ņem vērā savos riska izvērtējumos, tās izvērtē arī piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpi, tostarp attiecībā uz izmantotajām maksājumu metodēm.

Riska izvērtējumos dalībvalstis norāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos secinājumus, kas iekļauti ziņojumos, ko Komisijas izdevusi, ievērojot 6. pantu.

Par visiem lēmumiem, ko dalībvalsts pieņemusi, ievērojot pirmo daļu, kopā ar pamatojumu, kas balstīts uz specifisko riska izvērtējumu, paziņo Komisijai. Komisija minēto lēmumu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka šī direktīva neattiecas uz personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotā apmērā, ja pastāv tikai zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi kritēriji:

- a) finanšu darbība ir ierobežota ar skaidriem nosacījumiem;
- b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;
- c) finanšu darbība nav šādu personu pamatdarbība;
- d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar šādu personu pamatdarbību;
- e) šādu personu pamatdarbība nav 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz d) punktā vai f) punktā minētā darbību;
- f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai šādu personu pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

Pirmā daļa neattiecas uz personām, kas veic naudas pārveduma darbību, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK ⁽¹⁾ 4. panta 13) punktā.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zelai. Minēto robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.

5. Šā panta 3. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību uz klientu un uz vienu darījumu neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Minēto maksimālo robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo darījumu veidi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz EUR 1 000.

6. Šā panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

7. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to jo īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

8. Lēmumos, ko dalībvalstis pieņem, ievērojot 3. punktu, norāda iemeslus, kas ir to pamatā. Dalībvalstis var nolemt atcelt šādus lēmumus, ja apstākļi mainās. Dalībvalstis šādus lēmumus paziņo Komisijai. Komisija šādus lēmumus paziņo pārējām dalībvalstīm.

9. Dalībvalstis nosaka uz riska faktoru balstītas pārraudzības darbības vai veic citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumu, kas piešķirts ar lēmumiem, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

3. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kreditīestāde” ir kreditīestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, tostarp tās filiāles, kas definētas minētās regulas 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā un kas atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas Savienībā vai trešā valstī;
- 2) “finanšu iestāde” ir:
 - a) uzņēmums, kas nav kreditīestāde un kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ I pielikuma 2.–12. punktā un 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*);
 - b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK ⁽³⁾ 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;
 - c) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK ⁽⁴⁾ 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tirgojas ar savām daļām vai ieguldījumu apliecībām;
 - e) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK ⁽⁵⁾ 2. panta 5) punktā, ja tas veic dzīvības apdrošināšanu vai cita veida pakalpojumus, kas saistīti ar ieguldījumiem, izņemot nolīgtu apdrošināšanas starpnieku, kas definēts minētā panta 7) punktā;
 - f) šā punkta a)–e) apakšpunktā minēto finanšu iestāžu filiāles, ja tās atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai to galvenais birojs atrodas dalībvalstī vai trešā valstī;
- 3) “īpašums” ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos aktīvos;
- 4) “noziedzīga darbība” ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās šādu smagu noziegumu veikšanā:
 - a) darbības, kas noteiktas Pamatlēmuma 2002/475/TI 1.–4. pantā;
 - b) jebkurš nodarījums, kas minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kreditīestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kreditīestāžu darbībai un kreditīestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspeja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

- c) noziedzīgu organizāciju darbība, kā definēts Padomes Vienotās rīcības 98/733/TI ⁽¹⁾ 1. pantā;
- d) krāpšana, ja tā ir vismaz nopietna, kas skar Savienības finansiālās intereses, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību ⁽²⁾ 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkts;
- e) korupcija;
- f) visi noziedzīgi nodarījumi, tostarp nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem un kā tie definēti dalībvalstu tiesību aktos, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kurām to tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par noziedzīgiem nodarījumiem, visi noziedzīgi nodarījumi, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši;
- 5) “pašregulējuma struktūra” ir struktūra, kas pārstāv profesijas pārstāvjus un piedalās to darba regulēšanā, kad tie veic konkrētas uzraudzības vai pārraudzības veida funkcijas un nodrošina to noteikumu izpildi, kas uz tiem attiecas;
- 6) “faktiskais īpašnieks” ir jebkura(-as) fiziska(-as) persona(-as), kurai(-ām) faktiski pieder klients vai kura(-as) šo klientu kontrolē, un/vai fiziska(-as) persona(-as), kuras vārdā darījums vai darbība tiek veikta, un ir vismaz:
- a) attiecībā uz korporatīvām vienībām:
- i) fiziska(-as) persona(-as), kas faktiski ir kādas juridiskas vienības īpašnieks(-i) vai to kontrolē, jo tai (tām) tieši vai netieši pieder pietiekama akciju, balsstiesību vai īpašumtiesību daļas procentuālā attiecība minētajā vienībā, tostarp ar uzrādītāja akciju daļu vai kontroles ar citiem līdzekļiem palīdzību, un kas nav regulēta tirgus sarakstos iekļauts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības atbilstīgi Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, kas nodrošina informācijas par īpašumtiesībām pienācīgu pārredzamību.
- 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder fiziskai personai, ir pazīme, kas liecina par tiešajām īpašumtiesībām. 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder korporatīvai vienībai, ko kontrolē fiziska(-as) persona(-as), vai vairākām korporatīvām vienībām, ko kontrolē tā (tās) pati (pašas) fiziskā(-ās) persona(-as), ir pazīme, kas liecina par netiešām īpašumtiesībām. To piemēro, neskarot dalībvalstu tiesības nolemt, ka mazāka procentuāla attiecība var liecināt par īpašumtiesībām vai kontroli. Kontroli, ko īsteno ar citu līdzekļu palīdzību, var noteikt *inter alia* saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁽³⁾ 22. panta 1.–5. punktā;
- ii) ja pēc tam, kad ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi un ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, nav identificēta neviena persona saskaņā ar i) punktu vai ir šaubas par to, vai identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), – fiziska(-as) persona(-as), kas ieņem augstākās vadības amatu(-us), atbildīgie subjekti dokumentē darbības, kas veiktas, lai identificētu faktiskos īpašniekus saskaņā ar i) punktu un šo punktu;
- b) attiecībā uz trastiem:
- i) dibinātājs;
- ii) pilnvarotais(-ie);
- iii) pārraudzītājs (ja tāds ir);
- iv) labuma guvēji, vai – ja vēl nav noteiktas fiziskas personas, kas ir labuma guvējas no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības –, personu grupa, kuru interesēs ir izveidots vai darbojas juridisks veidojums vai juridiska vienība;
- v) jebkura cita fiziskā persona, kas faktiski īsteno kontroli pār trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus;

⁽¹⁾ Padomes Vienotā rīcība 98/733/TI (1998. gada 21. decembris), kas pieņemta, pamatojoties uz K.3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu (OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- c) attiecībā uz juridiskām vienībām, tādām kā fondi, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, – fiziskā (-ās) persona(-as), kura(-as) ieņem amatu(-us), kas ir līdzvērtīgs(-i) vai līdzīgs(-i) b) punktā minētajiem;
- 7) “trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura persona, kura, veicot savu darbīdarbību, nodrošina trešai personai jebkurus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem:
- a) sabiedrību vai citu juridisko personu veidošana;
 - b) sabiedrības direktora vai vadītāja, pilnsabiedrības biedra vai līdzīga amata pienākumu veikšana attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošana, ka cita persona veic minētos pienākumus;
 - c) juridiskās adreses, darbīdarbības, korespondences vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšana sabiedrībai, pilnsabiedrībai vai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;
 - d) darbošanās kā pilnvarotai personai trastā vai līdzīgā juridiskā veidojumā vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
 - e) darbošanās kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā, kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
- 8) “korespondentattiecības” ir:
- a) banku pakalpojumi, kurus viena banka kā korespondentbanka sniedz citai bankai kā respondentbankai un kuri var ietvert norēķinu vai cita pasīvu konta un saistītu pakalpojumu sniegšanu, piemēram, naudas pārvaldību, starptautiskos līdzekļu pārvedumus, norēķinus par čekiem, pastarpinātos kontus un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumus;
 - b) attiecības starp kredītiestādēm, starp finanšu iestādēm, kā arī kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, ja korespondentiestāde sniedz respondentiestādei līdzīgus pakalpojumus un kas ietver attiecības, kuras izveidotas vērtspapīru darījumiem vai līdzekļu pārvedumiem;
- 9) “politiski redzama persona” ir fiziska persona, kura ieņem vai ir ieņēmusi svarīgus publiskus amatus, un ietver:
- a) valsts vadītājus, valdības vadītājus, ministrus un ministru vietniekus vai palīgus;
 - b) parlamenta deputātus vai līdzīgus likumdošanas struktūru locekļus,
 - c) politisko partiju vadības struktūru locekļi;
 - d) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu struktūru locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot izņēmuma gadījumos;
 - e) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;
 - f) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;
 - g) valsts uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;
 - h) starptautiskas organizācijas direktori, direktoru vietnieki un valdes locekļi vai personas, kas ieņem tiem līdzvērtīgus amatus.
- Neviens no a) līdz h) punktā minētajiem publiskajiem amatiem neietver vidēja ranga vai zemāka līmeņa ierēdņus;
- 10) “ģimenes locekļi” ir:
- a) politiski redzamas personas laulātais(-ā), vai persona, kas tiek uzskatīta par līdzvērtīgu politiski redzamas personas laulātajam;
 - b) bērni un viņu laulātie vai personas, kas tiek uzskatītas par līdzvērtīgām politiski redzamas personas laulātajam;
 - c) politiski redzamas personas vecāki;

- 11) "personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas" ir:
- a) fiziskas personas, par kurām ir zināms, ka viņām ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījumu attiecības ar politiski redzamu personu;
 - b) fiziskas personas, kuras ir vienīgās juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskās īpašnieces, par kuru ir zināms, ka tā ir izveidota politiski redzamas personas labā *de facto*;
- 12) "augstākā vadība" ir ierēdnis vai darbinieks, kam ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar iestādes pakļautību riskam, un viņam nav visos gadījumos jābūt valdes loceklim;
- 13) "darījumu attiecības" ir darījumu, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis;
- 14) "azartspēļu pakalpojumi" ir pakalpojums, kas ietver likmes ar naudas vērtību azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kuri tiek sniegti fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkādas citas sakaru tehnoloģijas starpniecību, un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;
- 15) "grupa" ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un vienībām, kurās mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir dalība, kā arī uzņēmumi, kuru starpā pastāv attiecības Direktīvas 2013/34/ES 22. panta nozīmē;
- 16) "elektroniskā nauda" ir elektroniskā nauda, kā tā definēta Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2) punktā;
- 17) "čaulas banka" ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic tādas darbības, kuras ir līdzvērtīgas tām, kādas veic kredītiestādes vai finanšu iestādes, un kas ir inkorporēta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu.

4. pants

1. Dalībvalstis, saskaņā ar uz risku balstītu pieeju, nodrošina, ka šīs direktīvas darbības joma pilnīgi vai daļēji tiek attiecināta uz tām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav 2. panta 1. punktā minētie atbildīgie subjekti, bet kas veic darbības, kuras ir īpaši piemērotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.
2. Ja kāda dalībvalsts attiecina šīs direktīvas darbības jomu uz citām profesijām vai uzņēmumu kategorijām, kas nav minētas 2. panta 1. punktā, tā par savu lēmumu paziņo Komisijai.

5. pants

Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus, ievērojot Savienības tiesību aktus.

2. IEDAĻA

Riska izvērtējums

6. pants

1. Komisija veic tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku izvērtējumu, kuri ietekmē iekšējo tirgu un kuri saistīti ar pārrobežu darbībām.

Šajā nolūkā Komisija līdz 2017. gada 26. jūnijam sagatavo ziņojumu, kurā identificē, analizē un novērtē minētos riskus Savienības līmenī. Pēc tam Komisija ziņojumu atjaunina ik pēc diviem gadiem vai biežāk, ja nepieciešams.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums ietver vismaz šādus aspektus:

- a) iekšējā tirgus jomas, kuras visvairāk pakļautas riskam;

- b) riskus, kas saistīti ar katru attiecīgo jomu;
- c) visplašāk izplatītos līdzekļus, kurus noziedznieki izmanto nelikumīgo ieņēmumu legalizēšanai.

3. Komisija 1. punktā minēto ziņojumu dara pieejamu dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu identificēt, izprast, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku un lai ļautu citām iesaistītajām personām, tostarp valstu likumdevējiem, Eiropas Parlamentam, EUI un FIU pārstāvjiem labāk izprast riskus.

4. Komisija sniedz dalībvalstīm ieteikumus par pasākumiem, kas ir piemēroti identificēto risku novēršanai. Gadījumā, ja dalībvalstis nolemj savas valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmam nepiemērot kādu no ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz pamatojumu šādam lēmumam.

5. Līdz 2016. gada 26. decembrim EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību sniedz atzinumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem, kas skar Savienības finanšu sektoru ("kopīgais atzinums"). Pēc tam EUI ar Apvienotās komitejas starpniecību atzinumu sniedz reizi divos gados.

6. Veicot 1. punktā minēto izvērtēšanu, Komisija organizē darbu Savienības līmenī, ņem vērā 5. punktā minētos kopīgos atzinumus un iesaista dalībvalstu ekspertus, kas darbojas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, dalībvalstu FIU pārstāvjus un vajadzības gadījumā arī citas Savienības līmeņa struktūras. Komisija kopīgos atzinumus dara pieejamus dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai tiem palīdzētu identificēt, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku.

7. Reizi divos gados vai vajadzības gadījumā biežāk Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par secinājumiem, kas izriet no regulārajiem riska izvērtējumiem, un par darbībām, kas veiktas, pamatojoties uz minētajiem secinājumiem.

7. pants

1. Katra dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu, izvērtētu, izprastu un mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas to skar, kā arī ar datu aizsardzību saistītas problēmas, kuras attiecas uz minētajām jomām. Tā regulāri atjaunina minēto riska izvērtējumu.

2. Katra dalībvalsts ieceļ iestādi vai izveido mehānismu, lai koordinētu valsts rīcību saistībā ar 1. punktā minētajiem riskiem. Minēto iestādi vai mehānisma aprakstu dara zināmu Komisijai, EUI un citām dalībvalstīm.

3. Veicot šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus, dalībvalstis izmanto 6. panta 1. punktā minētā ziņojuma secinājumus.

4. Attiecībā uz 1. punktā minēto riska izvērtējumu, katra dalībvalsts:

- a) izmanto to, lai uzlabotu savu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmu, jo īpaši apzinot visas jomas, kurās atbildīgajiem subjektiem jāpiemēro pastiprināti pasākumi, un vajadzības gadījumā precizējot veicamos pasākumus;
- b) vajadzības gadījumā apzina nozares vai jomas, kurās pastāv zemāks vai augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks;
- c) izmanto to, piešķirot resursus un nosakot to piešķiršanas prioritāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanai;
- d) izmanto to, lai katrai nozarei vai jomai nodrošinātu atbilstošu noteikumu izstrādi saskaņā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskiem;
- e) attiecīgo informāciju nekavējoties dara pieejamu atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska izvērtējumus.

5. Dalībvalstis savu riska izvērtējumu rezultātus dara pieejamus Komisijai, EUI un pārējām dalībvalstīm.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie subjekti veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu un izvērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemot vērā riska faktorus, tostarp tādos, kas saistīti ar to klientiem, valstīm vai ģeogrāfiskajām zonām, produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem. Minētie pasākumi ir samērīgi ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.
2. Šā panta 1. punktā minētos riska izvērtējumus dokumentē, regulāri atjaunina un dara pieejamus attiecīgajām kompetentajām iestādēm un attiecīgajām pašregulējuma struktūrām. Kompetentās iestādes var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti riska izvērtējumi nav vajadzīgi, ja konkrētais nozarei raksturīgais risks ir skaidrs un saprotams.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem ir izstrādāta politika, kontrole un procedūras, kā mazināt un efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības, dalībvalsts un atbildīgā subjekta līmenī. Minētā politika, kontrole un procedūras ir samērīgas ar atbildīgo subjektu būtību un lielumu.
4. Politika, kontrole un procedūras, kas minētas 3. punktā, ietver:
- a) iekšējās politikas, kontroles un procedūru izstrādi, tostarp modeļu riska pārvaldības praksi, klienta uzticamības pārbaudes, ziņošanu, informācijas uzglabāšanu, iekšējo kontroli, atbilstības pārvaldību, tostarp, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, atbilstības uzraudzības amatpersonas iecelšanu vadības līmenī, un darbinieku pārbaudes;
 - b) ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu a) punktā minēto iekšējo politiku, kontroli un procedūras.
5. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saņemt savas augstākās vadības apstiprinājumu politikai, kontrolei un procedūrām, ko tie ievieš un vajadzības gadījumā pārtrauga un pastiprina veiktos pasākumus.

3. IEDAĻA

Trešo valstu politika

9. pants

1. Lai aizsargātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, apzina to trešo valstu jurisdikcijas, kurām šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režimos ir stratēģiskas nepilnības, kas rada būtiskus draudus Savienības finanšu sistēmai ("augsta riska trešās valstis").
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai apzinātu augsta riska trešās valstis, ņemot vērā stratēģiskās nepilnības, jo īpaši attiecībā uz:
- a) trešo valstu tiesisko regulējumu un iestāžu sistēmu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai, jo īpaši:
 - i) kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu;
 - ii) pasākumus, kas saistīti ar klienta uzticamības pārbaudi;
 - iii) prasības attiecībā uz informācijas uzglabāšanu; un
 - iv) prasības ziņot par aizdomīgiem darījumiem;
 - b) trešo valstu kompetento iestāžu pilnvarām un procedūrām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā;
 - c) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas efektivitāti, vērsoties pret trešās valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskiem.

3. Šā panta 2. punktā minētos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc minētajā punktā minēto stratēģisko nepilnību konstatēšanas.

4. Vajadzības gadījumā, izstrādājot 2. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos novērtējumus, izvērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā attiecībā uz riskiem, ko rada atsevišķas trešās valstis.

II NODAĻA

KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

10. pants

1. Dalībvalstis aizliedz savām kredītiestādēm un finanšu iestādēm uzturēt anonīmus kontus vai anonīmas darījumu grāmatiņas. Dalībvalstis jebkurā gadījumā pieprasa, lai esošo anonīmo kontu vai anonīmo darījumu grāmatiņu īpašnieki un labuma guvēji tiktu pakļauti klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā pirms kontu vai darījumu grāmatiņu lietošanas jebkādā veidā.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu uzrādītāja akciju un uzrādītāja akciju garantiju ļaunprātīgu izmantošanu.

11. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti klienta uzticamības pārbaudes pasākumus piemērotu šādos apstākļos:

- a) nodibinot darījumu attiecības;
- b) veicot gadījuma rakstura darījumu:
 - i) kura apmērs ir EUR 15 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai minētais darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kas, iespējams, ir saistītas; vai
 - ii) kurš ir līdzekļu pārvedums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/847 ⁽¹⁾ 3. panta 9) punktā, un pārsniedz EUR 1 000;
- c) attiecībā uz personām, kuras tirgojas ar precēm – veicot gadījuma rakstura darījumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- d) attiecībā uz azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem – saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem – veicot darījumus, kuru apmērs ir EUR 2 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- e) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;
- f) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību.

12. pants

1. Atkāpjoties no 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktiem un 14. panta un pamatojoties uz pienācīgu riska izvērtējumu, kas apliecina zemu risku, dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem nepiemērot konkrētus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz elektronisko naudu, ja ir izpildīti visi šādi riska mazināšanas nosacījumi:

- a) maksājuma instrumentu nevar uzpildīt vai tam ir mēneša maksājumu darījumu maksimālais limits EUR 250, ko var izmantot tikai minētajā dalībvalstī;
- b) elektroniski uzglabātā maksimālā summa nepārsniedz EUR 250;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.).

- c) maksājuma instrumentu izmanto tikai preču vai pakalpojumu iegādei;
- d) maksājuma instrumentu nevar finansēt ar anonīmu elektronisko naudu;
- e) emitents veic darījumu vai darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos dalībvalsts var palielināt maksimālo summu līdz EUR 500 maksājuma instrumentiem, ko var izmantot tikai minētajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā paredzētā atkāpe nebūtu piemērojama gadījumā, kad notiek elektroniskās naudas vērtības izpirkšana ar skaidru naudu vai izņemšana skaidrā naudā, ja izpirktā summa pārsniedz EUR 100.

13. pants

1. Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi ietver:

- a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi, izmantojot dokumentus, ziņas vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota;
- b) faktiskā īpašnieka identifikāciju un saprātīgu pasākumu veikšanu, lai pārbaudītu minētās personas identitāti tā, lai atbildīgais subjekts ir pārliecināts, ka tas zina, kas ir faktiskais īpašnieks, tostarp attiecībā uz juridiskām personām, trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, piemērojot saprātīgus pasākumus, lai saprastu klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;
- c) informācijas novērtēšanu un, vajadzības gadījumā, iegūšanu par darījumu attiecību mērķi un paredzamo būtību;
- d) darījumu attiecību pastāvīgas pārraudzības veikšana, tostarp tādas pārbaudes veikšana, kas apstiprina, ka minēto attiecību gaitā slēgti darījumi tiek veikti saskaņā ar atbildīgā subjekta rīcībā esošo informāciju par klientu, darījumdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par līdzekļu izcelsmi, kā arī attiecīgo dokumentu, datu vai informācijas regulāras atjaunošanas nodrošināšana.

Istenojot pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, atbildīgie subjekti arī pārbauda, vai ikviena persona, kas vēlas veikt darbības klienta uzdevumā, ir pilnvarota to darīt, un identificē minēto personu un pārbauda tās identitāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu katru 1. punktā noteikto klienta uzticamības pārbaudes prasību. Tomēr atbildīgie subjekti, pamatojoties uz riska pakāpi, var lemt par šādu pasākumu apmēru.

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, ņemtu vērā vismaz I pielikumā izklāstītos mainīgos rādītājus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti spētu pierādīt kompetentajām iestādēm vai pašregulējuma struktūrām, ka pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā identificētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus.

5. Kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas darījumdarbību, dalībvalstis nodrošina, lai kredītiestādes un finanšu iestādes papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, veiktu šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:

- a) to labuma guvēju gadījumā, kas ir identificēti kā konkrēti nosauktas personas vai juridiski veidojumi – fiksē personas vārdu, uzvārdu/nosaukumu;
- b) to labuma guvēju gadījumā, kas tiek noteikti pēc būtības vai pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem – iegūst pietiekamu informāciju par minētajiem labuma guvējiem, lai kredītiestādes vai finanšu iestāde būtu pārliecināta, ka tā spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā.

Saistībā ar pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem gadījumiem labuma guvēju identitāti pārbauda laikā, kad tiek veikta izmaksa. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita ar ieguldījumiem saistīta apdrošināšana tiek pilnībā vai daļēji cedēta trešai personai, kredītiestādes un finanšu iestādes, kas zina par cesiju, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

6. Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts pārliecinātos, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam paredzētās tiesības.

14. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai klientu un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai pirms darījuma veikšanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut, ka klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaude notiek darījumu attiecību dibināšanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu darījumdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir zems. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut atvērt kontu kredītiestādē vai finanšu iestādē, tostarp kontus, kas ļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai to neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 13. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.

4. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad atbildīgais subjekts nespēj pildīt 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, tā neveiktu darījumu, izmantojot bankas kontu, nedibinātu darījumu attiecības vai neveiktu darījumu, un tā izbeigtu darījumu attiecības un apsvērtu ziņojuma par aizdomīgu darījumu sagatavošanu FIU attiecībā uz šo klientu saskaņā ar 33. pantu.

Dalībvalstis pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz notāriem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārstu grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, – ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz minētajām personām vienīgi tad, kad viņi pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai kad aizstāv vai pārstāv minētos klientus tiesvedībās, vai attiecībā uz tām, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām.

5. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus ne tikai attiecībā uz visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstīgos brīžos arī attiecībā uz jau esošajiem klientiem, pamatojoties uz riska pakāpi, tostarp brīžos, kad mainās būtiski klienta apstākļi.

2. IEDAĻA

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

15. pants

1. Ja dalībvalsts vai atbildīgais subjekts identificē zemāka riska jomas, minētā dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.

2. Pirms vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas atbildīgie subjekti pārliecinās, ka darījumu attiecības vai darījums ir ar zemāku riska pakāpi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti veiktu darījumu un darījumu attiecību pietiekamu pārraudzību, kas ļautu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

16. pants

Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus saistībā ar klientu veidiem, ģeogrāfiskajām zonām un konkrētiem produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz potenciāli zemāka riska situāciju faktoros, kas izklāstīti II pielikumā.

17. pants

Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, jānosaka īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

Pastiprināta klienta uzticamības pārbaude

18. pants

1. Gadījumos, kas minēti 19. līdz 24. pantā, un saistībā ar fiziskām personām vai juridiskām vienībām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kuras Komisija identificējusi kā augsta riska trešās valstis, kā arī citos augstāka riska gadījumos, kurus identificējušas dalībvalstis vai atbildīgie subjekti, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem piemērot pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu minētos riskus.

Pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi nav jāpieprasa automātiski attiecībā uz tādām atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiālēm vai meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, kas atrodas augsta riska trešās valstīs, ja minētās filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti minētos gadījumus izskatītu, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

2. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem, ciktāl tas ir saprātīgi iespējams, izpētīt kontekstu un mērķi visiem kompleksiem un neparasti lieliem darījumiem un visiem neparastiem darījumu veidiem, kam nav acīmredzama ekonomiska vai likumīga mērķa. Atbildīgie subjekti jo īpaši pastiprina darījumu attiecību pārraudzības pakāpi un veidu, lai noteiktu, vai minētie darījumi vai darbības šķiet aizdomīgi.

3. Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz III pielikumā izklāstītos potenciāli augstāka riska situāciju faktorus.

4. Līdz 2017. gada 26. jūnijam EUI saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 izdod pamatnostādnes kompetentajām iestādēm, kredītiestādēm un finanšu iestādēm par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, nosaka īpašus pasākumus.

19. pants

Attiecībā uz korespondējošām pārrobežu attiecībām ar trešās valsts respondentiestādi dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai to kredītiestādes un finanšu iestādes:

- a) ievāc pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnībā izprastu respondenta darījumdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un uzticamības kvalitāti;
- b) izvērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas kontroles, ko veic respondentiestāde;
- c) iegūst apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondējošu attiecību nodibināšanas;
- d) dokumentē katras iestādes attiecīgo atbildību;
- e) attiecībā uz maksājumiem caur kontu pārlicinās, ka respondentiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, un veikusi pastāvīgu šo klientu uzticamības pārbaudi, kā arī, lai tā ir spējīga nodrošināt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes pieprasījuma.

20. pants

Attiecībā uz darījumiem vai darījumu attiecībām ar politiski redzamām personām dalībvalstis papildus 13. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai atbildīgajiem subjektiem:

- a) būtu ieviestas piemērotas riska pārvaldības sistēmas, tostarp uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients vai klienta faktiskais īpašnieks nav politiski redzama persona;
- b) darījumu attiecībās ar politiski redzamām personām piemērotu šādus pasākumus:
 - i) saņemtu augstākās vadības apstiprinājumu darījumu attiecību nodibināšanai vai turpināšanai ar šādām personām;
 - ii) veiktu piemērotus pasākumus tā labklājības un līdzekļu izcelsmes noteikšanai, kurš tiek izmantots darījumu attiecībās vai darījumā ar šādām personām;
 - iii) veiktu pastiprinātu minēto darījumu attiecību pastāvīgu pārraudzību.

21. pants

Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu saprātīgus pasākumus nolūkā noteikt, vai dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polises labuma guvēji un/vai – attiecīgā gadījumā – labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski redzamas personas. Minētos pasākumus veic ne vēlāk kā izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnībā vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti papildus 13. pantā noteikto klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanai:

- a) informētu augstāko vadību, pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises;
- b) veiktu pastiprinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darījumu attiecībām.

22. pants

Ja politiski redzamai personai vairs neuztic svarīgu publisku amatu dalībvalstī vai trešā valstī vai svarīgu publisku amatu starptautiskā organizācijā, atbildīgajiem subjektiem vismaz 12 mēnešus liek ņemt vērā risku, kādu minētā persona joprojām rada, un piemērot piemērotus, uz riska pakāpi balstītus pasākumus līdz laikam, kad tiek uzskatīts, ka minētā persona vairs nerada īpašu politiski redzamu personu risku.

23. pants

Pasākumi, kas minēti 20. un 21. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar politiski redzamām personām.

24. pants

Dalībvalstis aizliedz kredītiestādēm un finanšu iestādēm iesaistīties korespondējošās attiecībās ar čaulas banku vai tās turpināt. Tās prasa minētajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondējošās attiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas bankai, vai tās neturpina.

*4. IEDAĻA****Trešo personu iesaistīšana****25. pants*

Dalībvalstis var atļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot trešās personas, lai izpildītu 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības. Tomēr galīgā atbildība par minēto prasību izpildi gulstas uz atbildīgo subjektu, kurš vēršas pie trešās personas.

26. pants

1. Šajā iedaļā “trešās personas” ir 2. pantā uzskaitītie atbildīgie subjekti, minēto atbildīgo subjektu dalīborganizācijas vai federācijas vai citas iestādes vai personas, kas atrodas kādā dalībvalstī vai trešā valstī:
 - a) kura piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un informācijas uzglabāšanas prasības, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām; un
 - b) kurā minēto prasību atbilstība šīs direktīvas prasībām tiek uzraudzīta atbilstoši VI nodaļas 2. iedaļai.
2. Dalībvalstis aizliedz atbildīgajiem subjektiem paļauties uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs. Dalībvalstis var to atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, filiāles un meitasuzņēmumus, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, atbrīvot no minētā aizlieguma, ja minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 45. pantu.

27. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti saņemtu no trešās personas, pie kuras tās vēršas, nepieciešamo informāciju par 13. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā noteiktajām klienta uzticamības pārbaudes prasībām.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti, pie kuriem vēršas klients, veiktu piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka trešā persona pēc pieprasījuma nekavējoties izsniedz atbilstīgas identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, kā arī citus atbilstīgus dokumentus par klienta vai faktiskā īpašnieka identitāti.

28. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai piederības dalībvalsts kompetentā iestāde (grupas mēroga politikai un procedūrām) un uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde (filiālēm un meitasuzņēmumiem) varētu uzskatīt, ka atbildīgais subjekts ar savu grupas programmu ievēro noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 26. un 27. pantu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) atbildīgais subjekts balstās uz informāciju, ko sniedz trešā persona, kas ir daļa no tās pašas grupas;
- b) minētā grupa piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, noteikumus par informācijas uzglabāšanu un programmas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu saskaņā ar šo direktīvu vai līdzvērtīgiem noteikumiem;
- c) šā panta b) punktā minēto prasību efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde.

29. pants

Šī iedaļa neattiecas uz attiecībām ar ārpalpojumu sniedzējiem vai aģentiem, kad, pamatojoties uz līguma noteikumiem, ārpalpojumu sniedzējs vai aģents jāuzskata par daļu no atbildīgā subjekta.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA PAR FAKTISKAJEM ĪPAŠNIEKIEM

30. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai no korporatīvām vienībām un citām juridiskām vienībām, kas inkorporētas to teritorijā, tiktu prasīts iegūt un glabāt adekvātu, pareizu un aktuālu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem, tostarp datus par kapitāla daļām, ko tās tur.

Dalībvalstis nodrošina, lai no minētajām vienībām tiktu prasīts – papildus informācijai par to juridisko īpašnieku – sniegt atbildīgajiem subjektiem arī informāciju par faktisko īpašnieku, kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar II nodaļu.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un FIU varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.
3. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētā informācija katrā dalībvalstī tiktu glabāta kādā centrālā reģistrā, piemēram, komercreģistrā, uzņēmumu reģistrā, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK ⁽¹⁾ 3. pantā, vai publiskā reģistrā. Dalībvalstis Komisijai paziņo šo valsts mehānismu iezīmes. Minētajā datubāzē esošo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem var iegūt saskaņā ar sistēmu attiecīgajā valstī.

4. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem vienmēr būtu pieejama:

- a) kompetentajām iestādēm un FIU – bez jebkādiem ierobežojumiem;
- b) atbildīgajiem subjektiem – saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu;
- c) jebkurai personai vai organizācijai, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses.

Personām vai organizācijām, kas minētas c) apakšpunktā, ir piekļuve vismaz informācijai par faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, valstspiederību, pastāvīgās dzīvesvietas valsti, kā arī turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.

Šā punkta nolūkā piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem atbilst datu aizsardzības noteikumiem, un uz to var attiecināt reģistrāciju tiešsaistē un maksas iekasēšanu. Maksa par informācijas iegūšanu nepārsniedz attiecīgās administratīvās izmaksas.

6. Šā panta 3. punktā minētais centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un FIU savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgo vienību. Tas ļauj arī atbildīgajiem subjektiem laikus piekļūt informācijai, kad tiek veikti klienta uzticamības pārbaudes pasākumi.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un FIU spētu laikus sniegt 1. un 3. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un FIU.

8. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības saskaņā ar II nodaļu nepaļautos tikai uz 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības pilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

9. Dalībvalsts ārkārtas apstākļos, izvērtējot katru atsevišķo gadījumu, var paredzēt izņēmumus attiecībā uz 5. punkta b) un c) apakšpunktā minēto piekļuvi visai informācijai par faktiskajiem īpašniekiem vai daļai no šīs informācijas, ja šāda piekļuve faktisko īpašnieku pakļautu krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs bērns vai cita veida rīcībnespējīga persona. Saskaņā ar šo punktu piešķirtie izņēmumi netiek piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kā arī atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta b) punktā un kas ir valsts ierēdņi.

10. Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu 3. punktā minēto centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību ar Eiropas centrālās platformas starpniecību, kura ir izveidota ar Direktīvas 2009/101/EK 4.a panta 1. punktu. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

31. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai pilnvarotās personas, kas pilnvarotas ar tiešu trastu, ko pārvalda saskaņā ar to tiesību aktiem, iegūtu un uzturētu adekvātu, pareizu un atjauninātu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem attiecībā uz trastu. Minētā informācija ietver:

- a) trasta dibinātāja identitāti;
- b) pilnvarotās(-o) personas(-u) identitāti;
- c) trasta pārraudzītāja (ja tāds ir) identitāti;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

- d) labuma guvēju vai labuma guvēju kategorijas identitāti; un
- e) visu citu fizisko personu identitāti, kuras īsteno efektīvu kontroli pār trastu.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai pilnvarotās personas atklātu savu statusu un atbildīgajiem subjektiem savlaicīgi sniegtu 1. punktā minēto informāciju, ja tās kā pilnvarotās personas veido darījumu attiecības vai veic gadījuma rakstura darījumu, kas pārsniedz 11. panta b), c) un d) punktā noteiktos limitus.
3. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un FIU varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.
4. Dalībvalstis prasa, lai 1. punktā minētā informācija tiktu glabāta centrālajā reģistrā, ja trasta darbības rezultātā rodas nodokļu sekas. Centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un FIU savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgā trasta puses. Tas var laikus dot piekļuvi arī atbildīgajiem subjektiem saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi saskaņā ar II nodaļu. Dalībvalstis Komisijai paziņo minēto valsts mehānismu iezīmes.
5. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un atjaunināta.
6. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt klienta uzticamības pārbaudes prasības kā noteikts II nodaļā nepaļautos tikai uz 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētās prasības izpilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.
7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un FIU varētu laikus sniegt 1. un 4. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un FIU.
8. Dalībvalstis nodrošina, lai šajā pantā paredzētos pasākumus piemērotu cita veida juridiskiem veidojumiem, kuru struktūra vai funkcijas ir līdzīgas trastiem.
9. Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

IV NODAĻA

ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

32. pants

1. Katra dalībvalsts izveido FIU, lai efektīvi novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.
2. Dalībvalstis Komisijai rakstveidā paziņo attiecīgo FIU nosaukumu un adresi.
3. Katra FIU ir funkcionāli neatkarīga un autonoma, kas nozīmē, ka FIU ir pilnvaras un spējas veikt savas funkcijas brīvi, tostarp spēj pieņemt patstāvīgus lēmumus analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. FIU kā centrālā valsts vienība atbild par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem un citas informācijas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu saņemšanu un analīzi. FIU ir atbildīga par analīzes rezultātu un jebkuras atbilstīgas papildinformācijas nosūtīšanu kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Tā spēj iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem.

Dalībvalstis savām FIU piešķir pietiekamus finanšu līdzekļus, cilvēkresursus un tehniskos līdzekļus, lai tās varētu pildīt savus uzdevumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* savlaicīgi ir tieša vai netieša piekļuve finanšu, administratīvai un tiesībsardzības informācijai, kas tām vajadzīgas savu uzdevumu pienācīgai izpildei. *FIU* spēj atbildēt uz savas attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījumiem pēc informācijas, ja tos motivē bažas par predikatīviem nodarījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai bažas saistībā ar teroristu finansēšanu. Lēmums par analīzes veikšanu vai informācijas izplatīšanu paliek *FIU* ziņā.

5. Ja ir objektīvi iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas izpaušana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas likumīgām interesēm, vai neatbilstīga nolūkam, kādā tā ir pieprasīta, *FIU* nav pienākuma izpildīt informācijas pieprasījumu.

6. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes informētu *FIU* par saskaņā ar šo pantu sniegtās informācijas izmantojumu, un par uz minētās informācijas pamata veiktās izmeklēšanas vai pārbaužu rezultātiem.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* būtu pilnvaras steidzami veikt tiešu vai netiešu darbību, ja ir aizdomas, ka darījums ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, apturot vai atsaucot piekrišanu notiekošam darījumam, lai analizētu darījumu, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm. *FIU* ir pilnvaras veikt šādu tiešu vai netiešu darbību pēc citas dalībvalsts *FIU* pieprasījuma uz laikposmiem un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti pieprasījuma saņēmējas *FIU* valsts tiesību aktos.

8. *FIU* analīzes funkcija ietver:

- a) operatīvo analīzi, kas vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju, atkarībā no saņemtās izpaustās informācijas veida un apjoma un paredzētā informācijas izmantojuma pēc izplatīšanas; un
- b) stratēģisku analīzi, kas pēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas tendences un veidus.

33. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti un, attiecīgos gadījumos, to direktori un darbinieki pilnībā sadarbotos, nekavējoties:

- a) pēc pašu iniciatīvas informējot *FIU*, tostarp iesniedzot ziņojumu, ja atbildīgais subjekts zina vai tam ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka līdzekļi, neatkarīgi no iesaistītās summas, ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, un šādos gadījumos nekavējoties atbildot uz *FIU* papildu informācijas pieprasījumiem; un
- b) tieši vai netieši sniedzot visu nepieciešamo informāciju *FIU* pēc tās pieprasījuma saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas piemērojamos tiesību aktos.

Tiek ziņots par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem.

2. Saskaņā ar 8. panta 4. punkta a) apakšpunktu iecelta persona informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā, nosūta *FIU* tajā dalībvalstī, kuras teritorijā veic uzņēmējdarbību atbildīgais subjekts, kas nosūta informāciju.

34. pants

1. Atkāpjoties no 33. panta 1. punkta, attiecībā uz atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā, dalībvalstis var izraudzīties piemērotu attiecīgās profesijas pašregulējuma struktūru kā iestādi, kura saņem 33. panta 1. punktā minēto informāciju.

Neskarot 2. punktu, izraudzītā pašregulējuma struktūra šī punkta pirmajā daļā minētajos gadījumos informāciju nekavējoties un nefiltrējot nodod *FIU*.

2. Dalībvalstis nepiemēro notāriem, citiem neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārstata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem pienākumus, kas izklāstīti 33. panta 1. punktā, ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas vienīgi uz informāciju, kuru viņi saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvēt vai pārstāvēt tiesvedībā, vai attiecībā uz to, tostarp sniedz konsultācijas par šādu procedūru uzsākšanu vai izvērtēšanu no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms šādām procedūrām, to laikā vai pēc tam.

35. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai atbildīgie subjekti atturētos no tādu darbību veikšanas, par kuriem ir informācija vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā gūtiem ieņēmumiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav pabeiguši nepieciešamo darbību saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētas kompetento iestāžu sniegtas norādes saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja nav iespējams atturēties no 1. punktā minēto darbību veikšanas vai ja pastāv iespēja, ka tas traucēs centienus saukt pie atbildības aizdomās turamo darbību labuma guvējus, attiecīgie atbildīgie subjekti tūlīt pēc tam informē FIU.

36. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai 48. pantā minētās kompetentās iestādes nekavējoties informētu FIU, ja, veicot atbildīgo subjektu pārbaudes vai jebkādā citā veidā, tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības iestādes, kuras, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, ir pilnvarotas uzraudzīt fondu biržu, valūtas un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informētu FIU, ja tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

37. pants

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi izpauž informāciju saskaņā ar šīs direktīvas 33. un 34. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapjauta informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

38. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai personas, tostarp atbildīgo subjektu darbinieki un pārstāvji, kas iekšēji vai FIU ziņo par aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, tiktu pienācīgi aizsargāti no draudiem vai naidīgām darbībām, un jo īpaši no negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās.

2. IEDAĻA

Izpaušanas aizliegums

39. pants

1. Atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neizpauž attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi nosūtīta saskaņā ar 33. vai 34. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neattiecas uz informācijas izpaušanu kompetentajām iestādēm, tostarp pašregulējuma struktūrām, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkā.

3. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai starp minētajām iestādēm un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa un kuri atrodas trešās valstīs, ar noteikumu, ka minētās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnībā ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras saskaņā ar 45. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

4. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav tās darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties plašākā struktūrā, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole.

5. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, 2) apakšpunktā un 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, aizliegums, kas minēts šā panta 1. punktā, neliedz izpaust informāciju starp attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem, ar noteikumu, ka tie ir no kādas dalībvalsts vai subjekti kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, un ka tie pieder pie vienas un tās pašas profesionālās kategorijas un uz tiem attiecas pienākumi attiecībā uz dienesta noslēpumu un personas datu aizsardzību.

6. Ja 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas izpaušanu šā panta 1. punkta nozīmē.

V NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA, INFORMĀCIJAS UZGLABĀŠANA UN STATISTIKAS DATI

40. pants

1. Lai FIU vai citas kompetentās iestādes varētu novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus, dalībvalstīs pieprasa atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzglabāt šādus dokumentus un informāciju:

- a) klienta uzticamības pārbaudes gadījumā – to dokumentu un informācijas kopiju, kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu II nodaļā noteiktās klienta uzticamības pārbaudes prasības, – piecus gadus pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums;
- b) darījumus apstiprinošos pierādījumus un darījumu informāciju, kuri aptver dokumentu oriģinālus vai kopijas, kas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pieņemami tiesvedībā un kas ir vajadzīgi darījumu identifikācijai, par laikposmu, kas ir pieci gadi pēc tam, kad ir beigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums.

Pēc pirmajā daļā minēto uzglabāšanas laikposmu beigām dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti dzēstu personas datus, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas turpmākas uzglabāšanas nepieciešamību un samērīgumu un uzskata, ka tās vajadzība ir pamatota, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Minētais turpmākas uzglabāšanas laikposms nepārsniedz papildus piecus gadus.

2. Gadījumā, ja 2015. gada 25. jūnijā kādā dalībvalstī notiek juridiskas procedūras attiecībā uz aizdomu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu novēršanu, atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanas sākšanu un atbildīgajam subjektam ir informācija vai dokumenti, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts minēto informāciju vai minētos dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus, sākot no 2015. gada 25. jūnija. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošās kriminālizmeklēšanās un juridiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādas informācijas vai dokumentu uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda turpmāka uzglabāšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai sāktu kriminālvajāšanu saistībā ar aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

41. pants

1. Personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu piemēro Direktīvu 95/46/EK, kā tā transponēta valsts tiesību aktos. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo direktīvu veic Komisija vai EUI, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Atbildīgie subjekti apstrādā personas datus, pamatojoties uz šo direktīvu, vienīgi nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, kā minēts 1. pantā, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, jebkādiem citiem mērķiem, piemēram, komerciāliem mērķiem, ir aizliegta.

3. Atbildīgie subjekti jauniem klientiem pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai gadījuma darījuma veikšanas sniedz informāciju, kas prasīta, ievērojot Direktīvas 95/46/EK 10. pantu. Minētā informācija jo īpaši ietver vispārēju paziņojumu par atbildīgo subjektu juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu apstrādāt personas datus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts šīs direktīvas 1. pantā.

4. Piemērojot 39. panta 1. punktā noteikto izpaušanas aizliegumu, dalībvalstis pieņem normatīvus pasākumus, ar kuriem pilnībā vai daļēji tiek ierobežotas datu subjekta tiesības piekļūt saviem datiem, ciktāl šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir pasākums, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses:

- a) lai atbildīgais subjekts vai valsts kompetentā iestāde varētu labi pildīt savus uzdevumus šīs direktīvas nolūkiem; vai
- b) lai izvairītos no tādu oficiālu vai tiesisku pārbaužu, izvērtējumu, izmeklēšanu vai procedūru kavēšanas šīs direktīvas nolūkā un lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas neapdraudētu novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu.

42. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai to atbildīgajiem subjektiem būtu sistēmas, kas tiem ļautu izsmeltoši un ātri atbildēt uz to FIU vai citu iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar viņu valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai piecu gadu laikā pirms minētā pieprasījuma ir bijušas darījumu attiecības ar konkrētām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

43. pants

Tiek uzskatīts, ka datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts 1. pantā, notiek sabiedrības interesēs saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

44. pants

1. Riska izvērtējumu sagatavošanas veicināšanai saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis nodrošina, lai tās būtu spējīgas pārskatīt savu sistēmu efektivitāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā, šim nolūkam izveidojot visaptverošu statistiku par šādu sistēmu efektivitāti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā statistikā ir ietverti:

- a) dati, ar kuriem tiek novērtēts, cik plašas un svarīgas ir dažādās nozares, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, tostarp vienību un personu skaits katrā nozarē un katras nozares ekonomiskā nozīme;
- b) dati, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi valsts režīmā, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp aizdomīgo darījumu skaits, par kuriem ziņots FIU, pēc minētajiem ziņojumiem veiktie pasākumi un gada laikā izmeklēto gadījumu skaits un to personu skaits, pret kurām veikta kriminālvajāšana, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaits, predikatīvo noziedzīgo nodarījumu veidi – ja šāda informācija ir pieejama – un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma vērtība, kas izteikta euro;
- c) ja pieejami, – dati, kas uzrāda tādu ziņojumu skaitu un procentuālo īpatsvaru, uz kuru pamata ir sākti izmeklēšanas, kopā ar atbildīgajiem subjektiem iesniegtu gada ziņojumu, kur ir sīki precizēta iesniegto ziņojumu lietderība un pasākumi, kas ir veikti pēc ziņojumiem;
- d) dati par tādu pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus FIU ir attiecīgi iesniegusi, saņēmusi, atteikusi un daļēji vai pilnībā atbildējusi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu publicēts to statistikas konsolidēts pārskats.

4. Dalībvalstis nosūta Komisijai 2. punktā minēto statistiku.

VI NODAĻA

POLITIKA, PROCEDŪRAS UN UZRAUDZĪBA

1. IEDAĻA

Iekšējās procedūras, apmācība un atgriezeniskā saite

45. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īstenotu grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp datu aizsardzības politiku un grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkos. Minēto politiku un procedūras dalībvalstīs un trešās valstīs efektīvi īsteno filiāļu un to meitasuzņēmumu līmenī, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa.

2. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kuri vada uzņēmumus citā dalībvalstī, nodrošinātu, ka minētie uzņēmumi ievērotu minētās citas dalībvalsts noteikumus, ar ko transponē šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja atbildīgajiem subjektiem ir filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, trešās valstīs, kur minimālās prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu nav tik stingras kā attiecīgajā dalībvalstī, šo subjektu trešā valstī izvietotās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, īstenotu attiecīgās dalībvalsts prasības, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, tiktāl, ciktāl to atļauj trešās valsts tiesību akti.

4. Dalībvalstis un EUI informē cita citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā paredzēto politiku un procedūras. Šādos gadījumos, lai panāktu risinājumu, var rīkoties saskaņoti.

5. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot 1. punktā minēto politiku un procedūras, atbildīgie subjekti nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, minētajā trešā valstī veic papildu pasākumus, lai efektīvi ierobežotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku, un informētu savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja papildu pasākumi nav pietiekami, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic papildu uzraudzības pasākumus, tostarp prasot grupai neveikt vai izbeigt darījumu attiecības un neveikt darījumus un, vajadzības gadījumā, prasot grupai izbeigt savas darbības trešā valstī.

6. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot 5. punktā minēto papildu pasākumu veidu un minimuma darbības, kas jāveic kredītiestādēm un finanšu iestādēm, ja trešās valsts tiesību akti neļauj īstenot pasākumus, kas prasīti 1. un 3. punktā.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2016. gada 26. decembrim.

7. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 6. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai informācijas apmaiņa grupas iekšienē ir atļauta. Informāciju, kas ziņota FIU, par aizdomām, ka līdzekļi ir noziedzīgas darbības rezultātā iegūti ieņēmumi vai saistīti ar teroristu finansēšanu, izplata grupas iekšienē, izņemot gadījumus, kad FIU norādījusi citādi.

9. Dalībvalstis var prasīt elektroniskās naudas emitentiem, kas definēti Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 3) punktā, un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kas definēti Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 9) punktā un kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai iecelējiestādes vārdā nodrošinātu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem un lai atvieglotu uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, tostarp pēc pieprasījuma sniedzot kompetentajām iestādēm dokumentus un informāciju.

10. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu ar kritērijiem, lai noteiktu apstākļus, kādos ir piemēroti saskaņā ar 9. punktu iecelt centrālo kontaktpunktu, un to, kādām vajadzētu būt centrālo kontaktpunktu funkcijām.

EUI iesniedz Komisijai pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2017. gada 26. jūnijam.

11. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā panta 10. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

46. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu pasākumus, kas ir samērīgi ar to risku, būtību un apmēru, tā lai to darbinieki būtu informēti par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tostarp attiecīgajām datu aizsardzības prasībām.

Minētie pasākumi ietver to darbinieku piedalīšanos īpašās pastāvīgās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt iespējamās ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu saistītas darbības un dotu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos.

Ja fiziska persona, kas pieder pie kādas no 2. panta 1) punkta 3) apakšpunktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā kādas juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas pienākumi ir piemērojami minētajai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgajiem subjektiem būtu piekļuve atjauninātai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāju un terorisma finansētāju praksē izmantotajiem paņēmieniem un par pazīmēm, pēc kurām ir iespējams atpazīt aizdomīgus darījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, kad tas ir iespējams, atbildīgajiem subjektiem tiktu sniegta savlaicīga informācija par to, cik efektīvi ir bijuši ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un kādi pasākumi pēc tam ir veikti.

4. Dalībvalstis prasa, lai attiecīgā gadījumā atbildīgie subjekti noteiktu valdes locekli, kas būtu atbildīgs par to normatīvo un administratīvo noteikumu īstenošanu, kuri ir vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai.

2. IEDAĻA

Uzraudzība

47. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai valūtas maiņas un čeku iekasēšanas punktus, trasta vai sabiedrības pakalpojumu sniedzējus licencētu vai reģistrētu un lai azartspēļu pakalpojumu sniedzējus regulētu.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes nodrošinātu, ka personas, kuras ieņem vadošus amatus 1. punktā minētajās vienībās vai kuras ir šādu vienību faktiskie īpašnieki, ir atbilstīgas un piemērotas personas.

3. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b), d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes veiktu nepieciešamos pasākumus, ar ko netiek pieļauts, ka noziedznieki, kas sodīti par nodarījumiem attiecīgajās jomās, vai to līdzdalībnieki ieņem vadošus amatus minētajos atbildīgajos subjektos vai ir to faktiskie īpašnieki.

48. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes efektīvi pārraudzītu šīs direktīvas ievērošanu un veic vajadzīgos pasākumus tās nodrošināšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu piemērotas pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt jebkuru informāciju, kas saistīta ar atbilstības pārraudzību, un veikt pārbaudes, un lai tām būtu pienācīgi finanšu, cilvēku un tehniskie resursi savu pienākumu veikšanai. Dalībvalstis nodrošina, lai minēto iestāžu darbinieki ievērotu augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus, būtu ļoti godīgi un ar vajadzīgajām prasmēm.

3. Attiecībā uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem kompetentajām iestādēm ir pastiprinātas uzraudzības pilnvaras.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, uzraudzītu, ka minētie uzņēmumi ievēro minētās dalībvalsts noteikumus, ar ko transponē šo direktīvu. Attiecībā uz uzņēmumiem, kas minēti 45. panta 9. punktā, šāda uzraudzība var ietvert atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Minētie pasākumi ir pagaidu, un tos izbeidz, kad konstatētie pārkāpumi ir novērsti, tostarp ar atbildīgā subjekta piederības dalībvalsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām saskaņā ar 45. panta 2. punktu.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, sadarbotos ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā atbildīgajam subjektam ir galvenais birojs, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību efektīvu uzraudzību.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai, piemērojot uz risku balstītas uzraudzības pieeju, kompetentajām iestādēm:

- a) būtu skaidra izpratne par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku to dalībvalstī;
- b) būtu piekļuve uz vietas un attālināta piekļuve visai attiecīgajai informācijai par konkrētiem iekšzemes un starptautiskiem riskiem saistībā ar atbildīgā subjekta klientiem, produktiem un pakalpojumiem; un
- c) klātienes un neklātienes uzraudzības biežumam un intensitātei par pamatu kalpotu atbildīgo subjektu riska profils un minētajā dalībvalstī pastāvošais nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks.

7. Atbildīgo subjektu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riska profila izvērtējumu, ietverot neatbilstības riskus, pārskata gan regulāri, gan tad, kad to pārvaldē un darbībās notiek būtiski notikumi vai izmaiņas.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes ņemtu vērā atbildīgajam subjektam doto rīcības brīvības pakāpi un attiecīgi pārskatītu riska izvērtējumus, kas ir šīs rīcības brīvības pamatā, un tā iekšējās politikas, kontroles un procedūru piemēroību un īstenošanu.

9. Attiecībā uz 2. panta 1) punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis var atļaut pašregulējuma struktūrām veikt šā panta 1. punktā minētos uzdevumus ar noteikumu, ka minētās pašregulējuma struktūras atbilst šā panta 2. punktam.

10. Saskaņā ar 16. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 EUI līdz 2017. gada 26. jūnijam izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par uz risku balstītas uzraudzības pieejas iezīmē un par pasākumiem, kas jāveic, īstenojot uz risku balstītu uzraudzību. Īpaši jāņem vērā darījumdarbības būtība un apjoms, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, ir jānosaka īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

Sadarbība

I apakšiedaļa

Valsts līmeņa sadarbība

49. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai politikas veidotājiem, FIU, uzraudzītājiem un citām kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanā un teroristu finansēšanas apkarošanā, būtu efektīvi mehānismi, tā lai tās iekššēmē varētu sadarbīties un koordinēt politikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, tostarp, izpildīt savu pienākumu saskaņā ar 7. pantu.

II apakšiedaļa

Sadarbība ar EUI

50. pants

Kompetentās iestādes sniedz EUI visu informāciju, kas nepieciešama, lai tām ļautu veikt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

III apakšiedaļa

Sadarbība starp FIU un ar Komisiju

51. pants

Komisija var sniegt tādu atbalstu, kāds var būt nepieciešams, lai atvieglotu koordinēšanu, tostarp informācijas apmaiņu starp FIU Savienības teritorijā. Tā var regulāri sasaukt ES FIU platformu sanāksmes, kurās piedalās dalībvalstu FIU pārstāvji, lai sekmētu sadarbību starp FIU, apmainītos viedokļiem un sniegtu padomus īstenošanas jautājumos, kas ir svarīgi FIU un ziņošanas iestādēm, kā arī tādos sadarbības jautājumos kā efektīva FIU sadarbība, tādu aizdomīgu darījumu identifikācija, kuriem ir pārrobežu dimensija, ziņošanas formātu standartizācija, izmantojot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu, kopīga pārrobežu gadījumu analīze un tādu tendenču un faktoru identifikācija, kuri ir būtiski, lai novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku valsts un pārvalstiskā līmenī.

52. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai FIU pēc iespējas vairāk savstarpēji sadarbotos, neatkarīgi no to organizatoriskā statusa.

53. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai FIU spontāni vai pēc pieprasījuma veiktu jebkuras informācijas apmaiņu, kas var būt būtiska informācijas apstrādei vai analīzei, ko veic FIU attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un tajā iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, pat ja informācijas apmaiņas laikā nav identificēts to predikatīvo nodarījumu, kas varētu būt iesaistīti, veids.

Pieprasījumā iekļauj attiecīgos faktus, pamatinformāciju, pieprasījuma iemeslus un to, kā meklētā informācija tiks izmantota. Ja FIU par to vienojas savā starpā, var piemērot dažādus informācijas apmaiņas mehānismus, it īpaši attiecībā uz apmaiņu, izmantojot *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

Ja FIU saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu saņem ziņojumu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tā šo ziņojumu nekavējoties pārsūta minētās dalībvalsts FIU.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai no FIU, kurai tiek iesniegts pieprasījums, tiktu prasīts izmantot visu tās rīcībā esošo pilnvaru klāstu, ko tā parasti izmantotu iekšzemē, lai saņemtu un analizētu informāciju, kad tā atbild uz 1. punktā minēto informācijas pieprasījumu, ko iesniegusi cita FIU. FIU, kurai ir iesniegts pieprasījums, atbild laikus.

Ja kāda FIU vēlas saņemt papildu informāciju no kāda atbildīgā subjekta, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un darbojas tās teritorijā, pieprasījumu adresē tās dalībvalsts FIU, kuras teritorijā atbildīgais subjekts veic uzņēmējdarbību. Minētais FIU nekavējoties pārsūta pieprasījumus un atbildes.

3. FIU var atteikties atklāt informāciju tikai ārkārtas gadījumos, proti, ja informācijas apmaiņa varētu būt pretrunā valsts tiesību pamatprincipiem. Minētie izņēmumi tiek precizēti tā, lai tiktu novērsta analīzes nolūkos veiktas brīvas informācijas apmaiņas ļaunprātīga izmantošana un nepamatota ierobežošana.

54. pants

Saskaņā ar 52. un 53. pantu saņemto informāciju un dokumentus izmanto FIU uzdevumu veikšanai, kā noteikts šajā direktīvā. Apmainoties ar informāciju un dokumentiem saskaņā ar 52. un 53. pantu, pārsūtītāja FIU var noteikt ierobežojumus un nosacījumus minētās informācijas izmantošanai. Saņēmēja FIU ievēro minētos ierobežojumus un nosacījumus.

55. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija, ar ko apmainās atbilstīgi 52. un 53. pantam, tiktu izmantota tikai tam mērķim, kuram tā tika prasīta vai sniegta, un lai saņēmējai FIU, nododot minēto informāciju kādai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam, vai jebkādam citam šīs informācijas izmantošanas mērķim, kas nav sākotnēji apstiprinātais mērķis, būtu vajadzīga iepriekšēja informācijas sniedzējas FIU piekrišana.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai FIU, kura ir saņēmusi pieprasījumu par iepriekšēju piekrišanu izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm, to sniedz nekavējoties un pēc iespējas lielākā mērā. Pieprasījuma saņēmēja FIU neatsaka savu piekrišanu šādi izplatīšanai, izņemot gadījumus, kad šāda izplatīšana pārsniegtu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu piemērošanas jomu, kad tā varētu kaitēt kriminālizmeklēšanai, būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas, vai pieprasījuma saņēmējas FIU dalībvalsts likumīgajām interesēm, vai kā citādi neatbilstu minētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem. Visus tādus noraidījumus sniegt piekrišanu pienācīgi izskaidro.

56. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai to FIU savā starpā izmantotu aizsargātus komunikācijas kanālus, un mudina tās izmantot FIU.net vai tā pēctecīgo tīklu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to FIU šajā direktīvā noteikto uzdevumu izpildei sadarbotos, piemērojot mūsdienīgas tehnoloģijas saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Minētās tehnoloģijas ļauj FIU anonīmi, nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, salīdzināt savus datus ar citu FIU datiem, lai atklātu FIU interesējošus subjektus citās dalībvalstīs un identificēt viņu ieņēmumus un līdzekļus.

57. pants

Atšķirības starp nodokļu noziegumu definīcijām valstu tiesību aktos nekavē FIU spēju apmainīties ar informāciju – pēc iespējas vairāk un saskaņā ar to valsts tiesību aktiem – ar citām FIU, vai sniegt tām palīdzību.

4. IEDAĻA

Sankcijas

58. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgos subjektus varētu saukt pie atbildības par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu saskaņā ar šo pantu un 59.–61. pantu. Visas no tiem izrietošās sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un piespriest kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un pasākumiem un nodrošina, lai to kompetentās iestādes šādas sankcijas un pasākumus varētu noteikt attiecībā uz to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un nodrošina, lai sankcijas un pasākumi tiktu piemēroti.

Dalībvalstis var nolemt neizstrādāt noteikumus par administratīviem sodiem vai pasākumiem attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem piemēro kriminālsodus to valsts tiesību aktos. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajām krimināltiesību normām.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, kad pienākumi attiecas uz juridiskām personām, gadījumos, kad ir pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, sankcijas un pasākumus var piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par attiecīgo pārkāpumu.

4. Dalībvalsts nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju veikšanai.

5. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām citām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot administratīvos sodus un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie administratīvie sodi vai pasākumi dod vēlamos rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

59. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta noteikumi tiktu piemēroti vismaz tādiem atbildīgo subjektu pieļautiem pārkāpumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija attiecībā uz prasībām, kas ir paredzētas:

- a) 10.–24. pantā (klienta uzticamības pārbaude);
- b) 33., 34. un 35. pantā (ziņošana par aizdomīgiem darījumiem);
- c) 40. pantā (informācijas uzglabāšana); un
- d) 45. un 46. pantā (iekšējās kontroles).

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos administratīvie sodi un pasākumi, ko var piemērot, ietvertu vismaz:

- a) publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;
- b) rīkojumu, ar ko liek fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un to vairs neatkārtot;
- c) ja atbildīgajam subjektam vajadzīga atļauja – atļaujas atsaukšanu vai apturēšanu gadījumos;
- d) jebkurai personai, kas veic atbildīgā subjekta pārvaldības pienākumus, vai jebkurai citai fiziskai personai, kas atbildīga par pārkāpumu, noteiktu pagaidu aizliegumu pildīt atbildīgā subjekta pārvaldības funkcijas;
- e) maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz līdz divkārtīgai summai no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas, ja minēto peļņu var aprēķināt, vai vismaz EUR 1 000 000.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, atkāpjoties no 2. punkta e) apakšpunkta, kad attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, varētu piemērot arī šādas sankcijas:

- a) juridiskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz EUR 5 000 000 apmērā vai 10 % no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējiem pieejamiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi vadības struktūra; ja atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētie finanšu pārskati, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajām Grāmatvedības direktīvām un saskaņā ar pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;

- b) fiziskas personas gadījumā – maksimālos administratīvos naudas sodus vismaz 5 000 000 euro apmērā vai, tajās dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā summa attiecīgās valūtā 2015. gada 25. jūnijā.
4. Dalībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes piemērot vēl citus administratīvo sodu veidus papildus 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem vai piemērot administratīvus naudas sodus, kas pārsniedz summas, kuras minētas 2. punkta e) apakšpunktā un 3. punktā.

60. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumu, ar ko piemēro administratīvu sodu vai pasākumu par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un kas nav pārsūdzams, kompetentās iestādes publicētu savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties pēc tam, kad persona, kurai piemērota sankcija, ir informēta par minēto lēmumu. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo personu identitāti. Dalībvalstīm šis punkts nav obligāti jāpiemēro lēmumiem, ar ko tiek noteikti izmeklēšanas veida pasākumi.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka pirmajā daļā minēto atbildīgo personu identitātes vai šādu personu personas datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā šādas datu publicēšanas samērīguma izvērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, vai ja šāda publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai jau norītošu izmeklēšanu, kompetentās iestādes veic vienu no šādām darbībām:

- a) atliek administratīvo sodu vai pasākumu nosakošā lēmuma publicēšanu līdz brīdim, kad tā nepublicēšanas iemesli beidz pastāvēt;
- b) publicē administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu anonīmi un tādā veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību; gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums publicēt administratīvu sodu vai pasākumu anonīmi, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzams, ka minētajā laikposmā anonīmas publikācijas iemesli beigs pastāvēt;
- c) administratīvo sodu vai pasākumu nosakošo lēmumu nepublicē vispār, ja a) un b) apakšpunktā izklāstītie risinājumi netiek uzskatīti par pietiekamiem, lai nodrošinātu:
- i) to, ka finanšu tirgu stabilitāte netiek apdraudēta; vai
- ii) lēmumu publicēšanas samērīgumu attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.

2. Ja dalībvalstis atļauj publicēt lēmumus, kas ir pārsūdzami, tad kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties arī publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt tiek publicēti visi lēmumi, ar ko anulē iepriekšēju lēmumu par administratīva soda vai pasākuma piemērošanu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, lai ikviena publikācija, kas veikta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai, nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un mēru, kompetentās iestādes ņemtu vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgos gadījumus:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko, piemēram, norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;

- f) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
- g) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības par 59. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, kuras to labā veikusi jebkura persona, darbojoties individuāli vai arī kā tāda minētās juridiskās personas struktūras daļa, kurai ir vadoša ietekme šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādiem faktoriem:

- a) uz pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) uz tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) uz tiesībām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

6. Dalībvalstis arī nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības, ja šā panta 5. punktā minētās personas nepietiekamas uzraudzības vai kontroles dēļ kāda šai juridiskajai personai pakļauta persona ir varējusi izdarīt 59. panta 1. punktā minētos pārkāpumus minētās juridiskās personas labā.

61. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes izveidotu efektīvus un uzticamus mehānismus, kas iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par potenciāliem vai faktiskiem gadījumiem, kad pārkāpti valsts noteikumi, ar ko transponē šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) konkrētas procedūras, lai saņemtu ziņojumus par pārkāpumiem un veiktu turpmākus pasākumus;
- b) pienācīga aizsardzība tiem atbildīgo subjektu darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, kuri ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem;
- c) pienācīga apsūdzētās personas aizsardzība;
- d) personas datu aizsardzība gan attiecībā uz personu, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fizisko personu, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, ievērojot Direktīvā 95/46/EK noteiktos principus;
- e) skaidri noteikumi, ar kuriem nodrošina, lai tās personas konfidencialitāte, kura ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem, tiktu garantēta visos gadījumos, ja vien valsts tiesību akti neparedz izpaušanu saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai turpmāku tiesvedību.

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgajiem subjektiem būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, ziņot par pārkāpumiem subjekta iekšienē, izmantojot speciālu, neatkarīgu un anonīmu kanālu, kas būtu samērīgs attiecīgā atbildīgā subjekta būtībai un apmēram.

62. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes informētu EUI par visiem administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 58. un 59. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, tostarp par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbaudītu, vai konkrētajai personai sodāmības reģistrā ir attiecīga sodāmība, un apmainītos ar informāciju. Jebkāda informācijas apmaiņa minētajiem nolūkiem notiek saskaņā ar Lēmumu 2009/316/TI un Pamatlēmumu 2009/315/TI, kā tie tiek īstenoti ar valsts tiesību aktiem.

3. EUI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katru kompetento iestāžu publikāciju par administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 60. pantu piemēroti kredītiestādēm un finanšu iestādēm, un norāda, uz cik ilgu laikposmu katra dalībvalsts publicē administratīvos sodus un pasākumus.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 25. panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) CCP veic uzņēmējdarbību vai ir saņēmis atļauju trešā valstī, par kuru Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 (*) neuzskata, ka tās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiski trūkumi, kas rada būtiskus apdraudējumus Savienības finanšu sistēmai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).”

64. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 9. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2015. gada 25. jūnija.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 9. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

65. pants

Līdz 2019. gada 26. jūnijam Komisija sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

66. pants

Direktīvas 2005/60/EK un 2006/70/EK atceļ no 2017. gada 26. jūnija.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

67. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2017. gada 26. jūnijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

68. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

69. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2015. gada 20. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

I PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts neizsmeļošs riska mainīgo rādītāju saraksts, kurus ņem vērā atbildīgie subjekti, nosakot, kādā apmērā piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar 13. panta 3. punktu:

- i) konta vai attiecību mērķis;
 - ii) līdzekļu apmērs, kādu klients plāno noguldīt, vai veikto darījumu apmērs;
 - iii) darījumu attiecību regularitāte vai ilgums.
-

II PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts 16. pantā minēto potenciāli zemāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmēļošs saraksts.

1) Ar klientu saistīti riska faktori:

- a) biržā kotēti valsts uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas izpaušanas prasības (tās paredz vai nu biržas noteikumi, vai tiesību akti vai piemērojami līdzekļi), kas paredz prasību nodrošināt faktisko īpašumtiesību pietiekamu pārredzamību;
- b) valsts pārvaldes iestādes vai uzņēmumi;
- c) klienti, kas ir rezidenti zemāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā.

2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:

- a) dzīvības apdrošināšanas polises, kuru apdrošināšanas prēmija ir neliela;
- b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja polisei nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu;
- c) pensiju, pensiju fondu vai līdzīgas shēmas, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām un ja shēmas noteikumi neatļauj cedēt biedra līdzdalības daļu shēmā;
- d) finanšu produkti vai pakalpojumi, kas ietver atbilstīgi definētus un ierobežotus pakalpojumus dažiem klientu veidiem, lai uzlabotu piekļuvi finansiālās iekļaušanas nolūkos;
- e) produkti, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riskus pārvalda ar citiem faktoriem, piemēram, ar elektroniskā maka limitiem vai īpašumtiesību pārredzamību (piemēram, konkrētiem elektroniskās naudas veidiem).

3) Ģeogrāfiskie riska faktori:

- a) dalībvalstis;
- b) trešās valstis, kurās ir efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
- c) trešās valstis, kurās, kā atzinuši uzticami avoti, ir zems korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
- d) trešās valstis, kurām, pamatojoties uz tādiem uzticamiem informācijas avotiem kā savstarpēji novērtējumi, sīki izstrādāti izvērtējuma ziņojumi vai publicēti turpmāku pasākumu ziņojumi, ir pārskatītajiem FATF ieteikumiem atbilstošas prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu un kuras minētās prasības faktiski īsteno.

III PIELIKUMS

Turpmāk sniegts 18. panta 3. punktā minēto potenciāli augstāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts.

1) Ar klientu saistīti riska faktori:

- a) darījumu attiecības notiek neparastos apstākļos;
- b) klienti, kas ir rezidenti augstāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3) punktā;
- c) juridiskas personas vai veidojumi, kas ir individuālo aktīvu turētājas sabiedrības;
- d) sabiedrības, kurās ir akcionāru pārstāvji vai uzrādītāja akcijas;
- e) darījumdarbība, kurā plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā;
- f) sabiedrības īpašumtiesību struktūra šķiet neparasta vai pārmērīgi sarežģīta, ņemot vērā sabiedrības darījumdarbības būtību.

2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:

- a) privātbaņķieru pakalpojumi;
- b) produkti vai darījumi, kas varētu veicināt anonimitāti;
- c) darījumu attiecības vai darījumi bez tiešas saskares, kuros nepastāv konkrētas drošības garantijas, piemēram, elektroniskie paraksti;
- d) maksājums, kas saņemts no nezināmas vai nesaistītas trešās personas;
- e) jauni produkti un jauna darījumdarbības prakse, tostarp jauns īstenošanas mehānisms, un jaunu vai attīstošos tehnoloģiju izmantošana gan jauniem, gan jau esošiem produktiem.

3) Ģeogrāfiskie riska faktori:

- a) neskarot 9. pantu, trešās valstis, kurās, kā atzīts tādos uzticamos avotos kā savstarpējos novērtējumos, sīki izstrādātos novērtējuma ziņojumos vai publicētos turpmāku pasākumu ziņojumos, nav efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas;
 - b) valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos, ir ievērojams korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
 - c) valstis, uz kurām attiecas sankcijas, embargo vai līdzīgi pasākumi, kurus noteikusi, piemēram, ANO;
 - d) valstis, kas sniedz finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuru teritorijā darbojas sarakstos iekļautas teroristu organizācijas.
-

IV PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
—		1. pants
—		3. pants
—		5. pants
—		6. pants
—		7. pants
1. pants	1. pants	
2. pants	2. pants	
2. panta 3. līdz 9. punkts		4. pants
3. pants	3. pants	
3. panta 9., 10., un 11. punkts		2. panta 1., 2. un 3. punkts
4. pants	4. pants	
5. pants	5. pants	
6. līdz 8. pants	—	
10. pants	6. pants	
11. pants	7. pants	
13. pants	8. pants	
14. pants	9. pants	
11. panta d) punkts	10. panta 1. punkts	
—	10. panta 2. punkts	
15., 16. un 17. pants	11. pants	
—	12. pants	
18. līdz 24. pants	13. pants	
22. pants		2. panta 4. punkts
25. pants	14. pants	
—	15. pants	
26. pants	16. pants	
—	17. pants	
27. pants	18. pants	
28. pants	—	
29. pants	19. pants	
30. pants	—	
31. pants	—	
—	20. pants	
32. pants	21. pants	
33. pants	22. pants	

Šī direktīva	Direktīva 2005/60/EK	Direktīva 2006/70/EK
34. pants	23. pants	
35. pants	24. pants	
36. pants	25. pants	
37. pants	26. pants	
38. pants	27. pants	
39. pants	28. pants	
—	29. pants	
40. pants	30. pants	
45. pants	31. pants	
42. pants	32. pants	
44. pants	33. pants	
45. pants	34. pants	
46. pants	35. pants	
47. pants	36. pants	
48. pants	37. pants	
49. pants	—	
50. pants	37.a pants	
51. pants	38. pants	
52. līdz 57. pants	—	
58. līdz 61. pants	39. pants	
—	40. pants	
—	41. pants	
—	41.a pants	
—	41.b pants	
65. pants	42. pants	
—	43. pants	
66. pants	44. pants	
67. pants	45. pants	
68. pants	46. pants	
69. pants	47. pants	

LABOJUMI**Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām**

(*"Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" L 199, 2007. gada 31. jūlijs*)

12. lappusē 4.7. punktā:

tekstu: "4.7. Tiesas izvēle pēc pušu vienošanās

"

lasīt šādi: "4.7. Tiesas izvēle pēc pušu vienošanās

☐".

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV